EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
SUCEAVA

FIINTELE UMANE
ÎNCARNATE PE TERITORIUL ROMÂNIEI STUDIATE PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

Prefață

În această carte facem o istorie a bolilor ființei umane din perspectivă energetică. Demonstrăm faptul că boala apare mai întâi în structurile energetice subtile ale ființei umane. Stabilim un principiu de catalogare al bolilor, vorbind despre bolile cu care ființa umană intră în lumea materială, despre cele pe care le manifestă aici, ca şi despre cele cu care pleacă din lumea materială. Arătăm că este nevoie de timp pentru ca o ființă umană să se îmbolnăvească, dar este nevoie de timp şi pentru a se vindeca. Pentru vindecare stabilim un parcurs de urmat. Pentru a înțelege cum o ființă inițial perfectă, a ajuns să se manifeste defectuos, îmbolnăvindu-şi trupurile prin care se manifestă, pentru ca apoi vrând nevrând să se retragă din ele, trebuie întâi să ştim în ce constă actul creației. De aceea facem referire la şablonul ŞTAD în care am intrat cândva şi în care ne manifestăm încă şi care este procesul de creație al lui Dumnezeu pentru fiecare lume, ființă, trup etc, astfel încât acestea odată create şi reglementate prin legi divine, să existe veşnic. Descriem apoi, bolile trupului duh în toate cele trei stadii ale ființei în acest corp. Arătăm modul în care a fost creat sufletul lui Adam şi al Evei. Vorbim despre principiul Adamic, despre creațiile acestor dumnezei căzuți Adam şi Eva, ca şi despre rolul lui Adam şi al Evei în procesul creației şi al evoluției ființei umane, toate acestea exemplificate cu citate din Biblie. În continuare facem referire la rolul lui Hristos, a jertfei Lui pe cruce, ca şi la evoluția umanității după jertfa Hristică. Continuăm cu bolile ființei căzute din cele trei stadii de îndumnezeire. Analizând cei doi poli de putere de pe teritoriul românesc, ne referim la procesul de reîncarnare din acest areal, la lucrarea lui Hristos în spațiul românesc, ca şi la lucrarea zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii în aceeaşi zonă. Spre final facem referire pe scurt la misiunea românului stabilită prin clarvedere directă, ca şi la Misiunea România şi Misiunea Antiromânia.

Pecizăm că citatele biblice au fost luate din Biblia tradusă de Dumitru Cornilescu în anul 1925, pe când era preot în localitatea Stânceşti din județul Botoşani.

Cuprins

Această carte se înscrie în ciclul de cărți intitulat “Omul şi arta de a lumina”.

Citind aceste cărți ne putem iniția în istoria, alcătuirea energetică şi principiul de funcționare a fiecărei structuri energetice care alcătuieşte omul aflat în lumea materială. În această carte ne vom ocupa cu precădere de manifestările care generează boli la nivel de spirit, duh, suflet, trup şi aură ale ființei umane. Informațiile din acest ciclu de cărți sunt rodul observării atente a ființelor umane care intră, se manifestă, apoi pleacă din lumea materială. Aceste informații au fost verificate şi ordonate în decursul a 16 ani de zile, după care au fost concretizate în cărți. Acestea oferă cititorului o largă viziune asupra a ce este de fapt omul, dar mai ales de ce se îmbolnăveşte şi moare. Aceste cărți inițiatice sunt rodul clarvederii directe a ființei umane prin spirit, duh, suflet şi trup, aflată în stare de veghe. În această carte vom face referiri la bolile ființei umane şi mai mult decât atât, la bolile ființei umane care se manifestă printr-o multitudine de trupuri energetice amintite anterior: spirit, duh, suflet, trup şi aură. Încă de la început vom creiona trei idei principale pe care trebuie să le luăm în considerație atunci când vorbim despre apariția bolilor şi manifestarea lor. Acestea sunt următoarele:

- ***1. Ființa umană este creată după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.***
- ***2. Ființa umană se manifestă într-o multitudine de lumi unde Dumnezeu îi creează trupuri specifice fiecărei lumi în parte; fiecare din aceste trupuri sunt create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui.***
- ***3. Există reguli stricte de manifestare ale ființei prin trupuri; dacă acestea nu sunt respectate duc la boli ale trupurilor* şi ale ființei.**

Ființa umană; trupurile ființei umane

Ființa umană aşa cum se vede ea prin clarvedere directă, este o creație distinctă din esențe distincte, care se manifestă distinct. Trupurile spirit, duh, suflet, trup fizic, aură, aşa cum se văd ele prin clarvedere directă sunt vehicole minunate alcătuite de Dumnezeu din esențe diferite de cele din care este alcătuită ființa umană. Aceste trupuri sunt create

pentru ca ființa umană să se poată manifesta în ele prin lumile specifice acestor trupuri. În această carte vom vorbi doar despre două tipuri de manifestare ale omului:

1. Manifestarea ființei umane.

Privită prin clarvedere ființa umană se vede într-un fel minunat. De asemenea lumile specifice ființelor umane în care se manifestă ele sunt întocmite la fel. Manifestarea ființei este diferită de manifestarea ei prin trupuri.

2. Manifestarea ființei umane prin trupuri energetice.

Putem afirma că ființa umană se manifestă prin trupurile spirit, duh, suflet, trup fizic şi aură umană. În fiecare trup, ființa umană trebuie să se comporte după regulile specifice fiecărui trup în parte. În acelaşi mod în care există reguli specifice de comportament şi de manifestare a ființei umane în lumile ființelor umane, tot aşa există reguli specifice de comportament ale ființei prin trupul spirit în lumea spiritelor, prin trupul duh în lumea duhurilor, prin trupul suflet în lumea sufletelor, prin trupul material în lumea materială şi prin aură în lumea aurică.

PRINCIPIUL DE CATALOGARE AL BOLILOR

1. Ființa umană şi bolile cu care aceasta intră în lumea materială.

Prin clarvedere observăm că ființa umană se manifestă ca spirit prin trupul duh în lumile duhurilor, înainte să vină în lumea materială. S-au înregistrat boli ale trupului duh, ale trupului spirit şi ale ființei umane. Unele boli sunt mai puțin grave, altele mai grave. Din totalul ființelor care se încarnează, 99% din acestea au aceste tipuri de boli.

2. Ființa umană şi bolile pe care le manifestă în lumea materială.

Există patru categorii de boli vizibile prin clarvedere directă la oamenii care se încarnează:

1. boli contractate în burta mamei.

2. boli contractate în copilărie.

3. boli contractate la maturitate.

4. boli contractate la bătrânețe.

Prin clarvedere se observă că ființa umană intrată la încarnare se manifestă ca spirit prin suflet, în trup şi aură. Majoritatea oamenilor care

părăsesc lumea materială pleacă bolnavi din această lume. De regulă se observă boli de aură, de trup fizic, de suflet, de spirit, de ființă.

3. Ființa umană şi bolile cu care iese din lumea materială.

Prin clarvedere directă se observă că ființa umană plecată din lumea materială se manifestă ca spirit prin suflet într-o primă fază, după care se manifestă ca spirit prin duh, atunci când duhul culege informațiile sufletului dintr-o viață. Putem vorbi aşadar de trei categorii de boli ale ființei umane pe care le contractează în împrejurări diferite:

1. Bolile de duh şi spirit ale ființei umane aflate la intrare în lumea materială.

2. Bolile de aură, de trup, de suflet şi de spirit ale ființei umane aflate în lumea materială.

3. Bolile de suflet şi spirit ale ființei umane care iese din lumea materială.

Vindecarea ființei umane şi a trupurilor acesteia.

Vindecarea ființei umane şi a trupurilor ei de manifestare este un proces energetic de durată. Putem spune că dacă bolile ființei umane şi ale trupurilor prin care ea se manifestă, apar în decursul unei perioade mari de timp, tot aşa este nevoie de acelaşi timp pentru ca boala să dispară din ființa umană sau din trupurile prin care se manifestă aceasta. Astfel s-a remarcat prin clarvederea directă că este nevoie de timp pentru ca ființa umană sau trupurile spirit, duh, suflet, trup sau aură să se îmbolnăvească. Toate acestea se pot restabili, vindeca tot în timp. Intervenția lui Hristos face ca timpul vindecării să fie foarte scurt. Pentru a vindeca atât ființa umană cât şi trupurile prin care aceasta se manifestă, adică spiritul, duhul, sufletul, trupul fizic şi aura umană, trebuie urmat un traseu, o cale firească, parcurs care presupune:

1. Analizele la zi ale pacientului.

2. Stabilirea unui diagnostic pe baza analizelor.

3. Stabilirea unui model de tratament care poate duce la vindecare.

În această carte vom discuta pe larg despre modele de analize ale ființei umane care se manifestă prin trupurile spirit, duh, suflet, trup fizic şi aură umană. Vom aborda aceste modele de analiză a ființei umane şi a trupurilor ei de manifestare, din trei perspective:

1. Ființa umană care se pregăteşte să intre în lumea materială.

2. Ființa umană aflată în lumea materială.
3. Fința umană plecată din lumea materială.

Modele de analiză ale ființei umane şi a trupurilor ei

De la început trebuie subliniat faptul că analizarea bolilor atât la nivelul profund al ființei umane cât şi la nivelul fiecărui trup energetic prin care se manifestă aceasta, se află încă la un nivel de pionerat. Acest neajuns se datorează faptului că există prea puține persoane care au redeşteptată capacitatea de vedere clară a alcătuirii şi principiului de funcționare al ființei umane şi a trupurilor prin care aceasta se manifestă. În lumea materială această capacitate poartă numele de clarvedere. Întrebarea pe care şi-o pune fiecare dintre noi este cum se poate redeştepta această clarvedere şi dacă există mai multe tipuri ale acesteia.

Tipuri de clarvedere cunoscute

S-a observat că dorința fierbinte de reîntoarcere la Dumnezeu trezeşte în om dispoziții sau capacități latente, adormite. Această dorință are ca fundament imposibilitatea de a se adapta şi de a continua viața în trup a ființei umane. Astfel ființa umană aflată în trup, mințită, trădată, lovită, bolnavă, speriată, amenințată, aflată în lipsuri şi neajutată de nimeni, îl cauta din nou pe Dumnezeu. În acest fel multe din ființele umane care se manifestă într-un trup pe care se tem să nu-l piardă, îşi ridică gândul, cuvântul, purtarea şi lumina lor la un nivel vibrațional diferit de cel al lumii în care trăiesc. Percepția reală a lumii cât şi a sa, se trezeşte atunci când vede cu ochii săi, adevărata întocmire a lumii şi a trupurilor, energia. O astfel de vedere clară, valabilă pentru lumea materială poartă numele de vedere clară aurică sau clarvedere aurică.

Clarvedere aurică

Clarvederea aurică este una din capacitățile cu care este înzestrată ființa umană. Acest tip de clarvedere aurică presupune vederea clară a aurei umane, a alcăturii şi a principiului de funcționare la nivel de lume constituită din elemente aurice, cât şi a lumii vegetale, animale şi a oamenilor, lumi înzestrate cu aură energetică. Observarea clară a tuturor tipurilor aurice ale ființelor umane de pe pământ oferă o largă viziune asupra categoriilor distincte de oameni cât şi a rolurilor acestora în

această lume.

Clarvedere materială

Aceeaşi dorință a ființei umane îngrijorată de suferințele prin care trece trupul prin care aceasta se manifestă, o face să îl cheme în ajutor pe Dumnezeu. Nivelul vibrațional atins de această categorie de ființe, oferă posibilitatea de a vedea clar alcătuirea şi principiul de funcționare energetică al fiecărui organ din trupul fizic. S-a constatat că multe ființe au trezite ambele capacități de vedere clară, adică clarvederea aurică şi clarvederea materială. Trebuie specificat că dorința de a ajuta trupurile suferinde prin care se manifestă ființele în lumea materială a făcut posibilă şi o clarvedere artificială, indirectă. Această clarvedere artificială, indirectă, prin aparatură medicală sofisticată creată de om, aduce un aport nou la detectarea unor boli precum şi la modele de tratament pentru aceastea. Printre aceşti clarvăzători aurici şi materiali, dea lungul timpului au fost unii care şi-au pus nenumărate întrebări. Ei credeau că dacă există capacitatea de a vedea aura şi trupul fizic în interior, ar trebui să existe şi alte capacități prin care să poată fi văzut sufletul, duhul, spiritul şi mai mult, ființa umană care se manifesă prin ele. Şi dacă există aceste capacități latente cum se pot redeştepta ele? Mulți dintre aceşti clarvăzători aurici şi materiali au aflat că răspunsul era la îndemâna lor deoarece dorința de a-l regăsi pe Dumnezeu, creatorul ființelor şi trupurilor, trezeşte toate aceste capacități.

Clarvedere directă

Clarvederea directă este vederea de odinioară a ființei umane care trăieşte şi se manifestă într-o multitudine de lumi în trupuri specifice fiecărei lumi în parte. Clarvederea directă presupune capacitatea normală a ființei umane de a vedea clar şi de a înțelege alcătuirea şi principiul de funcționare ca ființă umană creată după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Aceasta presupune capacitatea ființei umane de a vedea clar alcătuirea, principiul de funcționare şi rolul fiecărui trup prin care este adusă să se manifeste: spiritul, duhul, sufletul, prototrupul fizic, trupul fizic, aura, plasele mesianice şi viitorul trup. Tot prin clarvedere directă, ființei umane i se dă posibilitatea de a urmări cele două modele de comportament existente în toate lumile create de Dumnezeu. Acestea sunt:

1.- comportamentul ideal al ființei umane prin trupurile spirit,

duh, suflet, trup şi aură.

2.- comportamentul defectuos al fiinţei umane prin trupurile în care se manifestă.

Prin acest tip de comportament defectuos al fiinţei umane se observă apariţia unor neconcordanţe mai întâi la nivel de structuri energetice, apoi la nivel profund de fiinţă umană. Aceste defecte la nivel de structuri induc incapacitatea fiinţei umane de a se manifesta prin ele; aceste defecte poartă numele de boli ale structurilor energetice şi boli ale fiinţei umane.

Analizarea bolilor fiinţei umane care se pregăteşte să intre în lumea materială.

Când neîmplinirile de acasă şi de la serviciu ne asaltează, când nu avem ştiinţa de a vedea clar răspunsurile lui Dumnezeu la rugile noastre de ajutor, ne retragem adânc în fiinţa noastră în spatele tuturor trupurilor energetice cu care am dat greş. Atunci fiinţa noastră se dezmeticeşte parcă şi se întreabă: cine sunt eu? de ce sunt aici si de ce sufăr în acest mod?. Cândva acum 16 ani aceste întrebări ne măcinau şi pe noi. De atunci, prin capacitatea de clarvedere directă am învăţat prin studiul fiinţelor umane care se manifestă prin trupuri, cum să răspundem la aceste întrebări. În lumea materială, oamenii aflaţi într-un moment nefericit, caută explicaţia acestei stări în manifestarea din zilele de dinaintea întâmplării cu pricina. Tot în acest mod observând bolile pe care le prezintă omul la nivel de duh şi spirit înainte de a intra în lumea materială am început să căutăm răspunsuri în comportamentul său defectuos de dinainte de a intra în lumea materială. În acest mod am ajuns să observăm fiinţa umană care se manifesta cândva ca spirit în duh alături de Dumnezeu într-o lume minunată, lumea duhurilor. Pentru a înţelege mai uşor cum a ajuns fiinţa umană care se manifestă ca spirit prin duh în lumea duhurilor, să se comporte defectuos şi să se îmbolnăvească la nivel de spirit şi duh, apoi să se retragă din ele(să moară acele trupuri), trebuie să avem o privire de ansamblu asupra istoriei fiinţei umane şi a trupurilor prin care s-a manifestat ea înainte de lumea duhurilor. Pentru aceasta vom vorbi mai întâi despre Dumnezeu, creatorul tuturor lumilor, fiinţelor şi trupurilor create pentru ca fiinţele umane să se manifeste prin acestea în moduri minunate. Unul din nesfârşitele atribute ale lui Dumnezeu este capacitatea de a crea. Dumnezeu foloseşte în actul creaţiei, tipuri sau şabloane ale creaţiei. Numărul acestor matrici ale creaţiei este nesfârşit.

Unul dintre acestea se referă la om. Studiind acest tip de şablon poți vedea cum arată Dumnezeu şi omul. Tot acolo poți vedea ce este omul înainte ca Dumnezeu să fi întocmit lumile ființei şi să fi adus pe om în îmbrăcămintea ființei, asta înainte ca Dumnezeu să fi creat miliarde de lumi şi trupurile aferente cu care îl îmbracă pe om în fiecare din aceste lumi. În această carte nu vom discuta despre acest tip de şablon al creației şi nici despre celelalte dinaintea acestuia. Aici vom face referire doar la şablonul de creație în care am intrat cândva şi în care ne manifestăm încă. Acest tip de şablon permitea un anumit tip de creație prin care Dumnezeu realizează lumi şi trupuri sau vehicole prin care omul să se poată manifesta. Acest tip de şablon al creației poartă numele de şablon ŞTAD. Şablonul ŞTAD presupune o creație aparte din care amintim:

1. - crearea lumilor.
2. - crearea ființelor.
3. - crearea trupurilor prin care să se manifeste ființele în acele lumi.

Dumnezeu a creat miliarde de lumi, grupate, ordonate în sisteme de lumi. Lumea spiritului şi lumea duhului se regăseşte în sistemul de lumi ale formelor. Sistemul de lumi ale formelor cuprinde miliarde de lumi. Lumea duhurilor se află aproape la jumătatea sistemului. Înaintea sistemului de lumi ale formei există miliarde de alte sisteme de lumi. Fiecare din aceste sisteme, cuprinde la rândul său miliarde de lumi. După sistemul de lumi ale formelor în care trăim şi noi, se află miliarde de alte sisteme de lumi. Fiecare din ele cuprind miliarde de lumi. În fiecare lume din fiecare sistem de lumi, putem aminti trei categorii de ființe create de Dumnezeu:

1. - ființele lumilor - spiritele naturii.
2. - ființele formei - îngerii.
3. - oamenii.

De asemenea putem spune că în fiecare lume există trei categorii de trupuri create de Dumnezeu, trupuri care se deosebesc între ele şi prin care se manifestă ființe diferite:

- trupurile ființelor lumii - spiritele naturii.
- trupurile ființelor formei - îngerii.
- trupurile ființei umane - oamenii.

Şablonul ŞTAD presupune un scop aparte, adică un plan cu privire la lumi, ființe şi trupuri. În fiecare din lumile create, Dumnezeu are un plan cu trei măsuri pe care îl putem numi planul lui Dumnezeu cu fiecare

lume şi cu fiecare trup pe care îl îmbracă în fiecare lume. Dumnezeu creează fiecare lume după un plan simplu şi aşează legi simple pentru ca lumea respectivă să continue veşnic. În fiecare lume, Dumnezeu creează pentru El trup minunat pe care îl îmbracă şi prin care se manifestă. Fiecare trup este creat după un plan simplu şi se ghidează după legi simple de funcționare. Planul lui Dumnezeu cu fiecare lume şi cu fiecare trup este de a crea ființe şi de a le învăța cum să creeze la rândul lor pentru ele însele, lumi şi trupuri personale care să dăinuie veşnic precum cele create de Dumnezeu. Astfel triplul plan al lui Dumnezeu în fiecare lume pe care o creează se referă la:

- desăvârşirea ființelor lumii - spiritele naturii.
- desăvârşirea ființelor formelor - îngerii.
- îndumnezeirea ființelor omeneşti în lumile respective.

Şablonul ŞTAD prespune o tehnica de desăvârşire specifică fiecărei lumi în parte. Această tehnică de desăvârşire este o artă specifică lui Dumnezeu. Aceasta se numeşte "Arta de a lumina". Cine o deprinde are capacitatea să-şi creeze trup şi creații nemuritoare. Când prima ființă umană se desăvârşeşte într-o lume, Dumnezeu pregăteşte pentru ființa umană îndumnezeită, o lume nouă în care aceasta să evolueze şi să se desăvârşească. Sistemul unei lumi presupune:

1. - Crearea de către Dumnezeu a unei lumi noi numite lumea şcoală.
2. - Crearea unei lumi personale.
3. - Crearea unui trup specific acestor lumi, trup pe care îl îmbracă şi în care se manifestă Ființa Supremă Dumnezeu, al cărui trup nou îmbrăcat este îndumnezeit şi se manifestă nemuritor în cele două lumi amintite mai sus.
4. - Crearea ființelor lumii - spiritele naturii şi a trupurilor în care să se desăvârşească acestea.
5. - Crearea ființelor formelor - îngerii şi a trupurilor în care aceştia să se desăvârşească.
6. - Aducerea ființelor umane desăvârşite în trupul specific lumii de dinaintea lumii şcoală nou create.
7. - Crearea de trup nou şi îmbrăcarea cu el a ființelor umane care au trupul lumii anterioare.
8. - Crearea de ființe umane noi şi de trupuri în care să se manifeste şi să se îndumnezeiască.
9. - Angajarea tuturor ființelor în procesul energetic de

îndumnezeire.

Procesul de îndumnezeire al ființei umane intrate într-un trup nou şi într-o lume nouă este un proces de durată şi de mare amploare. Acest proces începe cu angajarea ființei umane ce se manifestă în trup nou. Procesul de angajare presupune încercarea propriu zisă de acomodare a ființei umane în noul său trup. Procesul de acomodare este un proces energetic dual. Putem vorbi despre procesul de acomodare interior, adică acomodarea ființei umane cu trupul său cel nou, cu vehicolul în care va funcționa multă vreme pe traseul desăvârşirii sale. De asemenea putem vorbi despre procesul de acomodare exterior care presupune:

- acomodarea ființei umane prin noul trup cu Ființa lui Dumnezeu care se manifestă într-un trup similar.
- acomodarea ființei umane în trupul său cu lumea cea nouă şi fără hotare în care este adusă să învețe desăvârşirea în trup.
- acomodarea cu frații săi, spiritele naturii şi îngerii, care se manifestă la rândul lor prin trupuri specifice.
- acomodarea cu semenii, oamenii.

Procesul energetic de acomodare interior şi exterior se realizează prin conexiuni energetice interioare şi exterioare trupului prin care aceasta se manifestă. Conexiunile energetice se realizează prin manifestarea ființei umane prin puterile trupului cel nou. Puterile unui trup sunt: puterea gândului, puterea cuvântului, puterea de purtare, puterea luminii(continuitatea gândului, cuvântului, purtării). Atunci când între trupuri se schimbă gânduri, cuvinte şi purtări, între acestea se stabilesc un număr de cordoane energetice de comunicare. Prin aceste conexiuni energetice, ființele umane mai evoluate susțin pe cele cu experiență mai mică. Manifestarea ființelor umane în noul trup duce la îndumnezeirea ființei în acel trup numai dacă ființa umană respectă întru totul regimul sau regulile de manifestare prin acel trup. Nerespectarea acestor reguli, parametri de funcționare ai ființei umane prin noul trup, duce la suprasolicitarea, defectarea trupului prin care se manifestă aceasta. După aceasta, prin conexiunile energetice interioare este afectată însăşi ființa umană care se vede în imposibilitatea de a se mai putea manifesta prin trup. Aceste defecte ale trupurilor prin care se manifestă ființa umană poartă numele de boli ale trupurilor sau dezintegrarea trupurilor (moartea acestora). Cele două categorii de ființe regăsite în fiecare din miliardele de lumi şcoală ce alcătuiesc un sistem de lumi sunt:

1. categoria de ființe care termină procesul de îndumnezeire rapid,

conformându-se regulilor de îndumnezeire.

2. categoria de ființe care termină foarte târziu procesul de îndumnezeire.

Urmărind această a doua categorie de ființe am observat următoarele:

- este formată din toate categoriile de ființe: oameni, îngeri, spirite ale naturii.

- aceste ființe au avut o manifestare defectuasă prin puterile cu care erau înzestrate trupurile acestora.

- aceste purtări defectuoase au fost îndreptate în toate direcțiile: Dumnezeu, lume, semeni.

Procesul de vindecare al trupurilor bolnave prin care se manifestau ființele căzute de la regulile desăvârşirii, este inițiat de către Ființa lui Dumnezeu în toate miliardele de lumi şcoală create de el. Procesul energetic de vindecare, de îndreptare, este un proces energetic de lungă durată. Acest proces energetic se face în lumi speciale de vindecare a ființelor care prezintă trupuri bolnave.

Procesul de reintegrare a ființelor umane care îşi restabilesc trupurile cândva bolnave, este un proces de durată. Aceste trupuri sunt readuse în lumea şcoală a duhurilor, din lumile "spital" şi reîncep procesul de desăvârşire întrerupt cu multă vreme în urmă. Aici găsesc ființe semene noi, deoarece foştii săi colegi au trecut de mult în următoarele lumi unde au primit trupuri noi în care să se desăvârşească după învățăturile creatorului.

Îndumnezeirea ființei umane. Atunci când ființa umană nu mai are nimic de învățat în noul trup ea este capabilă să creeze lumi şi creații personale, duplicate ale lumilor personale create de Dumnezeu. Când se desăvârşeşte prima ființă într-un trup şi o lume şcoală creîndu-şi prima lume personală, atunci lumea lui se adaugă lumii personale a lui Dumnezeu. Cu fiecare lume personală creată de un om îndumnezeit, lumea personală a lui Dumnezeu se măreşte întratât încât ajunge precum o împărăție formată din mai multe regate. Noi oamenii, cunoaştem această lume minunată sub numele de Împărația lui Dumnezeu. Această lume a lumilor, fară de moarte şi fără de hotare este locul unde poți vedea minunatele şi nesfârşitele chipuri ale lui Dumnezeu.

Angajarea în procesul de trecere într-o lume nouă şi într-un trup nou specific lumii respective

S-a observat că există un anumit timp, când fiecare ființă umană desăvârşită într-o lume şi într-un trup specific acelei lumi, cere lui Dumnezeu să fie trecută în lumea următoare unde primeşte un trup nou specific lumii respective. Tot astfel, trecând dintr-o lume în alta, ființa umană a ajuns să se îndumnezeiască în trupul spirit şi în lumea spiritelor. După o perioadă, multe ființe umane desăvârşite în trupul spirit au cerut lui Dumnezeu să fie trecute în lumea următoare, lumea şcoală a duhurilor unde să fie îmbrăcate cu un trup nou, duhul, în care să învețe să se desăvârşească. Acolo Dumnezeu le-a dăruit trup nou minunat, duhul, cu care s-au manifestat în lumea şcoală a duhurilor. În acele vremuri, pe când Ființa lui Dumnezeu prin Duhul Său a creat lumea duhurilor, mulți dintre noi care ne aflăm azi în lumea materială, erau cu miliarde de lumi înaintea lumii duhurilor, iar alții nici nu erau creați ca ființă. De atunci până azi timpul a trecut, iar Ființa lui Dumnezeu a creat miliarde de alte sisteme, fiecare sistem având la rândul său miliarde de lumi. Lumea şcoală a duhurilor creată atunci, era ultima lume a formelor creată după şablonul Dumnezeiesc de tip ŞTAD. Pe atunci, după lumea duhurilor nu mai exista nici o altă lume deoarece încă nu se desăvârşise nici o ființă umană în trupul duh astfel încât să poată fi trecută într-o altă lume în care să se desăvârşească printr-un trup specific acelei lumi. Lumea şcoală a duhurilor alcătuieşte împreună cu lumile sale satelit, un sistem de lumi ale duhurilor foarte bine întocmit de Ființa lui Dumnezeu manifestată creator prin Duhul Său. Crearea de către ființa lui Dumnezeu prin Duhul Său a sistemului de lumi ale duhurilor presupune investirea de muncă, energie şi timp. Această "investiție" dumnezeiască în crearea de lumi, ființe ale naturii, îngeri şi oameni, avea să dea roade multe în timp, odată cu desăvârşirea acestor ființe în vehicolul nou creat, trupul duh. Când discutăm despre crearea sistemului de lumi, ființe şi trupuri duh, trebuie să vedem un proces de creație Dumnezeiesc, ordonat şi sigur.

Procesul de creare a sistemului duh cuprinde crearea lumii personale şi a trupului duh personal a Ființei lui Dumnezeu, trup în care să se manifeste ca şi Duh. S-a observat că în acest trup duh ființa dumnezeiască reprezintă:

- toate trupurile pe care le îmbrăca Dumnezeu în miliardele de sisteme de lumi construite de el în cadrul sistemului ŞTAD.

- ființa lui Dumnezeu aşa cum arăta Ea înainte de a construi sistemul ŞTAD.

- dincolo de îmbrăcămintea lui Dumnezeu din sistemul de lumi ale

ființelor, îl descoperim pe Dumnezeu de dinaintea manifestării lui prin trupul dumnezeiesc de ființă. S-a observat de asemeni că oricât te-ai întoarce înapoia lumii duhurilor şi oricât ai umbla prin lumile şi sistemele de după lumea duhurilor poți remarca pe Dumnezeu care îmbracă un trup sau altul şi care creează continuu fii ai săi, ființe ale naturii, îngeri şi oameni pentru a-i îndumnezei într-o infinitate de lumi. În toate aceste călătorii înainte şi după lumea duhurilor nu am observat alt Dumnezeu în afară de Dumnezeu. Lumea personală a lui Dumnezeu este minunată şi veşnică. Aceasta deoarece exprimarea ființei lui Dumnezeu prin duhul său este nedistructivă, ideală. Dumnezeu a creat lumea şcoală a duhurilor din patru energii distincte care au izvorât din puterile trupului sau duh. Acestea sunt:

- energia de gând.
- energia de cuvânt.
- energia de purtare.
- energia de lumină, continuitatea gândului, cuvântului şi purtării.

Dumnezeu a adunat energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină din care a creat ființele lumii iar apoi trupuri după chipul şi asemănarea lumii respective. Dumnezeu le-a numit pe acestea ființe ale lumii. După aceasta Dumnezeu a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea duhurilor şi din ființele naturii şi trupurile acestora, creând ființe ale formelor acestor lumi. Astfel a creat Dumnezeu pe semenii noştri pe care noi ne-am obişnuit să-i numim spirite ale naturii şi îngeri. Dumnezeu a adus nenumărate ființe omeneşti din ultima lume în care se desăvârşiseră. Aceste ființe umane erau îmbrăcate în trupuri spirit, ultimul trup în care se desăvârşiseră în lumea spiritelor. Atunci Dumnezeu a adunat energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală a duhurilor, din spiritele naturii şi din îngeri, întocmind trupuri duh în care a îmbrăcat ființele umane care veniseră ca spirit, ultimul trup în care se desăvârşiseră. În acest fel omul a devenit duh. Dumnezeu a îmbrăcat primul spirit uman în trup duh. În următoarele trupuri duh a adăugat şi energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din duhurile oamenilor. Dumnezeu a creat în lumea duhurilor ființe omeneşti noi din energii specifice ființelor umane. După aceasta a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală a duhurilor, din spiritele naturii, din îngeri şi din oameni, creând pentru ființele umane noi, trupuri duh. Putem delimita funcție de vechimea lor ființele umane aflate atunci dar şi acum în lumea şcoală a duhurilor astfel:

1. - ființe umane nou create, adică ființele din lumea şcoală a duhurilor.

2. - ființe umane mai puțin vechi, create în cadrul sistemului de lumi ale formelor în care ne aflăm azi. Această vechime presupune un număr care începe de la o lume până la miliarde de lumi prin care ființa umană a umblat până să ajungă în lumea şcoală a duhurilor.

3. - ființe umane vechi. În cadrul categoriei de ființe vechi sunt incluse ființele care au trecut prin mai multe sisteme până să ajungă în sistemul nostru de lumi ale formelor în care se găseşte lumea şcoală a duhurilor.

4. - ființele umane străvechi constituie o categorie care vine din afara sistemului şablon ŞTAD adică din acele locuri de dinaintea trupurilor şi de dinaintea învelişurilor ființei umane. Atunci oamenii încă nu îmbrăcaseră trupurile ființei şi nici miliardele de trupuri dea lungul sistemului ŞTAD. De asemenea putem face o delimitare a duhurilor aflate în lumea şcoală a duhurilor în funcție de alcătuirea energetică astfel:

- duhurile naturii alcătuite din patru energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea şcoală a duhurilor.

- duhurile îngereşti alcătuite din opt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din lumea şcoală a duhurilor şi din duhurile naturii.

- duhurile omeneşti alcătuite din 16 energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din cele patru direcții: lumea şcoală a duhurilor, duhurile naturii, duhurile îngereşti, duhurile oamenilor. În procesul de desăvârşire a duhurilor din lumea şcoală a duhurilor, s-a ținut cont în primul rând de categorii distincte de ființe. În funcție de acest criteriu ne putem referi la trei procese de desăvârşire începute paralel:

1. - procesul de desărvârşire a ființelor lumii duhurilor.

2. - procesul de desăvârşire a ființelor formelor din lumea duhurilor.

3. - procesul de desăvârşire a ființelor tuturor lumilor şi a tuturor formelor - oamenii.

Aceste procese de desărvârşire a celor trei categorii de ființe se deosebesc între ele prin funcțiunile sau capacitățile puse de Dumnezeu în acestea. Astfel ființele unei lumi (spiritele naturii) şi ființele formelor acelor lumi sunt ființele specifice doar lumii respective. Ele nu au capacitatea de a trece dintr-o lume în alta, de exemplu din lumea de dinaintea spiritului în lumea şcoală a spiritului sau din lumea şcoală a spiritului în lumea şcoală a duhului. În om, Dumnezeu a aşezat această

capacitate de a putea fi adus dintr-o lume în alta şi de a purta de fiecare dată în fiecare lume şcoală un trup specific lumii şcoală respective. Astfel, dacă ne referim la vechimea trupurilor duh din lumea şcoală a duhurilor, putem afirma că fiinţele lumii - spiritele naturii, sunt primele create, deci sunt cele mai bătrâne. După acestea în ordinea apariţiei urmează fiinţele formelor – îngerii, după care trupurile duh ale oamenilor.

Procesul de desăvârşire a fiinţelor lumii duhurilor - spiritele naturii - constă în acumularea de noţiuni cu privire la alcătuirea şi principiul de funcţionare al lumii duhurilor. Ele sunt formate de Dumnezeu ca adevăraţi maeştri, învăţători pentru om pe drumul desăvârşirii acestuia. Vrem să spunem cu asta că spiritele naturii repară stricăciunile făcute de om datorită manifestării lui defectuoase, până învaţă să se manifeste dumnezeiesc. Spiritele naturii sunt fraţii omului din marea familie a lui Dumnezeu din lumea şcoală a duhurilor.

Procesul de desăvârşire al fiinţelor formelor lumii şcoală a duhurilor - îngerii - constă în acumularea de noţiuni cu privire la alcătuirea şi principiul de funcţionare al tuturor trupurilor formelor din lumea şcoală a duhurilor. Mai bine zis, îngerii au fost creaţi ca adevăraţi maeştri care se îngrijesc de apărarea tuturor formelor lumii şcoală a duhurilor: lumea vegetală, lumea animală, precum şi a tuturor trupurilor duh ale spiritelor naturii, îngerilor şi oamenilor din lumea şcoală a duhurilor. Îngerii repară toate duhurile îmbolnăvite din cauza manifestării defectuoase a spiritelor naturii şi a oamenilor pe drumul desăvârşirii lor în trupul duh.

Procesul de îndumnezeire al fiinţelor umane în trupul duh- reprezintă idealul, scopul lui Dumnezeu cu omul şi de ce nu şi scopul omului. Îndumnezeirea omului în duh presupune manifestarea fiinţei umane prin puterile de manifestare a trupului duh, în aşa fel încât să poată crea la rândul său lumi şi creaţii proprii care să dăinuie veşnic. Pentru aceasta trebuie să imite, să copieze manifestarea Fiinţei lui Dumnezeu prin trupul Său Duh şi prin puterile dumnezeieşti creatoare, adică gândul, cuvântul, purtarea şi lumina. Mai concis omul trebuia să observe cu atenţie cum gândeşte, cum vorbeşte şi cum se poartă Fiinţa lui Dumnezeu prin Trupul Său Duh în relaţia Sa interioară şi exterioară trupului său duh.

Relaţia interioară a Fiinţei lui Dumnezeu aflată în Duh se realizează prin conexiuni energetice interioare. Conexiunile energetice interioare trupului duh presupun capacitatea lui Dumnezeu de a se manifesta simultan în toate miliardele de lumi anterioare, în toate

trupurile specifice fiecărei lumi în parte. Dumnezeu poate să facă acest lucru şi să rămână şi în trupul duh datorită acestor conexiuni energetice care nu sunt altceva decât căi, porți de acces spre lumile si universurile create de El. S-a observat că deşi Dumnezeu se manifestă în trupul său duh neîncetat, în acelaşi timp se manifestă prin aceleaşi conexiuni energetice în toate lumile, stabilind relații energetice sau comuniuni energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină cu fiecare lume în parte şi cu fiecare familie în parte din fiecare lume.

Relația exterioară a ființei lui Dumnezeu aflată în Duh se manifestă prin puterile creatoare de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste conexiuni exterioare ale lui Dumnezeu Duh aflat în lumea şcoală a duhurilor se realizează între Dumnezeu şi lumea şcoală a duhurilor ca şi între Dumnezeu şi familia lui. Putem afirma că în fiecare lume şcoală, Dumnezeu are o lume casă, în care îşi creşte famlia adică, spiritele naturii, îngerii, oamenii. Putem afirma că în fiecare casă - lume a lui Dumnezeu El îşi întemeiază familia, o creşte ca pe un copil pe care apoi îl învață că la rândul lui să-şi întemeieze o casă - lume şi acesta la rândul său să-şi întemeieze o familie. Putem concluziona că principiile de bază ale procesului de îndumnezeire a ființei umane manifestată ca spirit în trupul duh se fundamentează pe două mari tipuri de relații pe care le stabileşte atât în lumea şcoală a duhurilor cât şi în toate lumile trecute şi viitoare. Acestea sunt:

1. - relațiile interioare trupului duh.
2. - relațiile exterioare trupului duh.

Atât relațiile interioare trupului duh cât şi relațiile exterioare acestuia se manifestă prin conexiuni energetice neîntrerupte de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Prin relațiile interioare trupului duh, ființa umană aflată în trupul duh care doarme, vizitează lumile din urmă, unde comunică prin gând, cuvânt şi purtare cu:

1. - Dumnezeu şi familia lui din fiecare lume, adică cu spiritele naturii, îngerii şi semenii deja desăvârşiți.
2. - lumile Sale personale şi familiile Sale din fiecare lume.
3. - lumile semenilor şi familiile acestora.

Prin relația exterioară trupului duh, ființa umană aflată în trupul duh atunci când este treaz adică în stare de veghe, comunică prin gând, cuvânt, purtare şi lumină cu familia sa de duhuri, cu semenii, adică spiritele naturii şi îngerii, cu Dumnezeu. Când vorbim despre o ființă umană nou intrată în trupul duh şi în lumea şcoală a duhurilor, vedem o

ființă umană îndumnezeită în lumile şi trupurile anterioare, dar şi o ființă umană în curs de îndumnezeire în trupul duh şi în lumea duhurilor. Dacă ne uităm la ființa îndumnezeită a omului în lumile şi în trupurile de dinaintea trupului duh, vedem că s-a îndumnezeit învățând din familie, de la semeni, de la Dumnezeu. Dacă ne uităm la ființa umană aflată în trupul duh neîndumnezeită încă, o vedem învățând atentă de la familie, de la semeni, de la Dumnezeu. De asemenea în toate lumile create de Dumnezeu, omul creat nu este altceva decât gând, cuvânt, purtare şi lumină, adică manifestarea gândului, cuvântului şi purtării luminoase pe trei mari direcții: familie, semeni, Dumnezeu.

În procesul ei de îndumnezeire în trupul duh şi în lumea şcoală a duhurilor, ființa umană parcurge trei stadii de dezvoltare, trei procese energetice de transformare:

- stadiul „copilăriei" ființei în trupul duh.
- stadiul „maturității" ființei în trupul duh.
- stadiul „bătrâneții" ființei în trupul duh.

S-a observat că fiecare dintre aceste procese energetice de transformare a ființei în trupul duh este o „inițiere" în ştiința lui Dumnezeu „Arta de a lumina". Această ştiință minunată conține atât noțiuni şi informații necesare acomodării ideale a ființei umane în minunatul vehicol care este trupul duh, cât şi noțiuni, informații, prin care ființa umană îşi poate construi propria lume şi creație fără de sfârşit. Prin această artă dumnezeiască, într-un cuvânt, ființa umană poate trăi la infinit în trupul duh, în lumea sa proprie alături de Dumnezeu, semeni, îngeri şi spirite ale naturii. Aşa cum vom vedea, fiecare proces în sine conține şi reguli specifice fiecărui pas, reguli pe care ființa umană în duh trebuie să le respecte neapărat. Aceste reguli pot fi numite legi dumnezeieşti. Dumnezeu a stabilit aceste reguli, legi, ce îi arată clar ființei umane aflate în trupul duh două tipuri de comportament:

- ideal, dumnezeiesc.
- defectuos, nedumenzeiesc.

Pe scurt, ființei umane aflată în trup duh i se arată cum trebuie să se comporte şi cum nu trebuie să se comporte. Regulile, legile dumnezeieşti stabilite pentru fiecare din cele trei stadii ale îndumnezeirii, feresc ființa umană de eventualul eşec în trupul duh. Acest eşec poate surveni prin autodistrugerea posibilităților de manifestare a ființei în trupul duh, în lumea şcoală a duhurilor sau în relația sa cu Dumnezeu şi semenii, cu îngerii şi cu spiritele naturii.

Putem concluziona că:

-Prin respectarea legilor lui Dumnezeu, legi universal valabile în procesele, în stadiile de îndumnezeire a ființei umane în trupul duh(copilărie, maturitate şi bătrânețe) ființa umană devine îndumnezeită în trupul duh şi este capabilă de a se manifesta veşnic în acest trup.

-Prin nerespectarea legilor lui Dumnezeu în cele trei stadii de îndumnezeire, ființa umană își poate „defecta", „avaria" trupul duh; mai mult, prin conexiunile interioare ale duhului își poate defecta, avaria, îmbolnăvi sau speria ființa umană. Aceste neputințe ale ființei umane de a se mai putea manifesta prin minunatul vehicol care este trupul duh, necesită o perioadă de tratare, refacere, însănătoşire a trupului său duh într-o lume specială numită „lumea de îndreptare a duhurilor". Această lume de îndreptare a duhurilor presupune o lume „spital" unde ființei umane îi este monitorizat comportamentul său defectuos în trupul duh, după care este îndreptat. Acest proces duce în final la însănătoşirea trupului duh şi la reintegrarea ființei umane în lumea şcoală a duhurilor în punctul în care a rămas cu învățătura înainte de a-şi „avaria" trupul duh.

Prin studierea prin clarvedere directă a duhurilor care se încarnează în lumea materială (care este lumea de îndreptare, de corectare, lumea spital pentru duhurile „avariate", bolnave, prin comportamentul defectuos a ființelor umane în ele) s-a observat că în lumea materială sunt deja prezente şi continuă să vină duhuri care şi-au oprit procesul de îndumnezeire, unele în timpul „copilăriei", altele în timpul „maturității" iar altele în timpul „bătrâneții". Procesul de vindecare a trupurilor duh, face parte din procesul îndumnezeirii ființei umane în trupul duh. În continuare vom vorbi despre fiecare stadiu de îndumenzeire în parte, precum şi despre regulile fiecăruia din aceste procese. Dar mai ales vom înțelege ce anume au făcut greşit ființele umane în trupul duh ca să-şi avarieze sau îmbolnăvească trupul şi ființa, unele la început în „copilăria"lor, altele pe când erau deja „mari" iar altele pe când erau deja „vechi", „bătrâne".

STADIUL „COPILĂRIEI" FIINȚEI ÎN TRUPUL DUH

Stadiul „copilăriei" ființei umane în trupul duh cuprinde o anumită durată, în care ființa umană aflată în copilărie, urmează anumiți paşi, ghidându-se după anumite reguli. În mare, aceşti paşi constau bineînțeles,

în aducerea de către Dumnezeu în trupul duh, a ființei umane desăvârşite deja în lumea de dinaintea lumii duhurilor. Următorul pas constă în acomodarea ființei umane în duh, apoi ființa umană începe lungul său drum spre îndumnezeire acumulând noțiuni, informații mereu noi. Există două trepte ale acomodării. Ele pot fi numite acomodarea interioară şi acomodarea exterioară. Aducerea în trupul duh a ființelor umane deja desăvârşite în trupul spirit şi în lumea şcoală a spiritelor se face printr-o cale, printr-un drum specific creat de Dumnezeu, traseu care leagă lumea şcoală a spiritelor de lumea şcoală a duhurilor. Se poate afirma că există o regulă în procesul de chemare a ființelor umane dintr-o lume în alta. Această regulă spune că doar ființele desăvârşite într-o lume şi în trupul specific lumii respective poate trece în altă lume şi poate îmbrăca un alt trup în care să se îndumnezeiască.

Procesul de aducere a ființei umane deja desăvârşită în spirit, culminează cu crearea de către Dumnezeu a trupului duh şi aşezarea ființei umane desăvârşită în spirit în acest trup nou, duhul.

Crearea trupului duh în care este învelită ființa umană desăvârşită în ultimul trup, spiritul, se face de către Dumnezeu, dintr-un amestec de energii luate din:

- lumea şcoală a duhurilor.
- duhurile naturii.
- duhurile formelor - îngerii.
- semenii, oamenii.

Privit prin clarvedere directă, un trup duh se dezvăluie privitorului în chip minunat ca o îmbinare de patru mari energii: - energia de gând.

- energia de cuvânt.
- energia de purtare.
- energia de lumină.

Privit prin clarvedere directă un duh „nou", „copil" arată astfel: partea trupului duh „copil" din creştetul capului până la gât se vede ca o apă luminoasă, străvezie, de culoare albastru-verzui. Acest „material energetic" este energia de gând luată din lumea şcoală, din spiritele naturii, din îngeri şi din oameni. Privită de aproape, această energie se vede ca miliarde de stropi de apă, diferiți între ei. Dacă te uiți la duhurile naturii, la duhurile formelor, la semeni şi la lumea şcoală, vezi lesne partea luată din fiecare şi aşezată de către Dumnezeu în trupul duh al omului. Partea trupului duh(aflat în stadiul copilăriei) de la gât până la umeri se aseamănă cu gheața translucidă, luminoasă. Acest material

energetic este energia de cuvânt. Privită de aproape se vede ca un amestec de energii luate din lumea şcoală a duhurilor, din spiritele naturii, din îngeri şi din duhurile oamenilor. Privind la aceste duhuri şi la amestecul de energii din care se compune partea de la gât la umeri a duhului uman, deosebeşti între ele energiile luate din lume, din spiritele naturii, din îngeri şi din oameni.

Partea unui duh uman de la umeri până în tălpile picioarelor este alcătuită din energie de purtare. Privită prin clarvedere directă, această energie se poate asemui cu focul şi cu fulgerele. Energia ce compune trupul duh uman de la umeri până la tălpile picioarelor este un amestec din energiile de purtare luate din alcătuirea lumii şcoală a duhurilor, din spiritele naturii, din îngeri şi din duhurile oamenilor. Privind alcătuirea energetică a acestor duhuri, poți deosebi lesne la un duh uman care este partea luată din energia lumii şcoală a duhurilor, care este partea luată din trupurile duh ale spiritelor naturii, ale îngerilor sau ale oamenilor. Energia ce se vede în fiecare din aceste energii, este energia de lumină sau viața energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină din fiecare duh al ființei umane. Această energie de lumină ce irupe din interiorul fiecărei energii de gând, cuvânt şi purtare a duhului ființei umane, este argintie cu sclipiri aurii, foarte clară şi deosebit de luminoasă. Această energie împrumută duhurilor „copil" o aură deosebită, minunată la privit.

S-a observat că atât trupul duh cât şi lumina, viața energiilor ce compun trupul duh sunt „împrumutate" şi „subvenționate" de către Dumnezeu până în momentul desăvârşirii ființei umane, moment în care aceasta va fi capabilă să-şi creeze propriul trup nemuritor.

S-a observat iarăşi că lumea şcoală a duhurilor este precum o defineşte şi numele, o lume în care omul face experiențe şi odată ajuns la desăvârşire, este în stare să o copieze şi astfel să aibă propria sa lume şi propriile sale creații. Aceste două obiective constituie scopul desăvârşirii ființei umane în trupul duh şi în lumea şcoală a duhurilor.

Unicitatea fiecărui trup duh constă în energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină date de Dumnezeu fiecărui duh în parte. Aceste tipuri de energii indică identitatea fiecărui duh în parte, precum şi varietatea ființelor care se manifestă într-un trup duh. Putem spune despre aceste energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină că se deosebesc de la o ființă umană la alta.

S-a observat că la ființele noi, aceste energii personale diferă de energiile ființelor vechi, foarte vechi şi străvechi. Se poate afirma că

fiecare duh uman este alcătuit din patru tipuri de energii şi anume:
- energia de gând.
- energia de cuvânt.
- energia de purtare.
- energia de lumină.

Putem spune că fiecare energie în parte este un cumul, o îmbinare de energii:

1. de tip „P” - energie personală.
2. de tip „L” - energie luată din lumea şcoală a duhurilor.
3. de tip „SN” - energie luată de la spiritele naturii.
4. de tip „IN” - energie luată de la îngeri.
5. de tip „O” - energie luată de la semeni, oameni.

Privind un duh uman nou, copil, acesta arată ca o îmbinare minunată de energii asemănătoare apei luminoase, gheții translucide, focului strălucitor şi luminii argintii cu reflexe aurii.

Privind elementul energetic personal, adică elementul de tip P, deosebeşti trupurile duh unul de altul şi ființa umană care se manifestă prin el, ca fiind nou creată, veche, foarte veche sau străveche.

Anatomia trupului duh

Principalele organe interne ale unui trup duh sunt şase la număr. Noi le-am împărțit în trei grupe, în funcție de natura funcționării lor. Astfel se poate vorbi despre:
- organele de putere.
- sediul amintirii personale.
- sediul tuturor amintirilor.

Organele de putere, patru la număr, sunt capacitățile dumnezeieşti prin care ființa umană intrată ca spirit în duh, pentru a se îndumnezei în duh. Acestea sunt:
- puterea de gând.
- puterea de cuvânt.
- puterea de purtare.
- puterea de lumină.

Puterea de gând se vede precum un astru luminos asemănător apei. Este poziționată în creştetul capului duhului.

Puterea de cuvânt se vede precum un astru luminos asemănător gheții translucide. Este poziționat în partea de sus a gâtului duhului.

Puterea de purtare se vede precum un astru de foc. Este poziționată în mijlocul pieptului.

Puterea de lumină se vede precum un astru de lumină argintie cu reflexe aurii. Este poziționată în stânga pieptului.

Sediul amintirilor duhului sau spiritul duhului este poziționat sub puterea de purtare şi se vede ca un astru strălucitor, diferit de la un duh la altul atât ca lumini cât şi ca intensitate a lor.

Sediul amintirilor tuturor duhurilor este poziționat sub astrul spiritului duhului. Se mai numeşte şi „spiritul tuturor duhurilor". Se vede precum un astru strălucitor, deosebit de la un duh la altul ca lumină şi intensitate. Dacă accesezi spiritul duhului revezi traseul unui duh, de la crearea lui până azi. Dacă accesezi spiritul tuturor duhurilor, revezi istoria tuturor duhurilor, de la crearea primului duh până în ziua de azi. Aducerea ființei umane manifestată în spirit, adică în ultimul trup în care s-a desăvârşit, atrage „animarea" trupului duh şi automat începerea „acomodării" ființei umane în trupul duh.

Acomodarea ființei umane în trupul duh

Acomodarea „interioară" a ființei în duh

S-a observat că la început ființa umană „preia" comenzile de manifestare prin gând, cuvânt, purtare şi lumină cu trupul duh. De asemenea, toate amintirile ființei umane se conectează la organele amintirilor trupului duh. Acomodarea interioară a ființei în trupul duh se face prin conexiuni interioare între ultimul trup în care s-a desăvârşit, adică între spirit şi trupul duh. Trebuie subliniat că acomodarea spiritului în duh este un proces energetic ce presupune o anumită durată de timp. Acest proces se realizează prin conexiuni energetice. Astfel putem spune că elementele ce compun trupul duh sunt:

- spiritul.
- conexiunile spiritului cu duhul.
- trupul duh.

Spiritul

Spiritul este un trup fascinant la privit prin tipul de clarvedere directă. Spiritul arată nu doar ultimul trup, ultimul vehicol dumnezeiesc în care s-a desăvârşit ființa umană înainte să vină în trupul duh, ci ne arată şi toate lumile prin care s-a perindat ființa umană înainte să ajungă

în duh. Privind alcătuirea unui spirit poți vedea dacă ființa umană este nouă, veche, foarte veche sau străveche. Spiritul se dezvăluie prin clarvedere directă ca un astru deosebit de strălucitor, mai mic ca dimensiuni sau mai mare, în funcție de numărul de lumi prin care s-a perindat ființa umană.

- **corpul sau învelişul spiritului**, este cel care adăposteşte „organele" interne ale spiritului.

- puterile spiritului - puterea de gând.
- puterea de cuvânt.
- puterea de purtare.
- puterea de lumină.

- spiritul spiritului.

- spiritul tuturor spiritelor.

- *puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină* sunt capacitățile prin care ființa umană s-a îndumnezeit în trupul spirit.

- *spiritul spiritului* este nu numai sediul istoriei ființei umane în trupul spirit dar şi sediul ființei umane în trupul de ființă umană şi sediul ființei umane în toate trupurile prin care s-a îndumnezeit înainte să se îndumnezeiască în trupul spirit. Privind acest organ al spiritului, deosebeşti vechimea ființei umane în trupul de ființă umană, dar chiar mai mult, vechimea ființei umane prin toate trupurile în care s-a manifestat şi îndumnezeit înainte să ajungă în trupul spirit şi în lumea şcoală a spiritelor.

- *spiritul spiritelor* se vede prin clarvedere ca un astru luminos în interiorul căruia este aşezat sediul ființei umane.

La ființele care au fost create în sistemul de lumi ale formelor, între sediul ființei umane şi trupul spiritului poți număra lumile prin care a trecut ființa până să ajungă în lumea spiritului.

La ființele care au fost create în sistemul de lumi anterioare sistemului de lumi ale formelor, ființa umană se vede în interiorul unei sfere care simbolizează un sistem.

La ființele umane foarte vechi poți vedea cum ființa umană se află în interiorul mai multor sfere ce se îmbracă una pe alta şi care denotă numărul de sisteme prin care s-a manifestat ființa umană.

La ființele umane străvechi, spiritul este cu mult mai mare decât în cazul ființelor foarte vechi sau vechi. Astfel poți privi în sediul ființei umane ce anume era omul înainte să fie adus în lumile ființelor umane

unde a fost „îmbrăcat” cu trupul de ființă umană. Pe scurt, poți înțelege că el există de dincolo de universurile lumilor trupurilor şi de dincolo de miliardele de îmbrăcăminți ale ființei lui

Dintre cititorii care au parcurs cu atenție ciclul de cărți editat de noi, foarte mulți şi-au exprimat opțiunea unei consilieri spirituale şi ne-au vizitat la cabinet. Am observat cu acest prilej, că atunci când le-am privit alcătuirea spiritului, câțiva dintre ei erau „tovarăşi” de „naştere” cu noi, în sensul că facem parte din acelaşi val de ființe create cândva de Dumnezeu.

Conexiunile spiritului cu duhul

Conexiunile spiritului cu duhul sunt modalități energetice prin care ființa umană comunică cu trupurile şi lumile anterioare.

Planul cuantic al spiritului - este principiul prin care ființa umană îşi poate vizita lumile spiritelor. În interiorul planului cuantic, care se vede precum un tub luminos ce îmbracă spiritul, se află „porțile” spre lumile spiritelor.

Linia divină a spiritului - se vede ca un tub luminos. Linia divină este poarta către lumea personală a lui Dumnezeu din lumea spiritelor, adică spre „Împărăția lui Dumnezeu Spirit” şi spre lumea personală a spiritului.

Porțile de ajutor ale spiritului - se văd ca trei aştri strălucitori alcătuiți din energie de gând, cuvânt şi purtare. Prin aceste porți, ființa umană desăvârşită în spirit este ajutată în momentele ei grele atunci când doreşte să renunțe la a se mai îndumnezei în trupul duh în lumea şcoală a duhurilor. Porțile de ajutor sunt poziționate pe linia divină deasupra spiritului.

Porțile de deversare ale spiritului - se percep ca trei aştri luminoşi din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină aşezați pe linia divină, sub spirit. Aceşti aştri de ajutor se comportă ca trei recipienți colectori de gânduri, cuvinte şi purtări care nu-i convin ființei desăvârşite în spirit şi care provin de la duhurile din lumea şcoală a duhurilor. Cu aceste recipiente, odată umplute în urma mai multor „conflicte” cu semenii, ființa umană desăvârşită în spirit se întoarce în lumea personală a spiritelor unde cere ajutor şi înțelegere la Dumnezeu Spirit. S-a observat că la întoarcerea lor, majoritatea spiritelor vin fără frică, ură sau răzbunare pe semenii din lumea şcoală a duhurilor, deci aştrii de

deversare sunt goi, ca urmare a vizitei la „psihologul” universal care este Dumnezeu. În acest fel ființa umană desăvârşită în spirit, găseşte noi motivații de a se desăvârşi în trupul duh pe care era gata să-l abandoneze. Trebuie arătat faptul că tot acest proces de „consiliere psihologică”, spirituală a ființelor desăvârşite în spirit, aflate într-un duh încă nedesăvârşit, se face prin deplasarea ființei umane în spirit în lumile spiritelor în timp ce trupul duh se odihneşte prin somn.

Conexiunile între spirit şi duh

Conexiunile între spirit şi duh sunt conexiunile energetice între puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale spiritului şi puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale duhului. Aceste conexiuni energetice între organele de putere ale duhului şi cele ale spiritului se văd precum flash-uri luminoase subțiri ca firul de păr, alcătuite din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Conexiunile între sediile amintirilor spiritului şi sediile amintirilor duhului se realizează prin conexiuni similare de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

Trupul duh

Putem vorbi despre trupul duh ca despre un sediu „nefinalizat” în care se manifestă ființa umană prin ultimul său trup desăvârşit, spiritul. Se poate vorbi despre duh, ca despre un purtător de spirit, sau „perispirit”, denumire folosită de cei care au observat de-a lungul timpului alcătuirea şi principiul său de manifestare. Odată realizate conexiunile interioare ale ființei cu noul său trup, duhul urmează o a doua etapă a acomodării realizată la rândul ei tot printr-o formă de conexiuni energetice.

Acomodarea „exterioară"

Acomodarea exterioară trupului duh prin care se manifestă ființa umană prin ultimul său trup desăvârşit, spiritul, se realizează pe trei mari direcții sau relații energetice:

- familia.
- semenii.
- Dumnezeu.

Astfel ființa umană nou intrată în spirit, începe procesul ei de acomodare exterioară prin conexiuni energetice la nivel de puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Ființa umană manifestată prin ultimul ei trup desăvârşit, devine capabilă să acceseze următoarele capacități: - să gândească prin puterea de gând a trupului duh.

- să comunice prin cuvinte cu lumea, semenii, Dumnezeu.
- să audă, să miroase şi să vadă pentru prima dată minunata creație a lumii şcoală a duhurilor, minunatul său trup, trupurile semenilor şi Duhul lui Dumnezeu;
- poate să mănânce şi să bea feluritele minunății pregătite de Dumnezeu Duh; toate acestea se fac prin puterea de cuvânt a duhului.
- să meargă, să atingă creația, să simtă ploaia şi natura, precum şi trupurile semene prin puterea de purtare.
- să poată face aceste minunate lucruri la infinit în trupul duh, prin puterea de lumină a duhului.

Toate aceste conexiuni interioare şi exterioare trupului duh nu ar putea fi posibile fără puterile de manifestare de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale trupului duh. Odată intrate în trupul duh şi acomodate interior şi exterior, ființele umane aflate în primul stadiu de îndumnezeire, acela de duhuri „copii", duhuri noi, încep deja să învețe primele taine ale artei de a lumina, care este arta dumnezeiască a vieții fără de sfârşit pentru că lumina este puterea de nemurire a gândului, cuvântului şi purtării ființei în trupul duh. Procesul „copilăriei" ființei în trupul duh se referă la asimilarea unor noțiuni elementare, a unor informații necesare trecerii în stadiul următor, stadiul „maturității" duhurilor. Ființa umană manifestată în duh, aflată în stadiul „copilăriei", se vede integrată în marea familie a lui Dumnezeu din lumea şcoală a duhurilor, familie alcătuită din mii şi mii de duhuri ale lumii(spirite ale naturii lumii şcoală), din mii şi mii de duhuri ale formelor lumii şcoală şi de duhuri ale oamenilor. Noțiunile pe

care le învață un duh copil se referă aşadar la alcătuirea şi la principiul de funcționare a:

- lumii şcoală.
- duhurilor lumii şi a spiritelor naturii.
- duhurilor formelor, îngerii.
- duhurilor oamenilor.

Alcătuirea lumii şcoală

Atunci când învață alcătuirea lumii şcoală, oamenii văd că lumea respectivă este o îmbinare de patru energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Atunci când învață alcătuirea spiritelor naturii, oamenii văd că aceste ființe sunt create din cele patru energii luate din lumea şcoală. Atunci când oamenii învață alcătuirea îngerilor văd că duhurile lor sunt create din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea şcoală, din spiritele naturii.

Principiul de funcționare

Duhurile oamenilor observă că lumea şcoală a duhurilor rămâne neschimbată şi veşnică datorită energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină pe care Dumnezeu le aşterne peste ea atunci când gândeşte, vorbeşte şi se poartă prin mişcarea trupului Său Duh.

Duhurile oamenilor observă că duhurile lor şi ale semenilor lor îngerii şi spiritele, rămân la fel de minunate datorită gândurilor, cuvintelor şi purtărilor pe care Dumnezeu le aşterne peste ei.

Duhurile oamenilor, ultimii veniți în lumea şcoală a duhurilor observă că sunt multe gânduri, cuvinte şi purtări defectuoase, iar aceste energii ieşite din puterile duhurilor proprii aduc neajunsuri şi schimbă în rău lumea şcoală, duhurile spiritelor, îngerilor şi semenilor. Ei observă aceste neajunsuri şi întreabă pe Dumnezeu, pe îngeri şi pe spiritele naturii, ca să învețe cum să gândească, cum să vorbească şi cum să se poarte cu lumea, cu duhurile spiritelor naturii, cu duhurile îngerilor şi cu duhurile semenilor, în aşa fel încât să nu se schimbe lumea şi orice trup duh în rău.

Duhurile oamenilor observă cum spiritele naturii gândesc, vorbesc şi se poartă într-un anumit mod, astfel încât acele energii de gând, cuvânt şi purtare refac lumea şcoală a duhurilor în locurile distruse, schimbate de

energiile defectuoase de gând, cuvânt şi purtare ale duhurilor de oameni.

Duhurile oamenilor observă cum distrugerile din trupurile duh ale spiritelor naturii, ale oamenilor şi ale îngerilor dispar iar toate trupurile devin ca înainte atunci când Dumnezeu, îngerii şi spiritele naturii aştern într-un anumit fel peste acestea energii de gând, cuvânt şi purtare.

Am remarcat că duhurile oamenilor sunt dornice de învățat şi că pot avansa în puterile duhului dacă respectă două reguli universal valabile pentru stadiul unui duh aflat în „copilăria" sa. Aceste reguli specifice stadiului copilăriei duhului presupun ca duhul aflat în copilăria sa să asculte şi să învețe manifestarea prin gând, cuvânt şi purtare dumnezeiască adică luminoasă. Am observat de asemenea că duhurile oamenilor aflați la nivel de copilărie erau sfătuite să se uite la gradul de luminozitate pe care îl avea orice gând, cuvânt şi purtare, energiile care ieşeau din duhurile lor şi se aşterneau peste toate creațiile lumii şcoală şi peste toate trupurile duh. Au fost de asemenea învățate să renunțe la tot ce nu lumina. Am remarcat că după o anumită perioadă, prin acest sistem dumnezeiesc extraordinar de simplu(care arată instantaneu adevărul din tine) duhurile ființelor umane au despărțit manifestarea defectuoasă, nedumnezeiască a duhului, de manifestarea ideală, dumnezeiască a duhului. Duhurile ființelor umane au lăsat deoparte gândurile, cuvintele şi purtările defectuoase, nedumnezeieşti şi au păstrat doar gândurile, cuvintele şi purtările dumnezeieşti. Toată această delimitare a manifestării nedumnezeieşti de manifestarea dumnezeiască prin gând, cuvânt şi purtare, a fost posibilă urmărind lumina din fiecare gând, cuvânt şi purtare a oricărui duh.

Am văzut că duhurile umane după timp îndelungat, au învățat binele şi răul experimentându-l pe lumea şcoală şi pe toate trupurile duh, de spirite, îngeri şi oameni. Am văzut bucuria din ochii duhurilor de oameni când lumina din gândurile, cuvintele şi purtările lor a reuşit să refacă distrugerile provocate de cei mai „leneşi" în învățături în lumea şcoală şi în trupurile duh cu care se manifestau distructiv prin neştiința lor. Toate duhurile din lumea şcoală ajunseseră la un grad înaintat încât au numit lumină, viața pe care o poți avea numai învățând arta de a lumina a gândului, cuvântului şi purtării duhului, arta lui Dumnezeu.

Ei au numit lipsa luminii, întuneric, locul unde nu există lumina dar în care se naşte lumina. Lipsa luminii, întunericul, era catalogat ca lipsa ştiinței lui Dumnezeu, şi neaplicarea acesteia. Duhurile oamenilor au ajuns să încurajeze în învățare pe semenii lor care încă nu cercetaseră

toate gândurile, cuvintele şi purtările neluminoase şi luminoase nerenunțând la gândurile, cuvintele şi purtările întunecate, defectuoase, neluminoase care aduceau întunericul, lipsa, neajunsurile, urâțenia în creația lumii şcoală a duhurilor şi în trupurile duh. Nu se poate aproxima cu exactitate cât „timp" durează primul stadiu al îndumnezeirii ființei umane în duh, stadiul „copilăriei". Aceasta deoarece există liberul arbitru din manifestarea fiecărui duh(de spirit, de înger şi de om) care în final dă timpul total în care toate „duhurile copile" devin „duhuri mature". Putem spune despre cuvântul „binecuvântare" că a fost oarecum „inventat" de duhurile „copii" din lumea şcoală a duhurilor şi adus în lumea materială. Când miliardele de duhuri aflate în „copilăria" lor au renunțat la gândurile, cuvintele şi purtările lor lipsite de lumină, în favoarea gândurilor, cuvintelor şi purtărilor pline de lumină, au avut prima viziune asupra atotputerniciei Duhului lui Dumnezeu. Ei au mers la Duhul lui Dumnezeu şi au folosit cuvintele „cele mai bune" care erau cele mai pline de lumină pentru că erau foarte adevărate. Şi au zis ei către Domnul lor: „Doamne, cât de minunat este Duhul Tău, cât de minunate sunt creațiile Tale şi cât de minunați sunt fiii Tăi; cât de tainice şi pline de viață şi de adevăr sunt gândurile, cuvintele şi purtările Tale față de creația Ta şi față de noi; Doamne, numai tu eşti Dumnezeu!"

Pe atunci când au vorbit acele duhuri care mii de ani au studiat comportamentul luminos din gândurile, cuvintele şi purtările lui Dumnezeu şi le-au copiat, vorbele lor, energiile lor au fost atât de luminoase încât m-am gândit că au spus cel mai mare adevăr al lor de până atunci doar lăudându-l pe Dumnezeu. Am observat imediat că puterea fiecărui duh care lăuda pe Dumnezeu a crescut de câteva ori mai mare față de cum era înainte de a-l lăuda pe Dumnezeu. La vremea aceea, în anul 1996 când studiam „copilăria" duhurilor, am numit acest fenomen luminos P.A.L. adică pricipiul amplificării luminii unui duh. Mai târziu când îi studiam aplicațiile nesfârşite în procesele de vindecare a bolilor, i-am văzut efectele benefice în biserică, adică în casa lui Dumnezeu. De multe ori în consilierea spirituală pe care o practicăm la cabinet, veneau mulți oameni care doreau să scape de manifestarea defectuoasă, întunecată, prin gând, cuvânt şi purtare în familie, cu semenii sau cu Dumnezeu. Pentru un clarvăzător este simplu, deoarece vedeam comportamentul de gând, cuvânt şi purtare şi arătam gândurile, cuvintele şi purtările care defectau trupul duh şi sfătuiam persoana în cauză să renunțe la ele. Totodată ne impuneam să cheltuim timp în care să facem

persoana cu pricina să priceapă fenomenul luminos P.A.L. şi cum să-l aplice pe propria persoană cu succes. Am observat că stadiul copilăriei unui duh se încheie atunci când ultimul duh renunță la manifestarea întunecată, neluminoasă, distructivă a puterilor dumnezeieşti de gând, cuvânt şi purtare, în relația lui cu creația şi cu Dumnezeu. Astfel o ființă umană deja îndumnezeită în trupul spirit reuşeşte să parcurgă prima etapă a îndumnezeirii ei şi în trupul duh.

Stadiul copilăriei unui duh se poate caracteriza prin:

1. – prin aducerea ființei umane(care se manifestă prin ultimul trup în care s-a îndumnezeit) în trupul duh.

2. – prin acomodarea ființei în trupul duh prin:
- conexiuni energetice interioare duhului.
- conexiuni energetice exterioare duhului.

3. – prin realizarea conexiunilor interioare şi exterioare prin manifestarea puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină în relațiile de familie, cu semenii, cu Dumnezeu.

4. – prin reguli de îndumnezeire universale specifice perioadei copilăriei duhului:
- ascultarea de Dumnezeu.
- renunțarea la gândul, cuvântul şi purtarea care nu conține lumină.

5. – prin P.A.L. - principiul amplificării luminii - are loc atunci când se gândeşte, se spune şi se fac gesturile cele mai apropiate de adevăr, adică atunci când omul laudă pe Dumnezeu, atunci când regretă răul făcut, atunci când îşi cere iertare semenului.

6. – principiul vaselor comunicante.

Energiile care intră în componența lumii se află în fiecare duh. Energiile ce intră în componența fiecărui duh de înger şi de spirit al naturii se află şi în duhul de om. Atunci când un duh se manifestă defectuos, legătura dintre el, lume şi celelalte duhuri se rupe. Apare defectul, boala, dispariția, moartea. Prin renunțarea la comportamentul defectuos totul devine ca la început.

Bolile duhului aflat în stadiul „copilăriei" sale

Am observat că în timpul procesului de îndumnezeire, ființele care se manifestau prin trupul lor duh aflat la nivelul de „copilărie" a lor, puteau aduce prejudicii minore sau câteodată destul de serioase atât lumii

şcoală a duhurilor cât şi trupurilor duh, iar uneori însăşi ființei umane care se vedea în imposibilitatea de a se mai putea manifesta într-un trup duh „defectat”, „îmbolnăvit”.

Toate aceste prejudicii erau posibile datorită intensității manifestate prin puterile duhului, de gând, cuvânt şi purtare lipsite de lumină. Aceste manifestări întunecate, nedumnezeieşti, pot fi lesne numite atacuri energetice de gând, cuvânt şi purtare.

Manifestarea atacurilor energetice

Am observat că aceste atacuri energetice erau înainte de toate, efectul nerespectării regulilor specifice stadiului copilăriei duhului şi se produceau frecvent la nivel de familie şi la nivel de relații cu semenii. Nu de puține ori vizau însuşi Duhul lui Dumnezeu. Atacurile energetice sunt de patru feluri:

- atacuri energetice de gând.
- atacuri energetice de cuvânt.
- atacuri energetice de purtare.
- atacuri energetice întunecate care presupun toate cele trei atacuri energetice în acelaşi timp, sau unul după altul, lipsite de lumină.

Atacurile energetice de gând, cuvânt şi purtare, precum şi atacurile întunecate, presupun focalizarea gândului, cuvântului şi purtării (gesticulația amenințătoare) asupra creației lumii şcoală a duhurilor sau asupra trupurilor duh. Această concentrare şi focalizare intensificată de gând, de cuvânt sau de purtare, se vede prin clarvedere precum fulgerele întunecate pornite din puterile de gând, cuvânt sau purtare ale unui trup duh supărat dintr-un oarecare motiv, pe creația lumii, pe familie, pe semeni ori pe Dumnezeu. Un atac de gând poate produce răni la nivel de duh în porțiunea de la creştetul capului până sub ochii duhului. Aceste energii focalizate negativ, zgârie, taie, rănesc trupul duh, iar sângele din energia de gând a duhului se scurge într-un mod asemănător rănii sângerânde la nivel de trup fizic. Durerile acestor răni sunt mari. Dacă atacul energetic de gând are o intensitate mai mare, rana este mai mare. Ființa umană atacată la nivelul duhului în partea sa de energie de gând, se vede în imposibilitatea de a se mai putea manifesta prin gând. Am văzut că majoritatea ființelor umane atacate prin gând la nivel de trup duh, îşi pierd simțul echilibrului şi al orientării. Când atacurile energetice se

prelungesc sau sunt violente, conexiunile dintre duh şi spirit se ard şi nu de multe ori spiritul suferă aceleaşi leziuni ca şi trupul duh. Apare teama şi frica la nivel de ființă umană care pierde controlul comenzilor trupului spirit şi trupului duh. Ruperea firelor energetice, a conexiunilor dintre ființă, trupul spirit şi trupul duh aduce cu sine dureri mari şi manifestări nefireşti ale ființei umane aflate în suferință, în durere mare. Am observat că o ființă care se manifestă atacator prin puterea de gând, în special în cazul în care o face voit cu un duh uman, îşi pierde treptat energia de tip „O" din alcătuirea trupului său duh. Duhul său devine incomplet fără această energie. Dacă se manifestă la fel de atacator prin energia de gând şi cu un înger, duhul său pierde şi energia de tip „IN" ce intră în componența duhului său. Atunci duhul atacator începe să arate incomplet, hidos chiar. Dacă acesta continuă să atace cu gândul şi duhuri ale spiritelor naturii, energiile de tip „SN" ce intrau în componența duhului său dispar iar hidoşenia duhului atacator se accentuează. În fine, dacă acel duh atacă cu gândul şi creația lumii şcoală, atunci energia de tip „L" ce intră în compoziția duhului său se retrage şi ea din duh, care nu mai rămâne decât cu energia personală, energia de tip „P". Imaginea unui astfel de duh arată ca un cap intrat demult în putrefacție care nu mai păstrează pe craniu decât urme vagi de păr, piele, muşchi şi tendoane putrezite, pe cale de dispariție. O ființă care atacă cu energia de gând, suferă de aceleaşi defecte, boli la nivel de trup duh, la nivel de conexiuni ale duhului cu spiritul şi la nivel de ființă umană. Durerile prin care trece un asemenea om sunt mari deoarece îl „doare tare" şi trupul duh care moare şi spiritul, datorită distrugerii legăturii lui cu duhul şi cu ființa umană. Durerile sunt foarte mari şi la nivel de ființă umană, deoarece ruperea violentă şi bruscă a legăturilor energetice, a conexiunilor ei de gând cu spiritul şi cu trupul duh, este echivalentul din lumea materială a smulgerii fără anestezie a părului, jupuirea pielii, tăierea cutiei craniene şi smulgerea pe viu a creierului.

Când duhul se manifestă atacator şi cu energia de cuvânt şi purtare, cu creația lumii şcoală, cu semenii, cu îngerii şi cu spiritele naturii, energiile acestor părți din creație se retrag treptat din alcătuirea trupului duh al atacatorului. Duhul acestuia începe să devină din ce în ce mai incomplet, mai hidos. El rămâne totuşi cu energia de tip „P", energia sa personală. În acest caz, un duh ajuns în acest stadiu aduce cu un schelet hidos, înfiorător, pe care vezi atârnând urme de păr, piele, muşchi şi tendoane care se pregătesc şi ele să-l părăsească. Rămâne o ființă

cuprinsă de durerile pricinuite de bolile unui duh care moare, al unui spirit care doare, precum şi dureri provocate de ruperea violentă a conexiunilor energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale ființei cu trupul spirit şi trupul duh. Aceste dureri echivalează cu durerile provocate de jupuirea pielii, smulgerea cărnii şi a organelor din trupul fizic fără anestezie.

Putem spune că în timpul procesului de îndumnezeire, în primul stadiu, cel de „copilărie" a ființei în trupul duh, există un număr de boli atât la nivel de lume şcoală a duhurilor cât şi la nivel de trupuri de duh, suflet şi ființă umană. Putem spune că ne confruntăm cu trei tipuri de boli şi anume:

- boli ale trupurilor duh şi spirit.
- boli de conexiuni între trupuri şi ființa umană.
- boli ale ființei umane.

Am văzut cum aceste boli, distrugeri, suferințe la nivel de trupuri şi neputința ființei de a se mai putea manifesta prin ele au loc pe fondul manifestării gândului, cuvântului şi purtării fără de lumină adică nedumnezeiesc, nefiresc, distructiv. Am observat în sfârşit, că aceste manifestări nedumnezeieşti prin puterile dumnezeieşti de gând, cuvânt şi purtare ale ființei prin trupul duh, au loc pe fondul necunoaşterii sau ignorării legilor specifice „procesului copilăriei" ființei în trupul duh. Iar legile copilăriei duhului presupun ca „ființa duh copil" să renunțe la manifestarea gândurilor, cuvintelor şi purtării în care nu este lumină clară în:

- relația cu familia.
- relația cu semenii.
- relația cu Dumnezeu şi lumea şcoală a duhurilor.

În ceea ce priveşte predispoziția unei ființe umane de a rămâne „codaşă" la „învățătură" în stadiul ei de „copilărie" a duhului s-au observat următoarele aspecte:

a). există în lumea şcoală a duhurilor, aşa cum aminteam anterior o largă categorie de ființe umane care se află în trupul duh în faza copilăriei lor:

1. - ființele umane create de Dumnezeu în lumea şcoală a duhurilor, îmbrăcate în trupul duh creat de Dumnezeu.

2. - ființele vechi, adică ființele create în sistemul nostru Altapaat, sistemul de lumi ale formelor.

3 - ființele foarte vechi ce au trecut prin multe sisteme de lumi în care fiecare sistem de lumi cuprinde miliarde de lumi.

4. - ființele străvechi, care existau înainte de crearea sistemelor de lumi şi care învățau în îmbrăcămintea ființei umane, în nesfârşite lumi ale ființelor, alături de Dumnezeu. Am observat că ponderea acestor categorii este egală, adică numărul ființelor nou create este egal cu numărul ființelor aduse în lumea şcoală a duhurilor şi este egal cu numărul ființelor foarte vechi şi străvechi.

b). s-au remarcat ființe umane aflate în duh, din toate cele patru categorii care au rămas „codaşe" la învățătură, care au ignorat mai mult sau mai puțin regulile universale specifice stadiului copilăriei unui duh. Liberul arbitru, alegerea lor la un moment dat, nu s-a făcut în funcție de vechimea lor, ci în funcție de o împrejurare în care s-a aflat ființa lor în duh la acel moment. Totuşi conduşi de Dumnezeu au reuşit cu toții să treacă cu brio de faza copilăriei. Duhurile care au absolvit stadiul „copilăriei" pe drumul îndumnezeirii lor, au fost pregătiți să acceadă la cel de-al doilea stadiu al îndumnezeirii, stadiul „maturității" duhului.

STADIUL MATURITĂȚII FIINȚEI ÎN TRUPUL DUH

Dumnezeu a adus înaintea Lui pe toți fiii Săi şi a început învățăturile specifice stadiului maturității acestora. Erau de față duhurile spiritelor naturii, îngerii şi oamenii. Dumnezeu a creat spirite, îngeri şi ființe umane noi pe care i-a îmbrăcat cu duhuri. Dumnezeu a deschis drumul lumilor şi a chemat ființe desăvârşite deja în ultima lume, lumea spiritelor, care au venit în trupul spirit desăvârşit. Astfel în lumea şcoală a duhurilor existau duhuri noi egale ca număr, din toate categoriile – ființe noi, ființe vechi, ființe foarte vechi şi ființe străvechi. După ce Dumnezeu a învățat duhurile mature cum se aduc ființele din lumea din urmă prin drumul lumilor, le-a arătat cum se introduc spiritele în noul trup duh şi cum se leagă de acesta. Odată făcute conexiunile ființelor prin spirit cu duhul, ele şi-au animat duhurile proprii. Ființele au devenit conştiente în duh.

Dumnezeu a alcătuit grupuri mari de duhuri ale spiritelor naturii şi le-a numit familii. Peste fiecare familie a pus un duh matur. Dumnezeu a alcătuit grupuri mari de duhuri îngereşti şi le-a numit familii. Peste

fiecare a pus un duh matur. Dumnezeu a alcătuit grupuri mari de duhuri umane şi le-a numit familii. Peste fiecare familie a pus un duh matur. Numărul duhurilor mature ale spiritelor, ale îngerilor şi ale oamenilor erau fiecare în parte de mii de miliarde şi era egal cu numărul de familii. Dumnezeu era în lumea şcoală a duhurilor, părinte a trei mari familii:

- de spirite.
- de îngeri.
- de oameni.

Peste fiecare familie era pus un părinte. Dumnezeu a chemat în Adunarea lui Dumnezeu pe toți fiii Lui şi pe toți copiii Lui şi le-a spus:

„Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care am creat cerurile şi pământul cu tot ce este pe ele; Eu sunt părintele vostru care v-am creat trupuri din țărâna lumii. Copiii să asculte de părinții pe care i-am pus peste ei. Să gândească, să vorbească şi să se poarte cu părinții lor iubitor. Iubirea este lumina din fiecare gând, cuvânt şi purtare a lor, față de părinți. Fiii Mei pe care i-am pus ca părinți peste copiii Mei, să învețe pe copii învățăturile copiilor şi să se poarte iubitor față de ei. Iubirea este lumina din fiecare gând, cuvânt şi purtare a lor față de copii. Eu sunt Lumina Lumii. Cine mă poartă în gând, cuvânt şi purtare este în Mine iar Eu sunt în el. Eu sunt Calea spre desăvârşire şi Adevărul, deoarece calea desăvârşirii adevărate a duhurilor voastre este în Mine. Eu sunt Viața veşnică din fiecare gând, cuvânt şi purtare a voastră. Viața veşnică este lumina din gândul, cuvântul şi purtarea Mea către Voi. Lumina este Iubirea Mea pentru voi. Dacă mă iubiți pe Mine trebuie să vă iubiți între voi aşa cum vă iubesc Eu.”

Învățătura ființelor în duh în procesul de „maturizare” spre desăvârşirea lor

Învățătura pe care trebuiau să o parcurgă ființele umane nou venite, care se aflau în stadiul de „copilărie a duhului”, consta în acumularea de informații specifice stadiului precum şi în respectarea legilor specifice stadiului acestora. Pentru ei erau învățături inedite, precum trupul lor duh şi lumea în care fuseseră aduşi de Dumnezeu. Învățătura pe care trebuiau să o parcurgă ființele umane care trecuseră în stadiul doi de îndumnezeire al duhului, cel al „maturității” consta în acumularea de informații noi, inedite, precum noile structuri formate:

- familiile de oameni.

- familiile de îngeri.
- familiile de spirite ale naturii.

Paşii principali care trebuiau parcurşi de un duh aflat în stadiul maturității constau în:

1. asistarea şi învățarea principiului de funcționare al naşterii şi aducerii de ființe umane în lumea duhului.
2. îmbrăcarea în trupul duh, al ființelor umane create şi aduse din lumea spiritelor.
3. A. - acomodarea interioară a „copiilor" prin legăturile energetice între ființă, spirit şi trupul duh.
   B. - acomodarea exterioară a „copiilor" prin manifestarea puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, prin duh în:
   - familie.
   - cu semenii.
   - cu Dumnezeu.
4. păstrarea de către fiecare părinte a familiei sale. Învățarea „copiilor", „creşterea" şi „aducerea" lor la stadiul „maturității" în duh pentru a fi pregătiți să acceadă la următorul pas al îndumnezeirii lor - stadiul de „părinte".

Procesul de îndumnezeire pentru ambele categorii de duhuri, copii şi părinți, se caracterizează prin două faze de manifestare a acestora:

- faza de somn(de odihnă) a duhului.
- faza de manifestare a duhului.

Faza de somn a duhului - este deosebit de importantă în procesul de îndumnezeire. Când ființa umană care se manifesta în duhul nedesăvârşit prin spiritul desăvârşit era în situația în care se „supăra", gândurile, cuvintele şi purtările fără lumină provenite de la semeni precum şi gândurile, cuvintele şi purtările fără lumină de la care se abținea, se strângeau în porțile de deversare a noxelor aflate la nivel de spirit pe linia divină a spiritului. Când aceste „recipiente" se „umpleau" spiritul era chemat în lumea personală a spiritului lui Dumnezeu. Acest voiaj instantaneu efectuat prin poarta de comunicare cu acea lume (prin linia divină a spiritului) ducea în final la liniştirea de către Dumnezeu şi la încurajarea ființei manifestată prin spirit de a nu abandona îndumnezeirea în trupul duh din lumea şcoală a duhurilor. În acest fel un duh „supărat" când se „culca" se trezea şi observa că gradul de supărare se diminuase sau dispăruse.

Faza de manifestare a duhului - presupunea manifestarea prin gând, cuvânt şi purtare:

- în familie.
- cu semenii.
- cu Dumnezeu.

Mare parte din răutăţile semenilor şi din răutatea personală, era prin urmare disipată în lumea personală a spiritului lui Dumnezeu. Însă mai rămânea ca duhurile să suporte o mică parte de „noxe”, de răutăţi care puteau îmbolnăvi sau chiar distruge trupul duh, spiritul şi conexiunile dintre duh şi spirit, punând astfel fiinţa umană în imposibilitatea de a se mai manifesta prin aceste trupuri „tamponate”, „defectate”, „bolnave” cum spunem noi aici pe pământ. Procesul, stadiul „maturităţii” unui duh se dovedeşte mai complex, motiv pentru care am observat că durează mult mai mult decât primul proces, cel al „copilăriei” duhului.

„Arta de a lumina” pentru „copii” şi „părinţi”

Dumnezeu a umblat vreme îndelungată învăţând pe copii să devină părinţi, iar pe părinţi cum să se poarte când vor avea proprii copii după chipul şi asemănarea lor. Părinţii îi învăţau pe copii alcătuirea şi principiul de funcţionare al lumii şcoală a duhurilor, precum şi alcătuirea şi principiul de funcţionare al tuturor trupurilor din creaţie, a trupurilor fiinţelor naturii, fiinţelor îngereşti şi fiinţelor umane. Părinţii sfătuiau copiii să se privească pe ei şi pe semenii lor când gândesc, cuvântă şi se poartă în trupul duh. Şi copiii duh observau că de multe ori atunci când gândeau, vorbeau şi se purtau în duh, interacţionând cu natura sau cu semenii, din puterile duhului propriu ieşeau uneori energii de gând, cuvânt şi purtare fără lumină sau cu puţină lumină, care se aşterneau peste trupurile creaţiei lumii şcoală şi peste trupurile lor de duh. Ei vedeau cum aceste gânduri, cuvinte şi purtări, „defectau” trupurile naturii lumii şcoală şi trupurile proprii. Alteori, copiii erau sfătuiţi să privească la trupurile lor şi la cele ale semenilor atunci când din trupurile lor ieşeau gânduri, cuvinte şi purtări pline de lumină. Aceste energii se aşterneau peste trupurile naturii lumii şcoală şi peste trupurile lor duh. Părinţii sfătuiau copiii să ia seama la natură şi la trupurile lor care se refăceau rapid şi se umpleau de lumină. Şi copiii sfătuiţi de părinţi, încercau să înveţe să

renunțe la gândurile, cuvintele şi purtările lor fără lumină care defectau, distrugeau natura, trupurile proprii şi bunele relații cu părinții lor. Relația copiilor cu părinții era de multe ori afectată, iar între ei se schimbau des gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină. Aceste energii care se aşterneau peste trupurile lor şi peste natură aduceau cu ele defecte, distrugeri mai mici sau mai mari în duhurile lor şi automat în natură. Când Dumnezeu vedea că unii copii credeau că este greu să fii copil iar unii părinți credeau că este greu să fii părinte îi chema la El atât pe fiii aceştia ai Lui, duhurile „mature”, cât şi pe copiii aceia ai Lui, duhurile „copii”.

Această chemare a Lui se făcea în locuri minunate din lumea şcoală a duhurilor, unde nu este nici cer nici pământ ci numai gândul, cuvântul, purtarea şi lumina din gândul, cuvântul şi purtarea Lui. Aici calci ca pe o apă cristalină şi foarte luminoasă în care nu te afunzi deoarece este gândul bun al lui Dumnezeu. O masă lungă cu minunate ştergare asemănătoare cu focul şi cu fulgerele care nu te vatămă pentru că sunt purtările bune ale lui Dumnezeu. De o parte şi de alta a mesei, sunt jilțuri ca din gheață din care ies lumini care sunt cuvintele bune, adevărate ale lui Dumnezeu. Pe mese sunt sfeşnice ca din zăpadă din care ies lumini argintii cu reflexe aurii care este lumina din fiecare gând, cuvânt şi purtare a Domnului pentru lumea şcoală şi pentru fiecare duh. Aici se adună duhurile care nu află pacea şi liniştea, duhuri de copii şi duhurile părinților. În Adunarea lui Dumnezeu, Dumnezeu vorbeşte copiilor care găsesc pricini de împotrivire între ei şi între ei şi părinți:

„renunțați să mai creați pricini de împotrivire între voi şi între voi şi părinții voştri pe care i-am pus peste voi; renunțați la gândurile, cuvintele şi purtările fără de lumină care distrug natura, trupurile voastre şi trupurile părinților; fără lumina din gândul, cuvântul şi purtarea voastră nu veți putea să deveniți părinți; fiecare dintre voi să respecte legea Mea pentru fiecare dintre voi, duhurile noi:

- la gânduri, cuvinte şi purtări cu lumină să răspundeți la fel.

- la gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină să răspundeți cu gânduri, cuvinte şi purtări cu lumină în ele, ca să vindecați natura şi trupurile din jurul vostru. Dacă voi răspundeți la gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină cu gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină, atunci natura, trupurile duh ale semenilor şi trupul duh al vostru se vor defecta. Nu mai pierdeți vremea cu greşelile altora, ci renunțați la gândurile, cuvintele şi purtările voastre fără lumină ca să nu deveniți şi voi la fel ca ei. Pentru asta nu vă voi ține partea, în fața părinților voştri şi nu vă voi da dreptate deoarece ați călcat

legea Mea pentru duhurile voastre şi v-ati întunecat gândul, cuvântul şi purtarea înaintea Mea, înaintea părinților voştri şi a lumii. Părinților le-a vorbit aşa: „Am dat legea Mea pentru ca duhurile voastre să înainteze în cunoaştere şi să fiți apți să vă creați lumile şi creațiile voastre care să dăinuie veşnic. Şi legea pe care v-am dat-o e simplă: renunțați la gândul, cuvântul şi purtarea voastră fără lumină, în natură şi în familiile voastre, cu copiii voştri peste care v-am pus, pentru a spori cunoaşterea voastră în lumină; Copiilor, cum să vă pun părinți peste copiii voştri când gândul, cuvântul şi purtarea voastră defectează, distruge natura şi orice trup duh? Părinților cum să vă învăț să vă creați lumi şi creații proprii care să dăinuie etern, când gândul, cuvântul şi purtarea voastră umple cu defecte, îmbolnăveşte natura şi toate trupurile duh şi le face să dispară repede? (să moară)". Copiii şi fiii lui Dumnezeu vedeau lumina care ieşea din gândul, cuvântul şi purtarea Duhului lui Dumnezeu care le vorbea şi se ruşinau în fața lui Dumnezeu care se purta față de ei plin de iubire şi de adevăr, îndelung răbdător şi nu lua în seamă greşelile lor de gând, cuvânt şi purtare fără de lumină. Ei vedeau adevărul din legea lui Dumnezeu pentru duhurile lor, lege care spune că dacă răspunzi la gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină cu gânduri, cuvinte şi purtări cu lumină din duhul tău, lumina vindecă natura şi trupurile duh din jur. Şi vedeau duhurile din Adunarea lui Dumnezeu, cum gândurile, cuvintele şi purtările lor întunecate, fără de lumină pe care le îndreptau între ei şi toți spre Dumnezeu, se topeau în lumina din gândul, cuvântul şi purtarea lui Dumnezeu şi le vindeca trupurile. Ei vedeau că lumea, natura şi trupul Duh al lui Dumnezeu nu se întunecă, nu se îmbolnăveşte şi nu se strică, nu moare, tocmai pentru că nu manifestă niciodată gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină, față de duhurile fără lumină. Astfel procesele îndumnezeirii ființelor umane în trupul duh se desfăşurau în continuare, copiii renunțau la orice gând, cuvânt şi purtare fără lumină, iar „părinții" lor făceau acelaşi lucru. Astfel:

- relațiile cu lumea şcoală.
- relațiile de familie.
- relațiile su semenii.
- relațiile cu Dumnezeu, manifestate prin gânduri, cuvinte şi purtări ale tuturor duhurilor pline de lumină îi purtau spre desăvârşirea duhurilor proprii. În acest fel s-a remarcat că aceşti copii erau apți să devină părinți, iar părinții erau apți să se poarte cu ei şi cu copiii lor precum se purta Dumnezeu cu ei toți.

Bolile apărute la nivel de trupuri duh, în timpul stadiului de „maturitate al duhurilor”

S-a constatat că pe timpul procesului îndumnezeirii duhurilor, la duhurile mature care participau la acest proces în calitate de părinți s-au înregistrat câteva categorii de defecte, stricăciuni sau boli:

- boli la nivel de trup duh.
- boli la nivel de conexiuni.
- boli la nivel de spirit.
- boli sau neputințe ale ființei umane.

Diferența între un trup duh care suferă aceste boli în timpul învățării lui ca părinte şi trupul unui copil, este majoră, în sensul că se îmbolnăveşte „diferit” de un duh „copil”.

Astfel putem vorbi de existența a trei tipuri de boli care se manifestă la un duh „părinte”:

- boli de familie.
- bolile relațiilor sociale, cu semenii, extrafamiliale.
- bolile lipsei de comunicare cu Dumnezeu.

În funcție de boli, sunt afectate anumite părți ale corpului duh astfel:

- bolile de familie - afectează partea stângă a corpului duh.

- bolile relațiilor cu semenii - afectează partea dreaptă a trupului duh.

- bolile lipsei de comunicare cu Dumnezeu - afectează partea de mijloc a trupului duh, în special puterile duhului, de gând, cuvânt, purtare. La rândul lor, fiecare boală în parte era efectul manifestării defectuoase a puterilor duhului, de gând, cuvânt şi purtare, adică gânduri, cuvinte şi purtări fără lumină, primite şi date în familie, în relația cu semenii şi „nevindecate” de Dumnezeu din pricina faptului că duhul respectiv, aflat în această situație nu apela la ajutorul lui Dumnezeu ca să fie vindecat trupul său duh.

Aceste manifestări defectuoase, nedumnezeieşti, nefireşti, ale duhurilor prin puterile lor de gând, cuvânt şi purtare fără lumină, ducea automat la pierderea treptată a tipurilor de energii din care erau compuse duhurile:

- tipul de energie „L”, al lumii.
- tipul de energie „SN” al spiritelor naturii.

- tipul de energie „IN” al îngerilor.
- tipul de energie „O” al oamenilor.

Duhurile atacatoare cu gândul, cuvântul şi purtarea, îşi „descompletau” astfel partea stângă a duhului, când existau dizarmonii în familie datorită faptului că nici copiii nici părinţii nu respectau regulile stadiului în care se aflau. Acelaşi lucru se poate spune şi în cazul în care aceleaşi dizarmonii se creau în relaţiile cu semenii adică între membrii familiilor de spirite ale naturii, îngeri şi oameni sau între părinţii acestor familii. Aceste procese de „descompletare” a duhului, de „descompunere”, „moarte” a părţilor componente ale duhurilor copiilor şi părinţilor datorate întreruperii conexiunilor luminoase exterioare de gând, cuvânt şi purtare luminoase în familii şi în relaţiile cu semenii, făceau ca duhurile să nu mai rămână la final decât cu partea energetică de tip „P”, personală. La privit, un trup duh care începea să se „descompună” se poate asemui cu un trup fizic în descompunere, adică hidos. Acest proces de „îmbolnăvire” a duhului încă din stadiul de început punea în imposibilitate de manifestare ideală, fiinţa umană care se exprimă prin spiritul desăvârşit în acest duh. Ruperea conexiunilor luminoase de gând, cuvânt, purtare şi lumină între membrii familiilor şi între semenii tuturor familiilor, năşteau dureri în trupul duh. Odată „îmbolnăvit” trupul duh, dacă lipsa luminii din manifestările duhurilor continuă să existe în familie şi în relaţiile cu semenii, aceasta ducea la ruperea conexiunilor între fiinţa care se manifesta prin spirit în duh (între spirit şi duh?). Aceste conexiuni interioare duhului aduceau dureri resimţite de fiinţă în trupul spirit, de asemenea răni şi boli ale spiritului. Aceste boli apărute la nivel de trupuri duh şi spirit datorate lipsei luminii din conexiunile energetice exterioare şi interioare ale duhului, duceau în final la imposibilitatea fiinţei de a mai continua procesul de îndumnezeire, de desăvârşire într-un trup care a „murit”, s-a descompus. În acest mod fiinţa umană era silită să se retragă din lumea şcoală a duhurilor şi din trupul duh, în lumea personală a ultimului trup în care se desăvârşise, trupul spirit. Toate aceste eşecuri ale fiinţei în trupul duh, erau îndreptate atunci când comunicarea prin gând, cuvânt şi purtare cu Dumnezeu nu se pierdea. Astfel chiar dacă conexiunile exterioare şi interioare ale duhului cu familia şi cu semenii ajungeau într-o fază critică, prin faptul că duhul îşi menţinea conexiunile energetice exterioare şi interioare cu Dumnezeu, acesta se vindeca aflând de la Dumnezeu cum să-şi refacă conexiunile defecte. În acest fel prin conexiunile permanente cu Dumnezeu, duhurile mergeau mai departe cu

învățăturile pe care trebuiau să le asimileze pentru a se desăvârşi. Lipsa comuniunii cu Dumnezeu presupune ruperea conexiunilor exterioare de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale oricărui duh, copil sau părinte, fie că este spirit al naturii, înger sau om. Acest lucru este un eşec, deoarece duhul respectiv nu reuşeşte să se desăvârşească în stadiul în care se află. Greşelile de manifestare ale gândului, cuvântului şi purtării fără lumină, nedumnezeieşti, în familie şi cu semenii nu se mai rezolvă, iar descompunerea duhului este finală. În cel de-al doilea stadiu de desăvârşire a duhurilor naturii, a duhurilor îngereşti şi a duhurilor ființelor umane, Dumnezeu a învățat pe copii şi pe părinți, ştiința lui Dumnezeu care este „Arta de a lumina” adică arta de a te manifesta veşnic în trup duh, prin gând, cuvânt şi purtare. Când duhurile noi „absolviseră” stadiul copilăriei duhului iar părinții(foştii copii) învățaseră totul din stadiul „maturității” duhului, copiii erau pregătiți să se manifeste ca părinți, iar părinții erau pregătiți să se manifeste față de fiecare „fiu” al său şi față de fiecare familie a fiilor săi, aşa cum se manifestase Dumnezeu, adică precum un dumnezeu. Acest stadiu la care au ajuns duhurile avansate în învățăturile lui Dumnezeu, era ceva mai complex decât stadiul „copilăriei” şi decât stadiul maturității duhului propriu. Aceasta deoarece aveau nevoie de mai multă responsabilitate toate aceste duhuri avansate în învățăturile lui Dumnezeu. Prin clarvedere directă poți lesne deosebi un duh care a absolvit primul stadiu al îndumnezeirii (copilăria) de alt duh care a absolvit cel de-al doilea stadiu al îndumnezeirii (maturitatea). Criteriul de departajare a celor două tipuri de duhuri este vechimea şi numărul de tipuri de energie ce alcătuiesc fiecare trup duh. Spre deosebire de duhurile copii, duhurile mature au adăugate în componența lor, părți de energie luate din „copiii” lor, fapt care le amplifică în lumină, mărime şi strălucire atât trupul duh cât şi puterile trupului duh. De-a lungul vremii la cabinetul unde ne desfăşurăm activitatea de consiliere spirituală, am observat că vin persoane al căror duh s-a oprit din învățătura sa în stadiul de copilărie iar altele în stadiul maturității duhului. Multe din aceste duhuri au „căzut” de la regulile specifice stadiului de îndumnezeire în care se aflau când mai aveau doar foarte puțin, altele au „căzut” la jumătatea stadiului, altele la începutul stadiului de îndumnezeire. Motivul „căderii” de la îndumnezeirea duhului a fost, este şi va fi mereu pentru fiecare duh aflat la reîncarnare un subiect important. Am văzut că multe duhuri aflate la încarnare în această lume de îndreptare (lumea materială) străbat distanțe mari pentru a obține

consiliere spirituală cu privire la „căderea” lor. Cei care au citit cărțile cuprinse în ciclul „Omul şi arta de a lumina” vin din țară iar unii din diasporă. În urma consilierii, multe persoane care încă erau în „cădere” şi-au vindecat gândul, cuvântul şi purtarea.

STADIUL „BĂTRÂNEȚII” FIINȚEI UMANE ÎN TRUPUL DUH

Stadiul „bătrâneții” ființei umane în trupul duh face parte din procesul de îndumnezeire al ființei umane care se manifestă prin spirit în trupul duh. Acest stadiu de îndumnezeire al ființei în trupul duh este un proces energetic de asimilare de noi învățături de la Dumnezeu a ființelor care au fost întâi copii în duhul lor apoi au devenit maturi şi părinți. Nu se poate aproxima în ani tereştri cât durează acest stadiu de îndumnezeire, însă s-a constatat că durează mai mult decât primul şi decât cel de-al doilea stadiu prin care trece un duh. Dumnezeu învață duhurile ajunse în acest stadiu tot aşa cum le-a învățat şi când se aflau în primele două stadii. Acest proces de învățătură dumnezeiască presupune mai multe etape în care un duh „bătrân” trebuie să asimileze următoarele învățături:

- să învețe să aducă semeni, oameni din lumea spiritelor.
- să creeze trupuri duh pentru aceştia.
- să grupeze aceşti copii în familii peste care să orânduiască părinți, din copiii deveniți maturi.
- să învețe duhurile mature să se poarte ca părinții, cu familiile lor de copii.
- să elimine tensiunile, dizarmoniile din familii, dintre familii şi părinți şi dintre părinții familiilor de spirite, îngeri şi oameni.
- să vindece pe copii şi pe părinți.
- să se vindece pe ei atunci când între ei, duhurile bătrâne, fiii lor şi copiii acestora, apar dizarmonii de gând, cuvânt şi purtare.
- să învețe de la Dumnezeu învățăturile specifice stadiului, procesului „bătrâneții” duhului şi să respecte regulile acestui stadiu, reguli stabilite de Dumnezeu.
- să participe la Adunarea lui Dumnezeu, locul unde fiii lui Dumnezeu, duhurile aflate în cele trei stadii de îndumnezeire, vin să afle înțelepciunea necesară înaintării spre îndumnezeire.

Procesul de învățare al unui duh care intră în cel de-al treilea stadiu

pe calea spre îndumnezeire, se desfăşoară într-o vreme stabilită de Dumnezeu pentru stadiul respectiv. De asemenea, tainele, informațiile îndumnezeirii, precum şi regulile pe care trebuie să le respecte un duh „bătrân” sunt stabilite tot de Dumnezeu. Un duh care absolvă acest stadiu de îndumnezeire, devine un duh copt, bătrân şi este apt de a învăța de la Dumnezeu cum să-şi creeze lumea personală care să dăinuie veşnic şi cum să rămână veşnic în trupul duh şi în lumea sa personală. Am văzut că Dumnezeu începe să învețe această categorie de duhuri arătându-le întâi cum se deschide „drumul lumilor” şi cum se cheamă spiritele. Apoi duhurile sunt lăsate singure să cheme pe semenii lor din lumile personale desăvârşite, ale spiritelor. Odată ajunse în lumea duhurilor, Dumnezeu arată duhurilor ucenice cum să adune energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală, din duhurile naturii, din îngeri şi din oameni, „construind” trupuri duh în care să adăpostească spiritele chemate. Duhurile ucenice sunt lăsate să facă toate acestea cu forțe proprii. Dumnezeu arată „ucenicilor” cum să facă conexiunile energetice interioare trupului duh, prin care leagă ființa umană ce trăieşte în spirit, de trupul nou construit, trupul duh. Duhurile învățate, fac toate acestea. Astfel duhul devine „viu” deoarece ființa umană ce trăieşte în spirit începe să se manifeste în duh, prin conexiunile interioare. Odată „animate” trupurile duh de ființele umane ce trăiesc în spirit, acestea au primele percepții despre o lume nouă, minunată şi despre noul lor trup în care „locuiesc”. După asta, Dumnezeu îi învață pe „ucenici” să grupeze copiii în familii şi să pună un părinte peste ei, din duhurile mature. Duhurile fac aceste lucruri poruncite de Dumnezeu. Atunci Dumnezeu vorbeşte duhurilor copii: „iată am pus peste voi părinți, iar peste părinții voştri pe părinții lor, cei care v-au adus în această lume şi v-au construit trupuri duh; Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, creatorul tuturor lumilor, ființelor şi trupurilor” De asemenea Domnul spuse:

„*copiii să respecte legea Mea pentru ei:*

- între ei să manifeste doar gânduri, cuvinte şi purtări care conțin lumină.
- între ei şi părinții lor să manifeste doar gânduri, cuvinte şi purtări ce conțin lumină.
- între ei şi „constructorii” lor să manifeste numai gânduri, cuvinte şi purtări ce conțin lumină.
- dacă vor face întocmai, voi aduce pentru ei copii şi îi voi face părinți peste ei.

părinţii să respecte legea Mea pentru ei:

- să manifeste faţă de copiii lor, gânduri, cuvinte şi purtări ce conţin lumină; să înveţe pe copii şi să-i pregătească să devină părinţi.

- să manifeste între ei numai gânduri, cuvinte şi purtări ce conţin lumină.

- să manifeste faţă de părinţii lor pe care i-am învăţat să construiască la fel ca Mine, gânduri, cuvinte şi purtări ce conţin lumină.

-dacă vor face întocmai îi voi învăţa să construiască ca Mine.

Duhurile bătrâne să se manifeste faţă de copiii lor cărora le-au construit trupuri ca şi Mine, să-i înveţe şi să-i vindece; să se manifeste cu fiii lor, părinţii de familii tot aşa cum Mă manifest Eu; să-i înveţe şi să-i vindece; să se manifeste faţă de copii şi faţă de fiii lor ca dumnezei; dacă Mă vor asculta, îi voi învăţa îndumnezeirea şi nu vor pieri în veci".

Am observat că aceşti dumnezei care cândva învăţaseră de la Dumnezeu cum să fie copii, apoi cum să fie părinţi, învăţau acum de la Dumnezeu cum să construiască din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, copii fidele după creaţia lumii şcoală precum şi trupuri duh precum cele create de Dumnezeu. Fiecare dintre aceste duhuri aproape îndumnezeite, se manifestau ca dumnezei peste foştii lor copii ce alcătuiseră familia lor. Aceştia deveniseră părinţi, peste o familie de copii pe care aceşti dumnezei o construiseră pentru aceşti părinţi.

În acest fel se crease în lumea şcoală a duhurilor un sistem piramidal, alcătuit în felul următor:

- erau miliarde de familii de „copii duhuri" proaspăt aduşi în lumea duhurilor.

- fiecare familie cuprindea miliarde de copii.

- peste fiecare familie era aşezat câte un părinte care nu demult fusese copil, făcând parte dintr-o familie de copii ce cuprindea miliarde de copii.

- peste toţi părinţii ce întocmiseră în trecut o familie de copii, precum şi peste toate familiile de copii ale părinţilor, Dumnezeu aşezase un duh bătrân, înaintat în învăţăturile îndumnezeirii; acest dumnezeu, suplinea pe Dumnezeu peste miliarde de părinţi care fiecare în parte se manifesta ca părinte peste o familie ce cuprindea miliarde de copii.

- peste toţi aceşti copii, părinţi şi dumnezei era Dumnezeu care îi învăţa arta de a lumina a duhurilor în lumea şcoală a duhurilor.

Greutățile întâmpinate de ființele umane aflate în stadiul de „bătrânețe" a duhului propriu

Începutul fiecărei slujbe este greu. Am observat că la acelaşi lucru se gândeau şi ființele umane, nou intrate în cel de al treilea stadiu de îndumnezeire în trupul duh. În noua lor postură de dumnezei, duhurile aflate în al treilea stadiu al îndumnezeirii în trupul duh aveau datoria să-i învețe, să-i împace şi să-i vindece pe părinți şi pe copiii ce formau familiile părinților. Dumnezeii sfătuiau atât pe copii cât şi pe părinți să renunțe la gândurile, cuvintele şi purtările întunecate. Acest timp în care copiii şi părinții au ajuns să conştientizeze distrugerile provocate de gândurile, cuvintele şi purtările fără lumină a durat mult. Distrugerile din lumea şcoală, din trupurile duh ale copiilor şi părinților simțite pe pielea lor, a adus într-un târziu armonia de gând, cuvânt şi purtare luminoasă între copiii din familii, între copii şi părinți, între părinți, între copii, părinți şi dumnezei, ca şi între toți aceştia şi Dumnezeu. În timpul şcolirii dumnezeilor, aceştia sufereau adesea distrugeri la nivel de trup duh, de spirit, iar de multe ori ființa lor era pusă în situația de a nu se mai putea manifesta prin trupul duh aproape distrus. Aceste distrugeri suferite de dumnezei în urma atacurilor de gând, cuvânt şi purtare fără lumină primite şi date, atât copiilor cât şi părinților ca şi între ei, dumnezeii, erau motivele pentru care se prezentau în Adunarea Lui pentru a afla de la Dumnezeu unde au greşit şi pentru a se vindeca.

Căderea duhurilor

Momentul căderii duhurilor nu poate fi aproximat în timpul nostru liniar. Cert este că toate duhurile care nu au mai respectat regulile stadiilor de îndumnezeire, au fost atât din tabăra îngerilor, din spiritele naturii ca şi a oamenilor. Toate aceste duhuri căzute de la regulile îndumnezeirii erau şi din primul stadiu(copii) şi din al doilea stadiu(maturi) ca şi din al treilea stadiu(dumnezei).

Atunci când nu au mai respectat regulile stadiilor îndumnezeirii, unii copii s-au împotrivit părinților prin gânduri, cuvinte şi purtări neluminoase. Aceleaşi împotriviri le-au avut între ei ca şi față de duhul aşezat peste ei ca dumnezeu. Unii părinți nu au mai respectat regulile stadiului în care se aflau şi s-au manifestat (față de copii, între ei, ca şi față de duhul aşezat peste ei ca dumnezeu) prin gânduri, cuvinte şi purtări care nu conțineau lumină. Unele duhuri aflate în cel de-al treilea stadiu al

îndumnezeirii şi care fuseseră aşezate ca dumnezei peste duhurile aflate în primul şi în al doilea stadiu de îndumnezeire, nu au mai respectat nici ei regula stadiului de îndumnezeire în care se aflau. Astfel au început să se manifeste între ei şi faţă de părinţii şi copii lor, prin gânduri, cuvinte şi purtări care nu conţineau lumină. Ei nu s-au mai dus în Adunarea lui Dumnezeu ca să afle cum să soluţioneze problemele cu care se confruntau şi să se vindece. Motivele pentru care au „căzut" de la regulile îndumnezeirii duhurilor, nu aveau lumină în ele, deci nu erau adevărate. În acest fel duhurile care se exprimau prin gânduri, cuvinte şi purtări care nu conţineau lumină, au început să se descompună, deoarece părţile energetice de tip „L", de tip „SN", de tip „IN", de tip „O" începeau să se retragă treptat din alcătuirea propriului trup duh care începea să arate din ce în ce mai incomplet, mai hidos. Din primul stadiu al îndumnezeirii au căzut de la reguli doar o mică parte din numărul total de duhuri. Tot la acelaşi nivel s-au petrecut lucrurile în stadiul al doilea şi în stadiul al treilea de îndumnezeire. Şi de acolo au căzut de la regulile îndumnezeirii doar un număr mic de duhuri, faţă de numărul total al duhurilor din fiecare stadiu. Numărul total al duhurilor căzute din reguli, duhuri de spirite ale naturii, îngeri şi oameni este de miliarde de miliarde.

Frica de moarte, lupta pentru supravieţuire a duhurilor căzute

Am observat că duhurile căzute au început să prezinte simptomele a trei mari categorii de boli de trup duh:

- boli de familie.
- boli ale relaţiilor cu semenii.
- boli datorate slabei relaţii cu Dumnezeu.

***Bolile de familie* -** sunt bolile ce macină, distrug partea energetică a trupului duh specifică familiei, adică partea stângă a trupului duh. Această parte stângă a trupului duh, este alcătuită din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din energiile lumii şcoală a duhurilor precum şi din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din toate duhurile de spirite, îngeri şi oameni, inclusiv tipul de energie personală a fiecărui duh. Prin comportamentul defectuos manifestat în familie, prin gând, cuvânt şi purtare fără lumină, aceste părţi energetice dispăreau treptat iar locul lor rămânea gol şi întunecat. Mai întâi se descompuneau părţile energetice luate de la semenii din familia lor, apoi părţile energetice luate din părinţii lor, apoi se descompuneau părţile energetice luate din copiii lor, iar la urmă se descompuneau părţile energetice luate

din copiii copiilor lor. Astfel alcătuirea energetică de gând ce forma partea capului duhului până la ochi, se descompunea treptat. Partea energetică de cuvânt ce alcătuia partea stângă a duhului de la ochi până la umeri dispărea treptat şi ea. Partea energetică de purtare ce alcătuia partea stângă a duhului de la umeri la tălpile picioarelor, dispărea şi ea treptat. Aceste distrugeri ale trupului duh la nivel de familie duceau la distrugerea organelor de puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină precum şi distrugeri la nivel de sedii ale amintirilor duhului. Ființa pierdea astfel controlul trupului duh pe care nu reuşea să îl mai anime. Acest lucru însemna moartea, dispariția părții stângi a trupului duh, parte alcătuită din energia duhurilor ce țineau de familia duhului respectiv.

Bolile relațiilor cu semenii la nivel de trup duh Privit prin clarvedere partea dreaptă a trupului duh din stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire se compune din patru mari energii pe care le putem numi energii sociale. Aceste energii „sociale” sunt diferite ca aspect de energiile „de familie” ce alcătuiesc partea stângă a trupului duh, deoarece provin de la duhuri diferite.

Astfel partea dreaptă a duhului alcătuită din aceste „energii sociale” care se văd ca miliarde de „stropi” energetici asemănători unor aştri, are la bază patru mari energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate:

- din „copii”, membrii celorlalte familii de duhuri, adică din spirite, îngeri şi oameni.
- din „părinții” celorlalte familii, adică din spirite, îngeri şi oameni.
- din creația lumii şcoală a duhurilor.
- din „energia socială” personală.

Desăvârşirea, îndumnezeirea unui trup duh, presupune relația permanentă a duhului prin conexiuni energetice exterioare de gând, cuvânt şi purtare ce conțin lumină, cu aceste duhuri din relațiile sociale. În acest fel lumina ta de gând, cuvânt şi purtare hrăneşte şi luminează duhul lor prin partea luată din duhul tău şi aşezată în ei. Partea lor de lumină de gând, cuvânt şi purtare luminează în duhul tău prin relația lor cu tine. Acest proces energetic de hrănire şi luminare permanentă a tuturor trupurilor duh prin schimburi de gând, cuvânt şi purtare ce conțin lumină, poate prelungi la infinit funcționarea ființei umane în trupul duh care devine nemuritor, îndumnezeit, desăvârşit.

Bolile „sociale” ale duhului se manifestă atunci când gândurile, cuvintele şi purtările duhului în „relațiile sociale” pe care le „trimite” duhul sau pe care le „primeşte” duhul prin conexiunile energetice, conțin prea puțină lumină sau nu conțin deloc.

S-a observat că dacă duhul care primeşte energii de gând, cuvânt şi purtare cu lumină puțină sau fără lumină şi dăruieşte în schimb gânduri, cuvinte şi purtări ce conțin lumină, trupul său duh nu este afectat în nici un fel iar trupul său duh nu se „defectează”, nu se „îmbolnăveşte”, nu se „descompune”. Dacă însă manifestarea sa prin energii de gând, cuvânt şi purtare nu conține lumină atunci când semenii lui se manifestă față de el prin gând, cuvânt şi purtare ce conțin lumină, duhul său se defectează., se îmbolnăveşte. Această defectare, îmbolnăvire a duhului începe să se manifeste şi dacă răspunde la gânduri, cuvinte şi purtări care nu conțin lumină cu gânduri, cuvinte şi purtări la fel de „întunecate”.

Manifestarea bolilor sociale la nivel de trup duh are loc întâi prin dispariția, prin „stingerea” din trupul său duh a „părților” energetice ale ființelor față de care se poartă atacator (prin gând, cuvânt şi purtare ce nu conțin lumină). Descompletarea acestor părți energetice ce alcătuiesc partea dreaptă a duhului, cea a relațiilor sociale se face treptat. Această „descompunere” a duhului este efectul ruperii într-un timp mai lung sau mai scurt a conexiunilor energetice exterioare ale trupului duh, conexiuni de gând, cuvânt şi purtare. Dacă trupul duh continuă să se descompună atunci sunt afectate şi conexiunile energetice interioare care leagă ființa umană în spirit, cu trupul duh. Ruperea conexiunilor interioare de gând, cuvânt, purtare şi lumină, produc dureri ce afectează şi izolează ființa umană care nu se mai poate manifesta decât prin partea scheletică a duhului, compusă din energia personală „P”. În scurt timp durerile provocate de aceste boli ajung în trupul spiritului iar apoi la ființa umană, cu bolile aferente acestor distrugeri. În această situație ființa umană se vede nevoită să abandoneze trupul duh.

Bolile cauzate de lipsa relației cu Dumnezeu

Partea din mijloc a trupului duh, desemnează relația personală a duhului cu Dumnezeu. Această parte a duhului specifică relației cu Dumnezeu pe parcursul îndumnezeirii duhului, desparte în mod egal partea socială a duhului de partea familială a duhului, şi este partea pe care se află dispuse principalele organe ale trupului duh: - puterile de

gând, cuvânt şi purtare.

- sediul tuturor amintirilor ființei în duh.
- sediul amintirilor tuturor ființelor în duh de la crearea primului duh până în prezent.

Energiile din care este alcătuită această parte de mijloc a trupului duh sunt diferite de energiile care alcătuiesc partea stângă şi dreaptă a duhului deoarece provin de la ființe diferite. Aceste energii ce compun partea de mijloc a trupului duh sunt:

- energiile de tip „D" adică energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ce alcătuiesc izvoarele puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale trupului duh luate din Dumnezeu.

- energiile de tip „DD" adică energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale tuturor duhurilor desăvârşite de spirite ale naturii şi îngeri, precum şi cele ale tuturor duhurilor de oameni îndumnezeiți.

- energia personală a duhului, de tip „P".

Când un duh din primul, al doilea sau al treilea stadiu de îndumnezeire încalcă regula stadiului în care se află şi se exprimă prin gând, cuvânt şi purtare fără lumină, acesta se îmbolnăveşte, se deteriorează, ca urmare a dispariției energiilor caracteristice din trupul duh. Dacă încalcă regula stadiului de îndumnezeire în care se află, în familie, atunci partea stângă a trupului duh, începe treptat să se îmbolnăvească, apoi să „moară", să se descompună, să dispară. Dacă încalcă regula în relațiile sociale, atunci partea dreaptă a duhului se îmbolnăveşte. Dacă duhul comunică cu Dumnezeu prin conexiunile exterioare ale duhului, adică puterile de gând, cuvânt şi purtare, atunci îşi reglează puterile pe frecvența de lumină atât în familie cât şi în relațiile cu semenii. Părțile de familie şi de relații sociale ale duhului, încep să se lumineze din nou iar bolile de familie şi sociale dispar. În acest fel, Dumnezeu luminează prin părțile luate din El(puterile duhului) în duhul omului, iar duhul se vindecă. Acest proces energetic prin care comunici cu Dumnezeu cerându-i ajutor cu privire la greutățile din familie şi din relațiile sociale, face ca Dumnezeu să lumineze şi să fie în tine, prin energiile luate din El şi aşezate în tine, iar tu reuşeşti să luminezi şi să fii în Dumnezeu prin energiile de gând, cuvânt şi purtare luminoase care ajung în El. Am observat că orice duh care „este în Dumnezeu" iar „Dumnezeu este în el", nu se îmbolnăveşte, nu îl doare nimic, iar duhul său nu cunoaşte descompunerea, dispariția, „moartea", adică este „mântuit". Duhurile care încalcă regulile în familie sau în relația cu

semenii în stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire, se îmbolnăvesc pe partea stângă şi pe partea dreaptă a trupului duh. Dacă încalcă regulile în relația propriului duh cu Dumnezeu, adică nu se duce la El să afle cum să-şi rezolve problemele în familie şi cu semenii, atunci duhul se îmbolnăveşte şi începe să se „descompună” şi în partea de mijloc. Fără Dumnezeu, orice duh se descompune şi moare deoarece nu se găseşte lumină în gândul, cuvântul şi purtarea sa. Lumina din toate puterile de gând, cuvânt şi purtare ale tuturor duhurilor este Dumnezeu, pentru că trupul duh al lui Dumnezeu este construit din lumină. Ființa lui Dumnezeu care se manifestă prin trupul Duh este izvor continuu de lumină. La privit această lumină poate fi asemuită cu lumina argintie şi clară cu reflexe aurii pe care o întâlnim în lumea materială.

Nerăbdarea, neatenția cauzatoare de greşeli (păcate).

Procesul de îndumnezeire, proces care presupune trei stadii prin care trebuie să treacă duhul, copilăria, maturitatea şi bătrânețea sau coacerea, durează vreme îndelungată şi este nevoie de foarte multă disciplină, adică ascultarea de legile şi regulile fiecărui stadiu în parte. Am observat că în timpul acestui proces de îndumnezeire fiecare duh şi-ar dori să „ardă” deodată tot procesul şi să-l străbată mai repede, să treacă rapid peste „etapele” îndumnezeirii. Această nerăbdare a făcut ca unele duhuri din primul, al doilea şi al treilea stadiu de îndumnezeire să facă greşeli(păcate) şi să „cadă” fiecare de la regula principală, specifică fiecărui stadiu în parte. Această regulă spune că gândul, cuvântul şi purtarea trebuie să conțină lumină atunci când te manifeşti ca duh în relația de familie, în relația socială, în relația cu Dumnezeu.

Nerăbdarea copiilor

Nerăbdarea a făcut ca unii copii să dorească să ajungă mai repede părinți. Ei au creat dizarmonii de gând, cuvânt şi purtare ce nu conțin lumină, între ei, între ei şi părinții lor a căror autoritate au început să o sfideze - „nu eşti tu tatăl nostru” spuneau ei părintelui. Dar neascultând de părinte, copiii nu ascultau de Dumnezeu care „era” în părinte.

Nerăbdarea părinților

Aceeaşi nerăbdare a făcut ca unii părinți să dorească să ajungă mai repede „dumnezei”. Ei au creat dizarmonii de gând, cuvânt şi purtare ce nu conțin lumină, între ei, între ei şi „părinții” lor „dumnezeii” a căror

autoritate au început să o sfideze. Am observat că aceşti părinți au „clacat” şi au sfidat pe „dumnezei” pe fondul unor tensiuni cu copiii rebeli care îi nesocoteau şi le sfidau autoritatea.

Nerăbdarea „dumnezeilor”

Aceeaşi nuanță de nerăbdare a făcut ca un număr de dumnezei să dorească să ajungă mai repede „creatori”, „îndumnezeiți”. Ei au creat dizarmonii de gând, cuvânt şi purtare ce nu conțin lumină între ei, între ei şi Părintele lor, Dumnezeu, a cărui autoritate au început să o sfideze. Am observat că aceşti „dumnezei” au „clacat” sfidând pe Dumnezeu pe fondul tensiunii cu duhurile părinți care le sfidau autoritatea pentru că şi pe ei pe aceşti părinți îi sfidau copiii lor. La un moment dat existau în lumea şcoală a duhurilor două categorii de duhuri:

- duhuri căzute de la reguli de copii, părinți şi părinți ai părinților, „dumnezeii”.
- duhuri care au respectat în continuare regulile procesului de îndumnezeire.

Aceste duhuri tinere, mature sau „coapte”, dumnezeii, au făcut să se creeze opoziții între duhurile „căzute” „întunecate” şi între duhurile care nu au abandonat îndumnezeirea. Acest lucru a făcut ca duhurile căzute să persiste în manifestarea lor nedumnezeiască(fără lumină) prin gând, cuvânt şi purtare. Ei au observat că duhurile încep să se descompună şi să dispară. Frica de moarte a fost atât de mare încât a dus la unirea tuturor duhurilor întunecate. Acest lucru a condus la revitalizarea duhurilor căzute printr-un principiu energetic relativ simplu şi anume folosirea unor energii de tip „L”, de tip „SN”, de tip „IN”, de tip „O” şi de tip „D” care alcătuiesc orice duh. Acest principiu energetic a început să funcționeze prin formarea unor noi conexiuni energetice între duhurile căzute de spirite, îngeri şi oameni. Aceste energii „surogate” „suplineau” energiile care dispăreau din trupurile duh căzute. Astfel părțile stânga, dreapta şi mijlocul duhurilor căzute începeau să lumineze din nou deoarece se întocmiseră familii noi, relații sociale noi şi „dumnezei” pentru toți aceştia. În acest fel duhurile aflate în primele două stadii ale îndumnezeirii(duhurile noi, tinere şi duhurile mature, părinții) îngeri, spirite şi oameni au ajuns să fie conduşi de duhurile oamenilor aflate în al treilea stadiu al îndumnezeirii, adică „dumnezeii”. Aceştia s-au autointitulat zei şi au cerut închinare, adică aceeaşi ascultare de reguli pe care o cerea Dumnezeu. În acest fel, zeii au început o cârmuire

strâmbă şi crudă cu supuşii lor. Prin minciună, zeii au atras în tabara întunecată multe duhuri aflate în drumul lor spre desăvârşire. Puterea întunericului ajunsese foarte mare. Zeii au creat copii ale lumilor, identice cu lumea şcoală a duhurilor şi le-au numit „regate ale zeilor”. Însă atât duhurile zeilor cât şi creațiile din regatele lor consumau lumina iar aceasta trebuia înlocuită.

Apariția minciunii şi „ispitirea” prin minciună

Zeii şi-au trimis „apostoli” care erau spirite ale naturii, îngeri şi oameni ce „căzuseră” de la regulile îndumnezeirii pe când se aflau în stadiul unu, doi şi trei de îndumnezeire. Zeii au trimis aceşti apostoli în familii, la părinți şi la dumnezei care nu „căzuseră” de la regulile îndumnezeirii. Copiilor le-au promis „tehnici de evoluție superioare” şi tehnici de „vindecare superioară”. Duhurilor aflate în primul stadiu de îndumnezeire, „copiilor” li s-a mai promis că vor ajunge „părinți” de familii mult mai repede.

Părinților de familii le-au promis „tehnici de evoluție şi vindecare superioare”, pe care dacă le urmează vor ajunge repede „dumnezei” adică stăpâni peste duhuri părinți şi peste familiile lor alcătuite din copiii „dumnezeilor”, apostolii întunecaților le-au promis că vor ajunge repede „creatori nemuritori” dacă vor urma „tehnicile de evoluție superioare şi tehnicile de vindecare superioare ale celor întunecați.” Au „căzut” atunci de la reguli o treime din duhurile spiritelor naturii, îngeri şi duhuri ale oamenilor care se aflau în stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire. Aceste duhuri întunecate ale oamenilor care au ispitit prin minciună duhurile pentru a le rupe de Dumnezeu şi a cădea de la regulile îndumnezeirii, sunt cunoscute ca „ispititori” sau „diavoli”. Duhurile căzute ale spiritelor naturii sunt cunoscute ca „demoni” iar duhurile căzute ale îngerilor, ca „draci”.

Apariția celor care se împotrivesc lui Dumnezeu şi îşi prigonesc frații

Aşa cum termenul de „diavol” desemnează un duh căzut care minte alt duh cu scopul de a-l face să cadă şi acesta din banda de frecvență luminoasă a procesului de îndumnezeire, termenii „draci” şi „demoni” desemnează duhurile de îngeri şi spirite ale naturii care au căzut de la procesul de îndumnezeire, termenul „satan” desemnează un duh de om, înger sau spirit al naturii care se împotriveşte procesului de îndumnezeire

al propriilor frați. Acest proces de îndumnezeire este stopat prin minciuni, ispitirea la cădere şi promisiuni care nu se respectă. Această „prigonire" a propriilor frați de către „satan" cunoaşte forme de manifestare al căror efect face ca duhurile mințite să „cadă", după care li se folosesc energiile de gând, cuvânt şi purtare ale duhului.

Formatarea minților

Duhurile aflate în stadiile unu şi doi de îndumnezeire erau mințite să adere la tabăra întunecată şi să se „închine"(să-şi predea energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină) la „dumnezei" adică la zeii care erau conducătorii regatelor zeilor. Acolo trebuiau să se supună orbeşte regulilor „zeilor". Conectarea duhurilor mințite prin gândul, cuvântul şi purtarea lor, ducea la un proces energetic de „reformatare" a minții. Acest proces energetic consta în „deformatarea" duhurilor „formatate" deja de Dumnezeu şi „reformatarea" lor prin conectarea la zei.

Deschiderea de portaluri ale „luminii"

Zeii îşi mințeau supuşii că prin deschiderea de porți către „universuri" în care se află ființe „evoluate" pot afla mai multă lumină. Această lumină era necesară pentru ca duhurile lor despărțite de Dumnezeu să nu se îmbolnăvească şi să nu dispară, să nu moară. Această lumină era necesară şi creațiilor din regatele zeilor pentru a nu se dezintegra. În acest fel toate regatele zeilor care erau în număr de mii de miliarde, îşi focalizau energiile de gând, cuvânt şi purtare pentru a sparge cerurile lumii şcoală a duhurilor şi a deschide „drumul lumilor". Prin aceste porți, zeii chemau în regatele lor, spirite nedesăvârşite din regatele spiritelor care se împotriveau lui Dumnezeu Spirit. Odată aduse aceste duhuri „neîndumnezeite încă", zeii le construiau trupuri duh. În acest fel puterea fiecărui regat creştea, iar opoziția dintre duhurile căzute de la reguli şi duhurile care continuau drumul îndumnezeirii se accentua.

Intrarea în alte dimensiuni sau „accesarea" dimensiunilor cosmosurilor

Această strategie iscusită a zeilor de „accesare", de „trecere" nestingherită în dimensiunile cosmosurilor lui Dumnezeu, s-a făcut odată cu spargerea cerurilor lumii şcoală şi accesarea dimensiunii planului spiritual unde existau regate ale zeilor ce luptau împotriva lui Dumnezeu Spirit şi prigoneau pe frații lor din lumea şcoală a spiritelor care urmau

procesul de îndumnezeire alături de Dumnezeu. Odată deschis drumul lumilor dintre regatele zeilor din lumea spiritelor şi regatele zeilor din lumea duhurilor, zeii au plănuit ca puterile lor să crească prin accesarea celorlalte „dimensiuni cosmice” adică lumile de dinaintea lumii duhului şi a spiritului, dar şi a lumilor de după lumea şcoală a duhurilor. „Accesarea”, „trecerea” în alte dimensiuni ale cosmosului presupunea formarea de drumuri energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină între toate regatele zeilor din toate lumile situate în urma lumii duhului şi după lumea duhului. Toate aceste regate ale zeilor odată unite, trebuiau să formeze o „împărăție” întunecată a zeilor alcătuită din mai multe dimensiuni adică din miliardele de lumi din sistemul de lumi ale formelor „Altapaat”.

Războiul lumilor

Duhurile din lumea şcoală a duhurilor care urmau regulile de îndumnezeire nu se mai simțeau sigure. Ei au construit un scut de protecție asemănător armurilor, pentru ca trupurile lor duh să nu fie afectate de atacurile energetice (de gând, cuvânt şi purtare ce conțineau lumină neadevărată) pe care le aruncau asupra lor duhurile căzute din regatele zeilor. Coiful ce acoperea capul duhului era construit din energie de gând ce conținea foarte multă lumină. Obrajii şi gâtul era protejat de armuri construite din energie de cuvânt ce conținea multă lumină. Corpul îl protejau cu părți de armură construite din energie de purtare cu un conținut mare de lumină. Încălțările, erau construite din energii de purtare, cuvânt şi gând. Scutul şi sabia erau construite din lumină puternică, sclipitoare, de gând, cuvânt şi purtare. S-a făcut război în „cerurile” lumii şcoală a duhurilor, precum şi în toate regatele zeilor din lumile de dinaintea lumii duhului dar şi în lumile de după lumea şcoală a duhurilor. S-a făcut război şi pe „pământul” lumii şcoală a duhurilor. Şi locul lui „satan” şi a „îngerilor” lui, adică locul zeilor şi a ajutoarelor lor zeii mai mici, îngerii şi spiritele naturii, nu s-a mai găsit în lumea şcoală a duhurilor. Zeii au fost siliți să îşi construiască lumi proprii, regate ale zeilor, în afara lumii şcoală a duhurilor. Drumul lumilor a fost închis iar legăturile între regatele zeilor din toate lumile lui Dumnezeu au fost tăiate. Prin ruperea conexiunilor energetice între zeii din toate lumile, s-a stopat şi ajutorul energetic pe care îl primeau zeii din lumea şcoală a duhurilor. Prin alungarea lor din lumea şcoală a duhurilor, zeii şi apostolii lor mincinoşi nu au reuşit să „ispitească” nici un duh ca să „păcătuiască”

împotriva lui Dumnezeu şi a semenilor(adică să „cadă” de la regulile procesului de îndumnezeire).

„Pe cel rău”, „răul” îl omoară

Au fost timpuri când privind desfăşurarea forțelor răului şi numărul lor covârşitor, toate statisticile arătau o victorie clară a armatei celor întunecați care părea invincibilă. Războiul lumilor însă nu a fost câştigat de zei ci de duhurile mici ca număr(în comparație cu numărul armatelor zeilor) care îşi continuau procesul de îndumnezeire alături de Dumnezeu în lumea şcoală a duhurilor. Privind la alcătuirea ființelor celor căzuți de la regulile îndumnezeirii şi la alcătuirea energetică a armelor din dotarea armatei luminii am aflat răspunsul.

Mare parte din ființele umane foarte noi cad repede de la regulile procesului de îndumnezeire. În acest fel am constatat că ființele umane create de Dumnezeu în lumea şcoală a duhurilor şi îmbrăcate cu trup duh, sunt nerăbdătoare din lipsă de experiență(de lumi la activ). Aceste ființe umane noi aflate în duh care au căzut de la regulile procesului de îndumnezeire formează o parte însemnată din „coaliția întunericului”. Ființele vechi, foarte vechi şi străvechi care sunt aduse în lumea duhului şi în duh, sunt într-un număr redus în coaliția întunecată. Toate aceste ființe noi, vechi, foarte vechi şi străvechi ce alcătuiesc coaliția întunericului au căzut de la regulile stadiilor de îndumnezeire. Unii se aflau în stadiul unu, adică aveau o ştiință minimă în duh, alții se aflau în stadiul doi şi aveau o ştiință medie în duh, iar alții se aflau în stadiul trei şi aveau o ştiință înaltă în duh.

Existau deci:

- copii în duh, dar bătrâni ca ființă.
- părinți în duh, dar bătrâni ca ființă.
- bătrâni în duh şi bătrâni ca ființă.
- copii în duh şi noi ca ființă.
- părinți în duh şi noi ca ființă.
- bătrâni în duh şi noi ca ființă.

Această ultimă categorie de duhuri de spirite ale naturii, de îngeri şi de oameni, reprezenta o parte însemnată în coaliția întunecată. Armele duhurilor luminoase fiind construite din lumină adevărată, dumnezeiască, de gând, cuvânt şi purtare, îi făcea pe întunecați să vadă aşa cum arătau

cu adevărat duhurile lor, adică duhuri bolnave la nivel de familie, de relații sociale şi la nivel de relații cu Dumnezeu. Unele duhuri începuseră să se descompună datorită disipării luminii dumnezeieşti din ei, iar alte duhuri se aflau în plin proces de descompunere. Alte duhuri arătau ca schelete hidoase, deoarece erau duhurile care căzuseră prima dată de la regulile îndumnezeirii. În acele momente, groaza a pus stăpânire pe duhurile căzute în stadiile unu şi doi ale îndumnezeirii, dar şi pe duhurile din cel de-al treilea stadiu al îndumnezeirii căzuți la începutul stadiului. Toate aceste duhuri au văzut minciunile zeilor despre „evoluția rapidă", „vindecarea rapidă" şi „trecerea în dimensiuni superioare". Au văzut că de fapt duhurile lor erau golite de energie pentru ca duhurile zeilor şi apropiaților acestora să trăiască, iar regatele lor să rămână luminoase. Privind la trupurile lor duh în stare avansată de descompunere, au fost cuprinşi de frica de moarte şi au învinuit pe zei şi pe apropiații lor care i-au mințit despărțindu-i de Dumnezeu. Am observat că toate ființele vechi, foarte vechi şi străvechi căzute în duh în primul stadiu(copii), în al doilea stadiu(maturi) şi în al treilea stadiu(dumnezei) de îndumnezeire erau foarte conştienți de greşeala enormă pe care au făcut-o. Am observat că ființele nou create şi căzute de la regulile îndumnezeirii, se manifestau inconştient, comparativ cu cei despre care am vorbit înainte. Ei nu vedeau amploarea dezastrului pe care l-au produs semenilor şi lor înşişi, semeni pe care i-au mințit şi trădat, antrenându-i astfel în cădere după ei. Se poate spune că inconştiența lor este efectul lipsei de experiență a ființei lor nou create în alt trup decât în trupul duh. Conştientizând minciuna semenilor, ființele vechi, foarte vechi şi străvechi care căzuseră în trupul duh, au abandonat tabăra întunecată. S-a creat astfel un adevărat măcel în tabăra întunecată. Cei care au scăpat şi care formează cele două categorii de duhuri căzute - duhurile mincinoase şi duhurile căzute, se duşmăneau între ele.

Război între zei

Zeii şi regatele zeilor se confruntau cu grave lipsuri de lumină necesară duhurilor şi regatelor proprii pentru supraviețuire. În acest fel „trădătorii" erau vânați şi erau dezbrăcați de puterile duhurilor. De asemenea în lupta de supraviețuire generată de frica de descompunere, de moarte a duhurilor, zeii cei mai puternici au început să dezbrace de puteri pe zeii mai mici. Îngerii mai puternici au început să dezbrace de puteri pe îngerii mai mici în putere, iar spiritele naturii mai puternice dezbrăcau de

putere pe semenii lor mai mici în puteri. În acele timpuri erau mii de miliarde de zei, de îngeri şi de spirite ale naturii mai mici care fugeau din calea prigonitorilor pentru a-şi salva duhurile de la pieire. Toți aceştia au strigat la Dumnezeu. Duhurile acestora prezentau boli grave:

- la nivel de familie.
- la nivel de relații sociale.
- la nivel de relații cu Dumnezeu.

Era nevoie de un loc în care toate aceste duhuri grav bolnave, să se vindece un timp îndelungat. Pentru aceasta Dumnezeu a creat o lume spital de îndreptare, de reparare a duhurilor grav bolnave, care prezentau boli grave în partea stângă, dreaptă şi la mijloc. „Căderea" de la procesul de îndumnezeire a duhurilor face parte din procesul de îndumnezeire, iar îmbolnăvirea duhurilor şi reintegrarea lor în procesul de îndumnezeire sunt părți, etape ale acestui proces de îndumnezeire.

Procesul de reintegrare a ființelor care au „căzut", este un proiect amplu, bine pregătit de Dumnezeu şi care se desfăşoară după un plan al Său. Însănătoşirea prin lumină a părților de lumină lipsă din duhurile bolnave, este cunoscut sub numele de „mântuire" a duhului.

Cine participă la mântuire

Este integrat în programul de mântuire sau de „însănătoşire a duhului", orice duh care a căzut de la regulile stadiului de îndumnezeire în care se afla. Putem spune că în acest proces sunt integrate duhuri de ființe ale naturii, îngeri şi ființe omeneşti căzute din primele trei stadii ale duhului. Aceste trupuri duh, noi, vechi şi foarte vechi, adăpostesc în ele aşa cum am observat, ființe foarte noi şi noi, ființe vechi, foarte vechi şi străvechi. Vindecarea duhurilor prin lumină este esențială pentru însănătoşirea, mântuirea duhului. Putem afirma că singurul, unicul scop a fiecărui duh încarnat este acumularea de lumină, adică acumularea de Duh Sfânt:

- în relația de familie.
- în relația cu semenii.
- în relația cu Dumnezeu.

Acest lucru presupune ca duhul să îşi umple cu lumină partea stângă, cea dreaptă şi de mijloc, prin gânduri, cuvinte şi purtări dumnezeieşti, nedistructive, cu un conținut mare de lumină.

Cum arată duhurile încarnate prin tipul de clarvedere directă

Privite prin clarvedere directă, duhurile încarnate apar înveşmântate într-un trup nou, similar ca alcătuire duhului, trup numit suflet. Acest suflet este îmbrăcat la rândul său într-o structură dublă, prima fiind prototrupul fizic iar cea de a doua este trupul fizic. Toate aceste structuri sunt legate de lumea materială prin aură energetică.

Trupul fizic. Cine sunt bărbații şi cine sunt femeile?

Cunoaştem că trupurile fizice au înfățişări masculine şi înfățişări feminine. Duhurile care vin la încarnare iau înfățişări de bărbat sau femeie în trupul fizic, în funcție de vechimea ființei umane şi în funcție de vechimea trupului duh, adică în funcție de stadiul de îndumnezeire în care se afla înainte să „cadă” de la regulile acestui stadiu. Duhurile adăpostite în trupuri fizice bărbăteşti sunt duhuri căzute de la regulile îndumnezeirii primului şi celui de al doilea stadiu, adică duhuri copile şi duhuri părinți, mature. Duhurile adăpostite în trupuri fizice femeieşti sunt duhuri căzute de la regulile celui de-al treilea stadiu al îndumnezeirii adică dumnezeii, duhurile coapte, bătrâne. Aşadar printr-un vehicol nou, sufletul, ființa umană vine în lumea spital, lumea de îndreptare pentru a-şi vindeca duhul. În această lume spital, ființa umană îşi înfăşoară duhul în vehicole noi, suflet, trup şi spirit în timpul vieții, viață care poate fi asemuită cu o şedință de tratament de terapie prin „lumină”, (adică după un şir de vieți, după un şir de reîncarnări) duhul se însănătoşeşte şi este pregătit să fie reintegrat în lumea şcoală a duhurilor unde îşi continuă procesul de îndumnezeire de la stadiul din care a „căzut” de la regulile îndumnezeirii. Rolul sufletului, al trupului fizic şi al aurei este hotărâtor în fiecare viață, adică în fiecare şedință de „terapie prin lumină(Duh Sfânt)” în procesul de „vindecare” al duhului. Procesul de vindecare se fundamentează prin „vizite regulate” ale duhului în „spital” adică în lumea materială. Acest proces terapeutic al duhului prin suflet, trup fizic şi aură, ne este cunoscut sub numele de reîncarnare. Pentru a cunoaşte şi aprofunda sistemul acesta dumnezeiesc de „terapie a duhului” prin care se vindecă bolile duhului, trebuie să facem câteva referiri la istoria, alcătuirea şi principiul de funcționare al sufletului, al trupului fizic şi al aurei”.

Reîncarnarea - terapie cu DUH SFÂNT

Se găseau la un moment dat două categorii de duhuri căzute de la regulile îndumnezeirii.

1. Duhurile sătule să mai continue în rău şi care doreau să se reabiliteze. Printre ele erau duhuri ce căzuseră de la regulile primelor trei stadii ale îndumnezeirii.
2. Duhurile care încă sfidau pe Dumnezeu şi prigoneau pe frații lor, căzute de asemenea din primele trei stadii ale îndumnezeirii.

Dumnezeu adoptă acelaşi plan de mântuire a duhurilor acestora, pe care îl pune în aplicare în toate sistemele de lumi unde îi îndumnezeieşte pe oameni.

Construirea astralului lui Dumnezeu

Astralul lui Dumnezeu este o lume în care sunt aduse toate ființele umane care sătule să mai facă răul, doresc să se întoarcă în lumea şcoală a duhurilor şi să-şi continue îndumnezeirea alături de Dumnezeu. Aici nu se mai comportă nimeni mincinos şi ispititor(ca un diavol) şi nu mai prigoneşte un duh sau altul (nu se mai comportă ca „satan”) deoarece toate aceste duhuri au cunoscut pe pielea lor aceste comportamente de gând, cuvânt şi purtare fără lumină pe care le-au manifestat în familiile lor, în relațiile cu semenii din alte familii şi în relațiile sfidătoare cu Dumnezeu. În astralul lui Dumnezeu nu mai există decât dorință de îndreptare (pocăință) față de greşelile lor(păcatele lor), precum şi multă ruşine față de semeni şi față de Dumnezeu față de care s-au manifestat greşit. Existau prin urmare două locuri în care se aflau duhuri care trebuiau vindecate şi reintegrate în procesul de îndumnezeire de la ale cărui reguli căzuseră:

1. regatele zeilor.
2. astralul lui Dumnezeu.

Pentru întoarcerea tuturor acestor „fii risipitori”, Dumnezeu construieşte o lume specială pe care lesne o putem intitula lume spital, de îndreptare, de reparare a tuturor duhurilor bolnave. Această lume spital este lumea sufletelor.

Crearea lumii sufletelor

Dumnezeu a creat lumea sufletelor din patru energii dumnezeieşti - energia de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Creațiile din lumea sufletelor, cerul, pământul, lumea vegetală şi animală sunt formate din îmbinări de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Lumea sufletelor este o copie, o replică după lumea şcoală a duhurilor, însă este construită din energii

diferite numite **interii**. Interiile sunt părticele de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din duhurile spiritelor naturii, îngerilor şi oamenilor, absolvenți ai stadiilor de îndumnezeire unu, doi şi trei în lumea duhurilor. Aceste interii alcătuiesc pământul, apa, cerul şi creația animală şi vegetală a lumii sufletelor. Ele se văd precum miliarde de stropi luminoşi. Interiile spiritelor naturii, ale îngerilor şi ale oamenilor se deosebesc lesne între ele dacă le cunoşti alcătuirea ca duhuri. De asemenea interiile ce provin din duhurile celor trei stadii de îndumnezeire, se deosebesc lesne pentru cel care cunoaşte conformația duhurilor aflate în aceste stadii.

Crearea sufletului

Toate duhurile bolnave care trebuiau să se „repare" urmau să fie adulte în această lume a sufletelor şi să îmbrace trupuri noi, desăvârşite. Sufletul este o copie, o replică după corpul duh, dar este alcătuită din energii diferite de acesta. Aceste trupuri sufleteşti trebuiau îmbrăcate de duhurile bolnave căzute în unul din cele trei stadii de îndumnezeire. La începutul procesului de mântuire al duhurilor, Dumnezeu a creat ființă nouă după chipul şi asemănarea Lui pe care a îmbrăcat-o cu trup Duh, după chipul şi asemănarea Lui. Acest tip de ființă umană a fost apoi acoperită cu suflet, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Acest suflet ne este cunoscut sub denumirea de Adam.

Alcătuirea sufletului lui Adam

Dumnezeu a alcătuit trupul suflet al lui Adam din țărână, din lut. Din această țărână alcătuită din interii, Dumnezeu a creat partea stângă, patea dreaptă şi partea de mijloc a sufletului adamic. În acest mod de alcătuire, Adam era pregătit să înceapă procesul de îndumnezeire alcătuit din trei stadii:

- stadiul copilăriei.
- stadiul maturității.
- stadiul coacerii, bătrâneții.

Acest proces de îndumnezeire urma să fie dus la îndeplinire de Adam prin comportamentul său de gând, cuvânt şi purtare care să conțină doar lumină:

- în relația cu familia.
- în relația sa cu semenii.

- în relația sa cu Dumnezeu.

Alcătuirea părții stângi a sufletului lui Adam reprezenta primul stadiu al îndumnezeirii, cel de copil şi reprezenta partea duhului specifică familiei.

Alcătuirea părții drepte a sufletului lui Adam reprezenta relația cu semenii, iar partea de mijloc reprezenta relația cu Dumnezeu.

Partea stângă a sufletului adamic, cea a familiei era alcătuită din interiile de familie, adică din părți energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate duhurile care absolviseră stadiul unu de îndumnezeire, stadiul de copilărie a duhului. În partea stângă a sufletului se disting:

1. energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din duhurile de spirite ale naturii, îngeri şi oameni „copii", adică energii de tip „sn" de tip „in" şi de tip „o".

2. energia personală, adică energia de tip „p" care arată individualitatea şi unicitatea fiecărui suflet.

3. energia de tip „ls" adică gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea sufletelor.

Partea dreaptă a sufletului adamic, specifică relațiilor cu semenii, era alcătuită din interii sociale.

Aceste energii ce alcătuiesc partea dreaptă a sufletului erau energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din duhurile „absolvente" ale stadiilor doi şi trei de îndumnezeire adică: energii luate din duhurile de spirite ale naturii, îngeri şi oameni, care se aflau în stadiile:

1. stadiul doi de îndumnezeire-părinți de familie sau dumnezeii familiei

2. stadiul trei de îndumnezeire - părinții „părinților" de familii adică dumnezei puşi peste dumnezeii de familie

Partea de mijloc a sufletului adamic, adică partea prin care un suflet aflat în stadiile 1, 2 şi 3 de îndumnezeire comunică şi învață de la dumnezeul „tuturor dumnezeilor" arta îndumnezeirii

Sămânța sau izvorul puterilor sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină era creată din energie de tip „d" adică de la Dumnezeu.

- organele de putere care îmbrăcau izvoarele fiecărei puteri în parte era alcătuită din energie de tip „dd" adică energii de gând, cuvânt, purtare

şi lumină luate din toate duhurile desăvârşite în toate stadiile.

- energia personală de tip „p” era energia specfică fiecărui suflet.
- energia de tip „ld” adică energia de gând, cuvânt, purtare şi lumină luată din toate lumile desăvârşite ale tuturor duhurilor îndumnezeite, inclusiv din lumea sufletelor.

Crearea sufletului Evei

Dumnezeu a creat a doua fiinţă după chipul şi asemănarea Sa, pe care a îmbrăcat-o în trup duh. După aceasta a creat pentru acest semen al lui Adam un trup suflet special. Acest trup suflet a fost creat nu din lut, pământul lumii sufletului, ci din partea dreaptă a trupului suflet al lui Adam. Dumnezeu a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din partea dreaptă a sufletului Adamic şi a construit trup sufletesc care a îmbrăcat pe semenul lui Adam cea de-a doua fiinţă creată în duh asemănătoare lui Adam adică după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Aceste energii din care a fost creat sufletul Evei erau interii luate din duhurile absolvente ale stadiilor doi şi trei de îndumnezeire. Astfel s-a obţinut un suflet creat din duhuri de spirite ale naturii, îngeri şi oameni din stadiul doi şi trei adică duhuri de părinţi, de dumnezei ai familiilor şi din duhuri aşezate de Dumnezeu peste toţi dumnezeii de familie.

Partea stângă a sufletului Evei era alcătuită din interiile duhurilor de spirite ale naturii, îngeri şi oameni, duhuri absolvente ale stadiului doi de îndumnezeire, adică duhuri „părinţi” aşezaţi peste duhuri de „copii”.

Partea dreaptă a sufletului Evei era alcătuită din interiile de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din duhurile stadiului trei de îndumnezeire, adică duhurile puse să vegheze ca „dumnezei” peste “dumnezeii” familiilor şi peste duhurile copii adică duhurile nou-create sau aduse din lumea spiritului în procesul de îndumnzeire a şcolii duhurilor.

Partea din mijloc a sufletului Evei era alcătuită din interii de tip „D” adică energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din Dumnezeu.

Cele două suflete nou create ascundeau două fiinţe la fel de noi, adică fiinţele Adam şi Eva care îşi începuseră drumul de îndumnezeire aflându-se în primul lor stadiu al procesului de îndumnezeire şi anume stadiul de îndumnezeire al fiinţelor Adam şi Eva în trupul lor duh prin suflet în lumea sufletelor. Ele au văzut că sunt foarte multe de învăţat şi asta necesita o mare perioadă de timp. Nerăbdarea lor de a ajunge mai

repede dumnezei şi-au exercitat-o între ei prin energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste energii au chemat din regatele zeilor duhuri de oameni, de îngeri şi de spirite ale naturii căzute în primul, al doilea şi al treilea stadiu de îndumnezeire. Dorința celor doi de a trece rapid peste etapele necesare desăvârşirii i-a pierdut, deoarece acest gen de manifestare a atras ființe întunecate care făcuseră aceste lucruri fără rezultat, cu foarte mult timp în urmă.

Ispitirea lui Adam şi a Evei prin minciună.

Era de anticipat că cei întunecați, zeii căzuți, vor veni în lumea sufletelor deoarece regatele şi duhurile lor nu mai aveau lumină (viață) şi se descompuneau(mureau) încet dar sigur. Zeii întunecați nu s-au putut manifesta direct prin duhuri deoarece i-ar fi îngrozit pe Adam şi Eva. Nu se puteau manifesta prin suflet deoarece nu cunoşteau ştiința lui Dumnezeu decât până la un punct, prin urmare nu ştiau să construiască un suflet. Atunci ei s-au manifestat "prin şarpe" şi au vorbit celor doi. Atât Adam cât şi Eva au fost amăgiți prin minciună. Zeii i-au mințit că ei posedau "tehnici de evoluție rapidă", adică ceea ce dorea Adam şi Eva, o "ardere" rapidă a etapelor îndumnezeirii. Zeii le-au promis că dacă vor adopta aceste tehnici vor ajunge repede ceea ce îşi doreau, adică „dumnezei" peste familie, iar apoi „dumnezei" peste toți „dumnezeii" de familie. Mai mult, dacă vor face cu gândul, cuvântul şi purtarea lor după placul zeilor (să se închine, să dea ascultare zeilor) vor ajunge să creeze propriile întocmiri după chipul şi asemănarea lor, peste care „să domnească" la fel ca Dumnezeu. Pe cei doi i-au încântat aceste perspective şi au făcut după cuvântul zeilor. Astfel Adam şi Eva au devenit una cu zeii căzuți, prin conexiunile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Zeii erau în ei şi ei erau în zei. Toate cunoştințele lor au fost accesate de Adam şi Eva care au cunoscut în acest fel binele şi răul. De asemenea zeii au cunoscut întocmirea sufletelor lui Adam şi Eva. În acest fel au fost amăgiți cei doi semeni ai noştri să se rupă de Dumnezeu, să se ascundă de el şi să devină una cu zeii căzuți. Această închinare la idoli (dumnezei falşi fară lumina lui Dumnezeu) au rupt pe cei doi de Dumnezeu. Adam şi Eva nu au mai putut fi în lumea sufletelor pentru că acolo era doar gândul, cuvântul şi purtarea plină de lumină a lui Dumnezeu. Iar gândul, cuvântul şi purtarea lui Adam şi Eva nu mai erau similare cu cele ale lui Dumnezeu, ci cu ale zeilor.

Crearea „hainelor de piele”

Dumnezeu a creat prototrupul fizic pentru ca sufletele celor doi să nu moară deodată şi a întocmit un loc unde să trăiască în continuare. Acest loc este protolumea materială sau lumea materială, aşa cum arăta ea în acele timpuri. Lumea materială era o copie a lumii sufletului, iar prototrupul fizic era un trup care avea ceva în plus. Acest „ceva” în plus îl cunoaştem sub denumirea de sex masculin şi feminin.

Bărbatul şi femeia – porți către alte lumi, ferestre către regatele zeilor şi astralul lui Dumnezeu

Sexul bărbătesc şi femeiesc se comportă energetic şi material ca nişte pârghii prin care sunt atrase în lumea materială duhuri bolnave din regatele zeilor şi din astralul lui Dumnezeu. Aceste duhuri, sunt duhuri căzute de mult de la regulile stadiilor de îndumnezeire unu, doi şi trei din lumea şcoală a duhurilor. Duhurile căzute de la regulile de îndumnezeire a primului stadiu (copilăria duhului) vin la încarnare în trup material de sex bărbătesc. Duhurile căzute de la regulile de îndumnezeire a stadiului doi şi trei(maturitatea şi bătrânețea duhului) vin în trup fizic de sex femeiesc. Nerăbdarea duhurilor căzute în primul stadiu, de a avea mai repede propria familie şi de a deveni astfel mai repede dumnezeu peste familia de copii se manifestă prin sexul bărbătesc. Nerăbdarea duhurilor căzute în al doilea stadiu (maturitatea duhului, dumnezeu de familie) şi în al treilea stadiu (coacerea duhului, dumnezeu peste dumnezei de familii) de a ajunge mai repede dumnezei peste toți dumnezeii de familii se manifestă prin sexul femeiesc. Într-un cuvânt, dorința de a ajunge dumnezei înainte de termen definesc bărbații şi femeile. Din acele vremuri şi până astăzi se întâmplă practic aceste lucruri. Bărbații ajung dumnezei peste copiii lui de sex masculin, iar soția bărbatului ajunge dumnezeu peste toți dumnezeii dacă are copii de sex feminin. Soțul şi copilul sunt de sex bărbătesc, adică duhuri căzute „copii”, iar copilul de sex feminin este duh căzut „dumnezeu de familii” sau „dumnezeu peste toți dumnezeii de familii”. Aşadar toate fetițele devin dumnezei peste toți dumnezeii de familii atunci când ajung bunici, deoarece familia lor este alcătuită din dumnezei de familii şi din copii ai acestori dumnezei. Toți fac după cuvântul bunicii, adică „se închină ei”.

Cele două tipuri de ființe: „căpătate” şi „născute” de Adam şi Eva în lumea sufletelor.

Evoluția duhurilor se oprește odată cu apariția lui Adam şi Eva în lumea materială, în trup fizic. Intrarea altor spirite noi în lumea spiritelor este sigilată deoarece trebuiau vindecate multe duhuri şi trebuiau reintegrate în lumea şcoală a duhurilor de unde au căzut din procesul de desăvârşire. Toată atenția s-a concentrat asupra lumii materiale(spital), a duhurilor bolnave, unde acestea trebuiau să coboare prin naştere, prin reîncarnare din astralul lui Dumnezeu. Fiecare viață însemna o şedință prin terapie cu Duh Sfânt. De asemenea se avea în vedere şi aspirarea în lumea materială a zeilor căzuți care erau bolnavi la nivel de duh şi trebuiau vindecați şi reintegrați în lumea şcoală a duhurilor în procesul îndumnezeirii, proces pe care îl abandonaseră. De-a lungul timpului au început să se prefigureze pe pământ două categorii de ființe total deosebite, atât ca chip, cât şi ca asemănare.

1. – *Adam (omul creat de sex bărbătesc şi femeiesc)* - ființe create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, ființe care coborau la încarnare din astralul lui Dumnezeu sau din regatele zeilor pentru a-şi vindeca duhurile şi pentru a se reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor unde să-şi reia învățătura de îndumnezeire din stadiul în care o abandonaseră.

2. – *Fiii şi fiicele lui Adam (oamenilor)* - ființe create de zei după chipul şi asemănarea zeilor. Aceste ființe poartă numele de sâmtemii.

Zeii căzuți, Adam şi Eva – deschizătorii drumului reîncarnării şi creatori de sâmtemii.

Adam şi Eva au trăit 950 de ani şi au avut fii şi fiice. Lumina din gândurile, cuvintele şi purtările lor era mică. Prin împreunarea lor ei au adus din astral duhuri care doreau să se reîntoarcă la Dumnezeu. Această lege a atracției a adus duhuri din astral care doreau la fel de mult ca şi Adam şi Eva să se întoarcă la Dumnezeu. Când a început Adam să „cunoască” pe soția sa, a început să se desfăşoare procesul de reîncarnare, deoarece au chemat din astral duhuri căzute demult de la regulile stadiilor unu, doi şi trei de îndumnezeire. La început au chemat duhuri căzute în stadiul unu(duhuri copii). Aceştia au fost îmbrăcați în trup de sex bărbătesc. În acest fel duhurile căzute care se aflau în astral, reîntoarse la Dumnezeu, au început să apară încet-încet pe pământul material în trup fizic. Începutul reîncarnării ca şi al procesului de vindecare al duhurilor căzute cândva şi reîntoarse la Dumnezeu a început cu Cain şi Abel. Ei erau fii ai lui Dumnezeu creați cu mult timp în urmă, după chipul şi

asemănarea lui Dumnezeu. Venind pe pământ şi îmbrăcând la fel ca Adam suflete şi trupuri fizice, ei s-au numit oameni, adică Adami. Din primul Adam, Dumnezeu a creat pe soția acestuia, Eva, o creație la fel de nouă ca şi Adam dar de gen feminin. Scopul părții feminine este să îmbrace duhuri căzute de la regulile de îndumnezeire ale stadiilor doi şi trei. Acest lucru s-a şi întâmplat pe parcursul a 930 de ani de viață când Eva a avut fii şi fiice, adică a adus la încarnare în trupuri bărbăteşti duhuri căzute din stadiul unu de îndumnezeire dar şi duhuri căzute in stadiile doi şi trei de îndumnezeire. Cain şi Abel erau duhuri căzute în stadiul unu de îndumnezeire, duhuri nou create de Dumnezeu, după chipul şi asemănarea Sa. Venind din astral, prin naştere ei au devenit oameni. Termenul de om desemnează un fiu al lui Dumnezeu creat după chipul şi asemănarea Sa. Din Cain Dumnezeu a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din partea dreaptă a trupului său şi a construit pe Eva, la fel cum făcuse şi cu Adam din a cărui parte dreaptă (parte socială) o construise pe Eva. Eva primului Adam nu era altceva decât o creație nouă, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, pe care a îmbrăcat-o cu un trup special, de parte femeiască, folositor pentru a naşte şi a atrage prin naştere duhuri căzute în stadiile doi şi trei. Duhul Evei era la fel ca şi duhul lui Adam. Tot aşa şi duhul soției lui Cain era similar cu cel al lui Cain. Duhurile nu au sex. Ele sunt aduse în trupuri bărbăteşti şi femeieşti. Duhurile neînvățate, duhurile copii, sunt îmbrăcate în bărbați, iar duhurile care au apucat să învețe multe lucruri de la Dumnezeu, înainte să cadă de la regulile stadiilor doi şi trei sunt îmbrăcate în trupuri de femei. Soția lui Cain a fost un duh nou creat de Dumnezeu, după chipul şi asemănarea Sa, care a fost îmbrăcat în trup de parte femeiască din energiile ființelor desăvârşite în stadiile doi şi trei. Aceste energii luate din partea dreaptă (socială) a trupului lui Cain (din coasta lui Cain) au fost similare cu cele luate din partea dreaptă a trupului adamic.

Taina părții bărbăteşti şi a părții femeieşti

Acest principiu adamic prin care Dumenzeu a instaurat aducerea duhurilor bolnave din astral, dar şi aspirarea duhurilor bolnave din regatele zeilor, este specificată şi în biblie. Despre crearea duhurilor lui Adam şi Eva, a sufletelor şi a trupurilor masculine şi feminine precum şi despre aducerea din astral a duhurilor căzute se găsesc versete edificatoare. Desprea crearea duhurilor pe care Dumnezeu Duh deja se gândea să le îmbrace în parte masculină şi feminină citim în geneza cap.

1, vers. 1: „La început Dumnezeu a creat cerurile şi pământul”. Dumnezeirea desemnează pe Dumnezeu cu toate trupurile, formele pe care le are şi le manifestă în miliardele de sisteme de lumi create de el. Cuvântul cerurile, desemnează tocmai aceste miliarde de sisteme de lumi. Cuvântul „pământ” face referire la pământul fizic. Despre forma trupului duh luată de dumnezeire (elohim) atunci când a creat lumea şcoală a duhurilor şi trupurile duh în care a îmbrăcat pe om, găsim referiri în geneza – cap. 1, vers. 2: „Pământul era fără formă şi gol; (nu era creat încă) şi întuneric era peste fața adâncului şi Duhul lui Dumnezeu se mişca peste întinderea apelor”. Despre crearea duhurilor de oameni care trebuiau îmbrăcate cu suflet şi apoi cu trup de parte femeiască şi bărbătească se găsesc referiri în geneza – cap. 1, vers. 27: „Şi Dumnezeu a creat pe om, după chipul Său, l-a creat după chipul lui Dumnezeu; i-a creat de sex masculin şi de sex feminin”. Despre sfârşitul creării duhurilor pe care Dumnezeu se gândea să le îmbrace cu suflete şi trupuri bărbăteşti şi femeieşti, precum şi despre sfârşitul creării cerurilor adică lumea duhului, găsim referire în cap. 1, vers. 31: „Dumnezeu a văzut tot ce făcuse; şi iată că erau foarte bune. Şi a fost seară şi a fost dimineață: ziua a şasea” precum şi în geneza – cap. 2, vers. 1: „Astfel au fost sfârşite cerurile şi pământul şi toată oştirea lor”. Despre o altă creație, adică despre lumea sufletelor în care există lumea animală şi lumea vegetală, creații noi, diferite de cele din cap. 1, găsim referiri în geneza – cap. 2, începând cu vers. 7 până la vers. 25. Despre crearea sufletului citim în cap. 2, vers. 5, 6, 7; vers. 5: „Pe pământ nu era încă nici un arbust şi nici o iarbă de pe câmp nu încolțise încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe Pământ, şi nu era om ca să lucreze pământul”. Termenul de „Domnul Dumnezeu” desemnează pe Domnul tuturor dumnezeilor creați deja de către Dumnezeu, adică duhurile create de El, după chipul şi asemănarea Sa. Acest termen desemnează şi pe Domnul acelor dumnezei care căzuseră de la regulile îndumnezeirii şi se aflau în regatele zeilor. Găsim termenul de Dumnezeul dumnezeilor, al duhurilor căzute, în Josua, cap. 22, vers. 22: „Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL, Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL ştie şi Israel însuşi să ştie lucrul acesta!”. Despre crearea sufletului şi introducerea în suflet a omului deja creat în duh găsim referiri în geneza – cap. 2, vers. 7: „Şi DOMNUL Dumnezeu (n.a.Domnul dumnezeilor deja creați) a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, şi omul a devenit un suflet viu”. Începând cu acest verset, Dumnezeu (dumnezeirea ELOHIM) a

devenit Domnul Dumnezeu, adică Dumnezeul dumnezeilor deja creați în duh, după chipul şi asemănarea duhului său. Tot despre acest verset putem spune că este un verset profetic deoarece arată că Dumnezeu îmbracă cu suflet viu pe omul, pe duhul care începuse să moară, să se descompună şi care avea nevoie să redevină viu, să se îmbrace cu un trup viu, sufletul. Această înfăşurare cu suflet viu a duhurilor moarte în urma despărțirii acestora de Dumnezeu, arată mila şi grația lui Dumnezeu în a reîntoarce la El duhurile care mureau încet dar sigur. Duhurile care erau alături de El nu au nevoie de suflet deoarece sunt vii, adică în gândurile, cuvintele şi purtările lor este multă lumină (viață), adică sunt la fel ca gândurile, cuvintele şi purtările lui Dumnezeu. Referiri despre construirea trupului bărbătesc şi femeiesc, despre construirea trupului femeiesc găsim în geneza – cap. 2, vers. 21, 22: „Atunci DOMNUL Dumnezeu (n.a. Dumnezeul dumnezeilor) a făcut să cadă un somn adânc peste om şi omul a adormit; şi El a luat una din coastele lui şi a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om a făcut (n.a. clădit) o femeie şi a adus-o la om".

Termenul „Domnul Dumnezeu" defineşte pe Dumnezeul „dumnezeilor" pe care îi crease deja ca duhuri după chipul şi asemănarea Lui şi pe care i-a îmbrăcat apoi în trupuri bărbăteşti şi femeieşti(vezi geneza cap.1 vers. 27):

„si Dumnezeu(n.a. dumnezeirea manifestată în trupul duh a lui Dumnezeu) a creat pe om după chipul Său, l-a creat după chipul lui Dumnezeu"

Versetul ce urmează adică: „i-a creat de sex masculin şi feminin" se referă la îmbrăcarea acestor duhuri în trupuri bărbăteşti şi femeieşti pe care Dumnezeu o săvârşeşte prin Adam din care construieşte trupul Evei, trup femeiesc adică aduce un duh similar cu cel al lui Adam. Dumnezeu creează din trupul lui Cain un trup femeiesc şi aduce în el duh creat după chipul şi asemănarea Sa întocmai cum făcuse cu Adam. Cain era un duh similar cu Adam, doar că fusese adus prin naştere din astral. La fel a fost şi cu fratele său Abel. Referințe despre faptul că Abel şi Cain erau „frați" adică duhuri create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Sa pe care Dumnezeu trebuia să le îmbrace cu suflet şi să „devină vii", iar apoi să se manifeste în trupuri materiale găsim chiar în vorbele Evei din geneza cap. 4. vers. 1, 2:

„Şi Adam a cunoscut pe soția sa, Eva; ea a rămas însărcinată şi a născut pe Cain. Şi a zis: „am căpătat un om(n.a.un Adam) cu ajutorul

DOMNULUI. A mai născut şi pe fratele său Abel”.

Prin împreunarea lui Cain cu soția sa vine un alt duh şi i-a trup bărbătesc. El este Enoch. Din Enoch, Dumnezeu i-a energie de gând, cuvânt şi purtare luminoasă şi construieşte trup femeiesc în care Dumnezeu aşează un duh creat după chipul şi asemănarea sa. El cheamă din astral un duh căzut în primul stadiu care îmbracă trup de bărbat din care se face o soție. Uniunea lor cheamă alt duh din astral s.a..

Principiul Adamic

Principiul Adamic se bazează pe întocmirea a două vehicole diferite. Acest principiu se referă la aducerea din astralul lui Dumnezeu a duhurilor căzute de la regulile stadiului unu de îndumnezeire în trup bărbătesc prin suflet care reface din nou suflarea, viața.

Principiul Adamic continuă cu construirea unui alt trup diferit, de femeie, în care sunt aduse duhurile căzute de la regulile de îndumnezeire ale stadiilor doi şi trei. Referința la căderea lui Adam şi a Evei de la regulile stadiului unu de îndumnezeire găsim în geneza cap. 3.

Referințe la faptul că Adam şi Eva au devenit zei, dumnezei, căzuți de la regula stadiului de îndumnezeire găsim în geneza cap. 3, vers. 5:

„Dar Dumnezeu ştie că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii şi veți fi ca Dumnezeu(n.a.nişte dumnezei)cunoscând binele şi răul”.

Creațiile Dumnezeilor căzuți Adam şi Eva

Îmbrățişând tehnicile zeilor căzuți din regatele zeilor care au vorbit prin şarpe, Adam a creat prin uniunea sa cu Eva o creație cu totul nouă în lumea materială; copilul care s-a născut nu a mai venit din astral. nici măcar din regatele zeilor ci a fost un chip după chipul şi asemănarea lui Adam. Referințe despre această seminție nouă găsim în geneza cap. 5, vers. 3, 4:

„Când Adam era de o sută treizeci de ani, i s-a născut un fiu după chipul şi asemănarea lui şi i-a pus numele Set”.

„După naşterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; şi a avut fii şi fiice”.

Cele două tipuri de creații din lumea materială.

În acele timpuri existau două tipuri de ființe care trăiau împreună:

1. Fiii lui Dumnezeu(căzuți, aduşi din astral) adică Oamenii, adamii, adică duhurile create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Duhului Său aduşi din astral la încarnare prin Adam şi Eva. Ei sunt fii rătăcitori ai lui Dumnezeu care prin încarnare îşi vindecă duhul prin suflet şi trup. Ei au fost aduşi din astral şi au fost îmbrăcați în trupuri specifice puterii lor dobândite până la cădere. Astfel duhurile noi, mici în cunoaştere şi putere, atât cât au acumulat în primul stadiu de îndumnezeire, sunt aduse în trupuri specifice nivelului lor, adică în trupuri bărbăteşti. Duhurile căzute de la regulile doi şi trei de îndumnezeire sunt duhuri mai vechi, cu mai multă cunoaştere şi putere şi sunt aduse în trupuri femeieşti. Astfel se împlineşte cuvântul lui Dumnezeu despre faptul că femeia este un ajutor potrivit pentru bărbat.

2. Fiii şi fiicele fiilor lui Dumnezeu adică fiii şi fiicele oamenilor, adamilor care sunt duhuri coborâte la încarnare din astral. Adam şi Eva, zei, dumnezei căzuți, au avut fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor. De asemenea şi alți semeni de ai lor care au aderat la tehnicile de evoluție rapidă ale zeilor căzuți au avut chipuri şi asemănări după ei adică fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor. Toate aceste creații ale „dumnezeilor căzuți” în lumea materială adică fiii şi fiicele lor, se numesc sâmtemii. Sâmtemiile la rândul lor au procreat, au avut fii şi fiice până azi.

Apariția în lumea materială a zeilor răi din regatele zeilor

Pentru a nu muri în duh, toate duhurile care nu s-au întors la Dumnezeu şi care erau în regatele zeilor au văzut un prilej mare de a-şi reface trupurilor lor duh şi regatele proprii care se descompuneau, mureau. Astfel aceste duhuri de zei au ajuns să se manifeste mai întâi ca diavoli(ispititori şi amăgitori prin minciună) pentru a atrage de partea lor cât mai multe suflete din care să se hrănească cu lumină de gând, cuvânt şi purtare. Apoi când şi-au potolit foamea iar duhurile şi regatele lor sau refăcut cu viața(lumina) din sufletele celor încarnați, au început să se manifeste ca „Satan” ca adversar a lui Dumnezeu şi ca prigonitor al propriilor frați. Cunoscând tainele întocmirii sufletului şi ale trupului, ei şi-au construit trupuri materiale care puteau lua forme bărbăteşti şi femeieşti. Sufletul lor era format din sufletele celor mințiți. Zeii şi Zeițele au avut fii şi fiice între ei, dar au avut fii şi fiice cu oamenii(duhuri încarnate în trupuri bărbăteşti şi femeieşti) şi cu fiicele oamenilor şi copiii acestora. Geneza cap. 6, vers. 2: „fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele

oamenilor erau frumoase; şi din toate şi-au luat de soții pe acelea pe care şi le-au ales”. Puterea întunericului a devenit mare deoarece zeii şi-au creat cetăți şi regate pe pământ precum şi creații proprii, adică fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor.

Războaie între zei

Războaiele dintre zei au dus la spolierea de putere a celor învinşi şi a ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele naturii căzute. Mulți dintre aceştia au cerut ajutor de la Dumnezeu dorind să se întoarcă la El în lumină. Alții au fost absorbiți direct la încarnare. Din acele timpuri, planul lui Dumnezeu de reintegrare prin încarnare a duhurilor căzute a reuşit. În acest fel foarte multe duhuri din regatele zeilor se reîntorceau la Dumnezeu şi participau la reîncarnare. Astfel toți zeii voiau să vină pe pământ deoarece aici erau suflete din belşug. Zeii noi veneau şi îi distrugeau pe zeii vechi care lipsiți de putere cereau ajutor la Dumnezeu începând procesul de reîncarnare. Zeii noi se hrăneau din sufletele pe care le furau devenind puternici, apoi întemeiau regate proprii şi creau fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor. Peste aceşti zei veneau alții care le luau puterile creându-şi fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor.

Fiii şi fiicele de zei, sâmtemiile, sunt suflări de viață trecătoare ale zeilor, după chipul şi asemănarea lor. Priviți prin clarvedere directă aceştia nu au decât trei structuri energetice şi nu trăiesc decât o singură viață. Aceste creații muritoare sunt instrumente pentru menținerea în viață a duhurilor zeilor răi. Ele au doar o boare de suflet insuflată de părinții lor, suflet prin care nu se exprimă Dumnezeu şi care este deosebit de sufletul creat de Dumnezeu pentru cei reîntorşi. Trupul lor fizic este un vehicol asemănător celor în care vin la reîncarnare şi duhurile create de Dumnezeu. Aura sâmtemiilor este şi ea diferită de aura duhurilor care vin la reîncarnare. Sâmtemiile nu au spirit nici duh.

Fiul omului. Dumnezeu întrupat

Coborârea lui Dumnezeu într-un trup de fiu al omului (a lui Adam) adică într-un trup muritor de sâmtemie (chip şi asemănare după Adam) arată mila şi iubirea lui Dumnezeu pentru aceste ființe supuse morții definitive. Înainte de venirea lui Hristos, pământul era plin de regate ale zeilor locuite de sâmtemii, ființe care întrecuseră ca număr duhurile care veneau într-un ritm lent la naştere, prin reîncarnare. Prin venirea lui

Hristos, puterea de manifestare a zeilor pe pământ a fost eliminată. Regatele lor strălucitoare de pe pământ s-au descompus, la fel şi aurele, trupurile fizice şi sufletele acestora. Aceştia au fost siliți să se retragă în regatele lor cu trupurile duh. De atunci încoace influența zeilor asupra duhurilor care vin la încarnare nu se mai face decât prin fiii şi fiicele lor. Pe pământ, Hristos a spus că în lume se află „cel rău, satan" care se manifestă ca „diavol" şi că ajutoarele acestuia sunt îngeri şi ființe ale naturii căzute, adică „draci şi demoni". Referințe despre acestea găsim în Luca cap. 3, vers. 1-13; Luca cap. 11, vers. 14-28. Hristos a mai spus că în lume mai există două categorii de ființe:

- ființe create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui (Ioan, cap. 8, vers. 47).
- ființe create de diavol după chipul şi asemănarea lui (Ioan, cap. 8, vers. 47).

Hristos a adus „vestea cea bună" ambelor categorii de ființe care se află pe pământ. El se referă la smulgerea celor două categorii de ființe de sub auspiciul „celui rău" precum şi la mântuirea lor(Ioan, cap. 5, vers. 25).

Desprea mântuirea ființelor create de Dumnezeu şi aflate la încarnare, Hristos se referă în Ioan, cap. 10. vers. 14, iar despre mântuirea ființelor create de zeii căzuți, face referire în Ioan, cap. 14, vers. 16-17 (neamurile). Hristos arată celor două categorii de ființe, trei paşi pe care aceste ființe trebuie să-i facă pentru a se putea întoarce la Dumnezeu.

Primul pas se referă la abandonarea învățăturilor şi a modului de comportament întunecat, nedumnezeiesc. Acest pas presupune adoptarea unui comportament luminos, dumnezeiesc (gând, cuvânt şi purtare ce conțin lumină):

1. în familie („cinsteşte pe mama şi pe tatăl tău ca să îți meargă bine").

2. în relația cu semenii („iubeşte pe aproapele tău aşa cum v-am iubit Eu pe voi").

3. în relația cu Dumnezeu prin Hristos („Eu sunt lumina lumii, cine crede în Mine are viață veşnică").

Acest lucru este asociat cu o naştere din nou în Hristos, prin reununțarea la manifestarea prin gând, cuvânt şi purtare fără lumină.

Al doilea pas se referă la a rămâne în această stare sufletească („Cine va rămâne în Mine, Eu voi ramâne în el") prin care duhul se

luminează iarăşi, iar boala şi descompunerea se opresc.
Al treilea pas se referă la modalitățile prin care sufletul poate spori ca lumină şi putere de manifestare. Hristos a arătat clar că puterile de gând, cuvânt şi purtare ale sufletului nu cunosc limite atunci când se manifestă în mod Dumnezeiesc(Matei, cap. 21, vers. 21-22).

Biserica, spital pentru ființă, spirit, duh, trup şi aură.

Biserica, victoria asupra răului din regatele zeilor de pe pământ.

Apostolii lui Hristos au penetrat adânc regatele zeilor. Munca de apostolat continuă şi azi. În fiecare regat penetrat de apostolii lui Hristos se găseau următoarele ființe:

1. Duhurile foştilor zei venite la încarnare care se închinau la zeii regatului.
2. Fiii şi fiicele zeilor care erau la putere când a venit Hristos.
3. Fiii şi fiicele zeilor detronați şi deposedați de putere de către cei veniți peste ei.
4. Fiii şi fiicele unor zei străini.

Munca de apostolat într-un regat al zeilor consta în câțiva paşi:

- vestirea evangheliei lui Hristos(„Dumnezeul dumnezeilor este cu voi”). Apostolii se adresau ființelor din regatul respectiv astfel: „zeii voştri sunt fiii căzuți ai Dumnezeului dumnezeilor. Ei şi-au făcut rău lor înşişi şi vouă. Voi sunteți o parte zei întorşi, veniți în trupuri de bărbați şi de femei. Ați fost siliți să vă închinați zeilor, dar acum s-a luat piedica aceasta. Închinați-vă lui Dumnezeu ca să vă puteți întoarce la El. O altă parte din voi sunt fii şi fiice ale zeilor; după ce veți muri sunteți supuşi morții definitive deoarece nu sunteți după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Dacă chemați numele lui Dumnezeu veți fi înoiți şi el vă va învia la reîntoarcerea Sa. Întoarcerea lui va fi când toate regatele zeilor se vor goli şi toți dumnezeii căzuți vor fi „aruncați” pe pământ ca să se reîncarneze. La învierea voastră veți deveni copii ai lui Dumnezeu care vă va da drepturi egale cu cele ale fiilor creați după chipul şi asemănarea Lui. De asemenea apostolii mai spuneau mulțimilor din regatele zeilor:

- „renunțați la gândurile, cuvintele şi purtările fără lumină în familiile voastre, în relația cu semenii voştri şi nu mai chemați pe

dumnezeii voştri”.

- antrenați-vă mai degrabă ca gândul, cuvântul şi purtarea voastră să nu stingă viața, bucuria, armonia din familia voastră, din relația voastră cu semenii şi cu Hristos Domnul ca nu cumva răul făcut să se întoarcă în sufletele şi trupurile voastre şi să vă descompună(să vă îmbolnăvească). Gândul, cuvântul şi purtarea voastră să aibă lumină în care nu există moarte ci viață veşnică, bucurie, armonie şi fericire continuă.

- iată, biserica voastră să vă fie loc de vindecare pentru cei care nu pot să stea tot timpul în lumină până când vor putea să rămână definitiv în lumină cu gândul, cuvântul şi fapta.

- în biserică sunt semeni prin care Hristos ia asupra lui bolile sufletului şi trupului vostru, atunci când gândul, cuvântul şi purtarea voastră este distructivă în familie, în relațiile cu semenii voştri. Orice bolnav să vină să se vindece până învață toate gândurile, cuvintele şi purtările luminoase care nu aduc boli, despărțiri şi stricăciune în familiile voastre, în relațiile sociale şi în relația cu Hristos Domnul.

Războiul de uzură între bine şi rău

Atragerea în lumea materială(lumea de întreptare) a duhurilor căzute de mult de la regulile stadiului de îndumnezeire unu, doi şi trei a fost un succes. La încarnare vin foştii zei rămaşi fără putere, care de frica morții duhurilor proprii se reîntorc la Dumnezeu. Zeii rămaşi în afara lumii materiale influențează lumea prin fiii şi fiicele lor. Lupta lor pentru putere duce la războaie între ei şi automat la fuga zeilor învinşi din calea zeilor învingători. Zeii învinşi caută scăpare la Dumnezeu intrând astfel în procesul reîncarnării. În acest fel numărul zeilor şi numărul regatelor acestora devine din ce în ce mai mic. Poți cunoaşte puterea celui mai mare regat al zeilor şi cele mai puternice zeități numărându-le fiii şi fiicele de pe pământ din fiecare țară precum şi numărul duhurilor încarnate care părăsesc pe Hristos, Dumnezeul dumnezeilor, pentru aceşti „dumnezei” căzuți sau pentru îngeri sau spirite ale naturii căzute.

Rolul lui Hristos, domnul sufletelor toate

Duhurile căzute vin în suflet şi trup. Hristos monitorizează fiecare

suflet pentru a-i ajuta evoluția. Fiecare suflet înveleşte un duh căzut care nu de mult avea un regat propriu în care tăia şi spânzura. Lupta acestui zeu cu un altul mai puternic decât el a dus la deposedarea lui de putere şi la „căderea lui pe pământ”. Măcinat de boli şi descompus, fiecare din aceste duhuri de foşti zei arată ca „dracul”. Îmbrăcându-l cu un suflet, fiecare Adam căzut devine un suflet viu, iar procesul de descompunere al duhului său se opreşte. Pentru că duhul este adormit, ființa umană se conectează direct la suflet. Astfel ființa se trezeşte într-un trup fără amintiri şi într-o lume pe care nu o cunoaşte şi anume lumea fizică şi trupul fizic. Fiecare suflet de sâmtemie contează în fața lui Hristos care urmăreşte să-l scape de pieirea definitivă. Numărul sâmtemiilor adică al fiilor de zei de pe pământ depăşeşte 75% din populația actuală a globului. După venirea Sa pe pământ, Hristos desfăşoară un război de uzură împotriva ultimelor bastioane ale zeilor a căror putere stă şi acum în fiii şi fiicele lor de pe pământ, cât şi în duhurile încarnate ”foştii zei care aderă la tehnicile de evoluție spirituală avansate” ale acestor dumnezei căzuți sau ale slujitorilor acestora, îngerii şi spiritele naturii căzute.

Hristos, salvatorul duhurilor şi vindecătorul sufletului

Pe când era pe pământ, Hristos a făcut referiri exacte la un plan de salvare de la pieire a celor două categorii de oameni:

1. *Fiii rătăcitori ai lui Dumnezeu* căzuți de la regulile stadiilor unu, doi şi trei care au rămas fără statutul lor de „dumnezei”, fără ajutoarele şi slujitorii care li se închinau şi vin acum la reîncarnare de teamă ca duhurile lor să nu piară.

2. *Sâmtemiile,* adică fiii şi fiicele zeilor creați după chipul şi asemănarea zeilor. Aceste sâmtemii au avut prilejul pentru prima dată să îl vadă pe Dumnezeu de care nu aflaseră până atunci pentru că trăiau o singură viață şi mureau iar existența lui Dumnezeu le era ascunsă cu grijă în aceasta unică viață chiar de cei care i-au creat. Neavând spirit şi duh după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu nu puteau ajunge în lumea duhului sau a spiritului pentru a-l cunoaşte pe Dumnezeu. În timpul vieții erau mințiți şi folosiți de creatorii lor, zeii, să lupte cu alți zei şi cu fiii acestora pentru a-i hrăni cu tot mai multe suflete. Despre acest plan dublu de salvare inițiat de Hristos se vorbeşte în Ioan cap. 10, vers. 14, 16:

„Eu sunt Păstorul cel bun. Eu cunosc pe (n.a.oile) cele ce sunt ale Mele şi sunt cunoscut de cele ce sunt ale Mele”.

„Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea

trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu şi va fi o singură turmă şi un singur Păstor”.

1- Despre zeii căzuți de la Dumnezeu dar care s-au întors în lumină de mult şi au început procesul de reîncarnare citim în Ioan, cap. 1, vers. 6, 7, 8:

„era un bărbat trimis de la Dumnezeu; numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci *el a venit* ca să mărturisească despre Lumină”.

Despre zeii căzuți care s-au delimitat de rău şi care s-au întors la Dumnezeu dar se aflau la prima încarnare, deci nu ajunseseră încă în astral, citim în Ioan, cap. 1, vers. 11:

„(n.a. Dumnezeu Hristos) A venit la ai Săi şi ai Săi nu L-au primit”

Dar şi în Ioan cap. 10, vers. 34, 35, 36:

„Iisus le-a raspuns: „Nu este scris în legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei”?

„Dacă legea a numit „dumnezei” pe aceia către care a venit cuvântul lui Dumnezeu - şi scriptura nu poate fi desființată - cum ziceți voi Aceluia pe care Tatăl L-a sfințit şi L-a trimis în lume: „Huleşti!”, pentru că am spus: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu” ?

Hristos Domnul delimitează clar cele două categorii de ființe de pe pământ adică duhurile create după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu Duh în lumea şcoală a duhurilor şi sâmtemiile, fiii duhurilor căzute, fii creați de ei în lumea materială. Aceste referiri le putem citi în Ioan cap. 3, vers. 6: „ Ce este născut din carne este carne; şi ce este născut din Duh este duh”.

2- Despre fiii şi fiicele duhurilor căzute de la îndumnezeire(fiii lui Dumnezeu) sâmtemiile, avem referințe în Ioan, cap. 8, vers. 23: „Voi sunteți din cele de jos”(n.a. potrivit cărnii), le-a zis El; Eu sunt de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta”.

În Ioan cap. 8, vers. 44: „Voi aveți de tată pe Diavolul (n.a. zeii căzuți care prin minciună despart sufletele de Dumnezeu) şi vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaş şi n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbeşte din ale sale, căci este mincinos şi tatăl minciunii”

Ioan cap. 10, vers. 26, 27:

„Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile Mele*, aşa cum v-am spus”*. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc şi ele vin după

Mine”.

Însemnătatea jertfei pe cruce a lui Hristos

Miliarde de fii şi fiice de zei mureau definitiv deoarece nu erau creați de Dumnezeu. Miliarde de duhuri reîntoarse la Dumnezeu(foştii zei reîntorşi erau înrobiți de zeii neîntorşi) care aveau putere pe pământ şi îl invadaseră cu regatele lor. Procesul de reîncarnare începuse să îşi micşoreze ritmul. Atunci când i s-a pus pe cap coroana de spini, sângele vărsat nu a fost numai trupesc ci şi sufletesc. Energia nemuritoare de gând a lui Hristos a picurat în țărâna lumii materiale, țărână din care a fost alcătuit trupul bărbătesc şi femeiesc. Când a fost lovit peste față şi gât, sângele lui Hristos care a picurat pe pământ nu a fost doar trupesc ci şi sufletesc, energie nemuritoare de cuvânt. Când a fost lovit peste trup şi pironit pe cruce, sângele căzut în țărână nu a fost doar trupesc ci doar sufletesc, energie nemuritoare de purtare. Când i-au strapuns inima, sângele intrat în țărână nu a fost doar trupesc ci şi sufletesc, adică energie nemuritoare de lumină. Acest megafenomen energetic inițiat şi pornit de Hristos poartă denumirea de „naştere din nou în Hristos”. Dumnezeu a refăcut țărâna lumii materiale, adică amestecul de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină stricat de zei dar şi sufletele supte de energie ale sâmtemiilor şi ale zeilor reîntorşi care se reîncarnează.

Referințe despre această naştere din nou prin lumina de gând, cuvânt şi purtare infuzată prin jertfa lui Hristos Dumnezeu găsim în Ioan, cap 3, vers. 3:

„Isus a răspuns şi i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu este născut din nou(n.a. nu primeşte un izvor nou de viață, un nou punct de plecare), nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu”. Planul de reintegrare, de refacere a duhurilor bolnave prin procesul de reîncarnare precum şi salvarea sâmtemiilor este prezentat cel mai frumos în acatistul bunei vestiri pg. 10-11:

„Taina cea din veac se descoperă astăzi şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu”.

Evoluția umanității după jertfa lui Hristos

După Hristos zeii neîntorşi nu au mai avut acces direct în lumea materială. De atunci nu au mai putut avea fii şi fiice pe pământ după

chipul şi asemănarea lor. Însă ei continuă să se exprime indirect prin preoții lor şi prin fiii lor de pe pământ. De 2000 de ani procesul de reîncarnare a fost restabilit prin eliberarea de către Hristos a iadurilor zeilor unde erau ținuți captivi zeii reîntorşi de mult care se reîncarnau din astral pe pământ pentru a-şi vindeca duhurile prin suflet. Multe din fostele regate unde populația de sâmtemii era majoritară au fost creştinate de către apostolii lui Hristos şi s-au ridicat biserici materiale pe locurile unde Hristos a deschis portaluri de lumină.

Prin aceste portaluri de lumină vin la încarnare din ce în ce mai mulți zei reîntorşi la Dumnezeu. Toate țările creştinate din ziua de azi erau pline cu sâmtemii acum 2000 de ani. În aceste țări creştinate, populația formată din duhuri cândva căzute dar care acum participă la procesul de reîncarnare, a devenit majoritară. Populația de sâmtemii majoritară acum 2000 de ani, a devenit acum o minoritate energetică în țările creştine. Acest lucru se datorează faptului că zeii nu se mai află pe pământ şi nu mai pot crea sâmtemii.

Principiul de vindecare a duhului prin şedințe de terapie cu lumină(duh sfânt)

După Hristos, conformația energetică a sufletului, a trupului fizic şi a aurei au fost schimbate(născute din nou prin Hristos) pentru toate duhurile care se încarnează ca şi pentru toate sâmtemiile care au renunțat la dumnezeii căzuți, adică zeii, aderând la Hristos prin bisericile Lui de pe pământ. Viața a continuat însă sub auspiciul lui Hristos, prezent de atunci în toate lumile duhurilor, sufletului, cât şi în contrapartea energetică a lumii materiale.

Hristos şi jocurile vieții

Hristos defăşoară jocuri ale vieții în care se urmăreşte buna funcționare a procesului de încarnare, dar şi mântuirea sâmtemiilor din fiecare țară creştină, cum de asemenea urmăreşte şi creştinarea tuturor țărilor necreştinate până în prezent unde fiii zeilor sunt majoritari la ora actuală. Hristos se implică în fiecare familie, în fiecare relație socială şi în fiecare relație a sufletelor cu el. De asemenea creează situații reale de viață pentru fiecare suflet de zeu reîntors prin reîncarnare şi pentru fiecare suflet de sâmtemie. Prin aceste situații de viață în care este adus sufletul

respectiv în relația de familie, cu semenii şi cu Dumnezeu, Hristos urmăreşte două obiective importante pentru fiecare suflet şi anume:

1. Sufletul respectiv să nu se întoarcă în robia zeilor.
2. Sufletul respectiv să învețe să renunțe treptat la gândurile, cuvintele şi purtările fără lumina care îl îmbolnăvesc şi îl descompun la nivel de aură, trup şi suflet.

Viață după viață, Hristos este alături de fiecare suflet şi îl învață să reuşească singur să rămână cu gândurile, cuvintele şi faptele în lumină în cele trei mari ipostaze, adică în relația cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu.

Bolile ființei umane înainte de a intra la încarnare prin suflet, trup şi aură

În toate țările creştine, dar şi în cele necreştine vin la încarnare duhuri căzute demult sau de curând de la regulile stadiilor de îndumnezeire unu, doi şi trei, adică stadiul de copilărie a duhului, stadiul de maturitate şi stadiul de bătrânețe al duhului. Vom vorbi pe larg despre duhurile căzute şi încarnate pe teritoriul actual al țării noastre, România. Din studiul efectuat prin clarvedere pe parcursul multor ani, am observat că există o largă categorie de duhuri care vin la încarnare. Totodată trebuie amintit că pe teritoriul actual al României există o minoritate energetică, adică o categorie de ființe create de „dumnezeii” căzuți cândva de la regulile de îndumnezeire, zei care stăpâneau regatele zeilor de pe teritoriul pe care azi îl numim România. Totodată nu trebuie uitat că de două mii de ani încoace, la populația originară de sâmtemii ce a fost creată aici, s-au adăugat şi un număr de fii de zei (sâmtemii), creați de zeii care au fost învinşi cât şi de fiii de zei care au cotropit teritoriile după jertfa lui Hristos pe cruce. Astfel putem afirma că pe teritoriul actual al României există două mari categorii de ființe:

1. Fiii lui Dumnezeu creați dupa chipul şi asemănarea Lui în lumea şcoală a duhurilor cu mult timp în urmă, dacă ar fi să calculăm acele timpuri în ani pământeşti.
2. Fiii după chipul şi asemănarea fiilor lui Dumnezeu căzuți şi reîntorşi la Dumnezeu, zeii care au intrat în lumea materială şi au sabotat procesul de reîncarnare al propriilor semeni întorşi la Dumnezeu.
3. Există deci, două ființe cu structuri total diferite şi automat putem discuta despre două tipuri de boli care se nasc din

motive diferite şi îmbolnăvesc două structuri diferite. Se impune neapărat observarea, catalogarea, diagnosticarea bolilor şi modele de tratament diferite de la o categorie de fiinţe la alta.

Procesul energetic de reîncarnare al fiinţelor în duh pe teritoriul actual al României

Privite prin tipul de clarvedere directă, duhurile venite încarnare pe teritoriul actual al României se pot împărţi în două mari categorii, şi anume:

- duhuri venite la încarnare înaintea venirii lui Hristos pe pământ.
- Duhuri venite la încarnare după jertfa lui Hristos.

La ambele categorii avem de-a face cu fiinţe căzute demult din lumea şcoală a duhurilor, din stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire. Într-un cuvânt, duhurile încarnate la ora actuală sunt „dumnezeii”, zeii de altădată. Privite prin clarvedere directă, fiinţele omeneşti despre care am vorbit pot fi catalogate în funcţie de vechimea lor în felul următor:

- fiinţe foarte noi.
- fiinţe noi.
- fiinţe vechi.
- fiinţe foarte vechi.
- fiinţe străvechi.

Observând aceste fiinţe căzute de la procesul de îndumnezeire a duhului, am constatat că prezintă defecte sau boli pe care le putem încadra ca boli minore, medii şi grave.

- Bolile minore sunt datorate ruperii conexiunilor energetice exterioare duhului.

- Bolile medii sunt datorate ruperii conexiunilor interioare dintre duh şi spirit.

- Bolile grave sunt datorate ruperii conexiunilor interioare dintre fiinţa umană şi spirit, care se vede în posibilitatea de a nu se mai putea manifesta nici prin spirit, nici prin duh.

Vom arăta în continuare cum se manifestă aceste boli şi cum au apărut ele; vom privi separat aceste trei categorii de fiinţe care se reîncarnează în România, fiinţe cazute de la cele trei stadii de îndumnezeire a trupului duh.

Defectele, handicapurile, bolile ființelor căzute din stadiul unu, doi şi trei de îndumnezeire a duhului

Duhurile căzute de la regulile stadiului unu de îndumnezeire

Privite prin clarvedere, duhurile căzute din stadiul unu de îndumnezeire, par alcătuite din stropi luminoşi asemănători unor mici sfere. Fiecare din aceste sfere diferă ca esență una de cealaltă. În mijlocul fiecărei sfere se află energia personală a duhului respectiv sau personalitatea sa, care îi conferă unicitatea. Fiecare din aceste energii personale este înfăşurată de energii luate din lumea şcoală a duhurilor, din toate duhurile şi din energie dumnezeiască. Aceste energii „străine” duhului sunt numite interii. Partea stângă, dreaptă şi din mijloc a duhului au alcătuiri şi interii diferite.

Partea stângă a duhului, adică partea prin care duhul se exprimă în relațiile de familie prin puterile sale de gând, cuvânt şi purtare în mod dumnezeiesc sau nedumnezeiesc, are următoarea alcătuire de interii:

1 – interiile lumii şcoală a duhurilor – acest tip de interie se se vede ca o mică sferă luminoasă alcătuită din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luată de Dumnezeu din lumea şcoală a duhurilor şi aşezată în fiecare duh. În mijloc, acest tip de interie conține energia personală a unui duh căzut din stadiul unu de îndumnezeire.

2 – interiile lumii animale – acest tip de interie se vede ca o mică sferă luminoasă alcătuită din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, luate de Dumnezeu din fiecare animal şi aşezat în trupul duh al omului. În mijlocul acestei sfere se află energia personală a duhului prin care duhul trebuia să se exprime în mod dumnezeiesc.

3 – interiile lumii vegetale – acest al treilea tip de interie conține energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din fiecare creație vegetală din lumea şcolă a duhurilor şi aşezată în fiecare duh. În mijlocul acestei interii se află o formațiune care are forma unei sfere energetice de mărime mică, adică energia personală a duhului prin care acesta trebuia să comunice armonios, dumnezeiesc, cu lumea vegetală prin gând, cuvânt şi purtare.

4 – interiile duhurilor de oameni din stadiul unu – acest al patrulea tip de interie conține energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din fiecare duh de om(ce alcătuia împreună cu duhul respectiv, o „familie” de duhuri aflate în stadiul unu de îndumnezeire) şi

aşezate în duh. În mijlocul acestei interii se află energia personală a duhului cu care acesta trebuia să comunice în mod dumnezeiesc cu familia şi cu semenii prin gând, cuvânt şi purtare luminoasă.

5 – interiile duhului din stadiul doi(duhuri părinți) – acest tip de interie conține energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din dintr-un duh din stadiul al doilea de îndumnezeire(duh aşezat peste o „familie" ca „dumnezeu, părinte" de familie ce era alcătuită din duhuri „copii" ce erau începători în învățăturile dumnezeieşti) şi aşezată în duhul „copilului". În mijlocul acestei interii „părinteşti" se află energia personală a duhului de „copil" prin care acesta trebuia să se exprime luminos cu gândul, cuvântul şi fapta față de „părintele" lui dat de Dumnezeu.

Privind prin clarvedere un astfel de duh căzut din stadiul unu al învățăturii sale, vezi ce reguli dumnezeieşti specifice stadiului unu de îndumnezeire a încălcat sau nu duhul respectiv în relația sa de „familie". Gradul de neascultare al acestor reguli(porunci) se citeşte în luminozitatea fiecărei interii. Evaluând cantitatea de lumină conținută în interiile lumii şcoală a duhurilor, vezi grija sau nepăsarea duhului respectiv față de creația lumii şcoală. Privind cantitatea de lumină conținută în interiile lumii animale şi vegetale, vezi respectul sau pagubele provocate de duhul analizat, lumii animale sau vegetale.

Analizând gradul de luminozitate conținut în interiile fraților, semenilor din familie, vezi răutatea sau bunătatea cu care duhul s-a manifestat prin gând, cuvânt şi purtare față de frații din familia lui.

Explorând interiile „părinteşti", deduci după gradul de lumină conținut în ele cât a ascultat duhul respectiv de „părintele" său, duhul din stadiul doi, mai învățat ca el, aşezat de Dumnezeu peste familie să vegheze asupra ei ca „dumnezeu".

Partea dreaptă a duhului este partea corespunzătoare relațiilor cu semenii din celelalte familii; prin aceasta se vede exprimarea dumnezeiască sau nedumnezeiască pe care a avut-o duhul căzut din stadiul unu, față de membrii celorlalte familii prin gândul, cuvântul şi purtarea sa. Acestă parte a duhului corespunzătoare relațiilor cu semenii are în alcătuire următoarele tipuri de interii: ***1 – interiile lumii duhurilor*** - partea de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea şcoală a duhurilor şi aşezate în duh. Această sferă energetică îmbracă sfera energetică personală a duhului, parte prin care duhul s-a manifestat față de creație, luminos sau întunecat.

2 – interiile lumii animale - partea de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din toate animalele şi aşezate în duh. Această sferă energetică micuță, îmbracă sfera energetică personală prin care duhul a rezonat întunecat sau luminos cu lumea animală.

3 – interiile lumii vegetale - partea de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din orice plantă şi aşezată în duh. Această sferă energetică înfăşoară sfera energetică personală prin care duhul s-a purtat luminos sau întunecat cu lumea vegetală prin gândul, cuvântul sau purtarea sa.

4 – interiile duhurilor naturii – partea energetică de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate trupurile duh ale duhurilor naturii din stadiul unu de desăvârşire şi aşezate în duhul omenesc aflat în stadiul doi de îndumnezeire. Aceste sfere mici de energie ce intră în alcătuirea părții drepte a unui duh uman din stadiul unu, are în mijloc sferele energetice personale ale duhului uman, unicitatea duhului, prin care duhul respectiv s-a exprimat în mod unic, luminos sau întunecat prin gândul, cuvântul şi purtarea sa.

5 – interiile duhurilor îngereşti – părți energetice ce conțin energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate trupurile duh îngereşti aflate în stadiul unu de desăvârşire şi aşezate în duhurile umane aflate în stadiul unu de îndumnezeire. O astfel de interie îngerească are în mijlocul său sfera energiei personalității unice a duhului uman prin care s-a exprimat luminos sau întunecat cu duhurile îngereşti prin gândul, cuvântul şi purtarea sa.

6 – interiile duhurilor omeneşti – partea de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină pe care la întocmirea duhului, Dumnezeu a luat-o din toate duhurile omeneşti din stadiul unu de îndumnezeire ce alcătuiau toate celelalte familii omeneşti. O asemenea interie are în mijloc partea personală a duhului prin care acesta s-a exprimat în mod unic față de semenii săi din toate familiile cunoscute, prin gândul, cuvântul şi purtarea sa luminoasă ori întunecată.

Privind fiecare tip de interie în parte, vezi după gradul de lumină pe care îl conține fiecare, cât de mult s-a abătut duhul cu gândul, cuvântul şi purtarea sa de la regulile stadiului unu de îndumnezeire în relația sa cu semenii prin gândul, cuvântul şi purtarea sa. Vezi aşadar bunătatea sau răutatea pe care a manifestat-o în lumea şcoală a duhurilor față de lume şi creația animală şi vegetală precum şi față de semeni, spiritele naturii, îngeri şi oameni.

Partea din mijloc a duhului este partea „părintească” sau partea relației cu părintele adevărat, Dumnezeu; este partea energetică la care analizând nivelul de lumină se vede cât de mult sau cât de puțin a ascultat un duh căzut în stadiul unu de îndumnezeire, de Dumnezeu şi de duhurile mai învățate pe care Dumnezeu le-a aşezat peste familii ca să se îngrijească la fel ca un „dumnezeu” de aceste duhuri aflate în copilăria lor. Partea de mijloc a duhului are în componență următoarele tipuri de interii:

1 – interiile dumnezeieşti – sunt energiile de gând, cuvânt purtare şi lumină ce ies permanent din Duhul lui Dumnezeu şi pe care Dumnezeu le-a aşezat în duhul omului. Aceste sfere luminoase au în mijlocul lor sferele energiilor personale ale duhului. După gradul de lumină a interiilor dumnezeieşti se vede cât de mult sau cât de puțin s-a manifestat luminos sau întunecat duhul față de Dumnezeu prin gândul, cuvântul sau purtarea sa.

2 – interiile duhurilor mai avansate din stadiul doi – sunt părți energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină pe care Dumnezeu le-a luat din duhurile mai învățate din stadiul al doilea de îndumnezeire şi le-a aşezat în duh. Aceste sfere energetice au în interiorul lor sferele energetice personale ale duhului. Gradul ridicat sau coborât de luminozitate al acestor interii arată greşelile de comportament prin gând, cuvânt şi faptă ale duhului față de duhul de stadiul doi aşezat de Dumnezeu ca părinte care să se comporte cu copiii din familia sa ca „dumnezeu”.

3 – interii ale duhurilor din stadiul al treilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din trupurile duh ale duhurilor aflate în stadiul al treilea de îmdumnezeire şi aşezate în partea de mijloc a duhului de stadiul unu. Duhurile de stdiul al treilea sunt duhuri aşezate de Dumnezeu ca „dumnezei” peste „dumnezei” de familie. Aceste interii se văd ca nişte sfere luminoase ce conțin în interiorul lor sferele personale ale duhului de stadiul unu.

4 – interii ale duhurilor din stadiul al treilea de îndumnezeire aşezați de Dumnezeu ca „dumnezei” peste toți „dumnezeii” duhurilor naturii, duhurilor îngereşti şi duhurilor omeneşti aflate în stadiile doi şi trei de desăvârşire şi îndumnezeire. Acest tip de interii ce intră în alcătuirea părții de mijloc a duhului sunt alcătuite din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din duhurile acestora şi aşezate în trupul duh. Privind partea de mijloc a unui duh de om căzut în

timpul stadiului unu de îndumnezeire, funcție de gradul de lumină se vede treapta pe care acesta a ajuns cu învățătura precum şi comportamentul acestuia față de Dumnezeu, de părinții aşezați să îl ajute şi față de părinții acestor părinți care fiind mai avansați în cunoaştere se îngrijesc de cei din lumea şcoală a duhurilor.

Duhurile căzute din stadiul al doilea de îndumnezeire

Duhurile căzute de la regulile stadiului al doilea de îndumnezeire sunt mai avansate în putere şi cunoaştere în învățăturile îndumnezeirii. Dacă duhurile din stadiul unu au căzut pentru că au ales să nu-şi mai respecte frații şi părinții din familiile proprii ba chiar şi pe Dumnezeu, duhurile căzute din stadiul al doilea au căzut încălcând regulile specifice sadiului al doilea. Ele au ales să se împotrivească copiilor şi fraților proprii precum şi duhurilor aşezate peste ei ca „dumnezei”, dar s-au împotrivit şi lui Dumnezeu. Vom discuta acum din punct de vedere al dispunerii interiilor despre acest tip de duhuri care se încarnează acum pe teritoriul României.

Partea stângă a duhului, adică partea prin care duhul se exprimă în mod luminos sau întunecat în relațiile de familie prin puterile de gând, cuvânt şi purtare, are următoarea alcătuire din punct de vedere al interiilor ce îl compun:

1 – interiile lumii şcoală a duhurilor – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din energiile lumii şcoală a duhurilor şi aşezate în duhul lor. Sfera interiilor lumii şcoală conține sfera energiei personale a duhului aşezat ca „dumnezeu” peste duhurile copii ce alcătuiau familia lui.

2 – interiile lumii animale – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate animalele şi aşezate în duh. Sfera interiei lumii animale conține în interior sfera energiei personale a duhului.

3 – interiile lumii vegetale – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din lumea vegetală şi aşezate în duh. În centrul sferei acestui tip de interie se află sfera energiei personale a duhului.

4 – interiile duhurilor din stadiul unu – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate duhurile aflate în stadiul unu de îndumnezeire(ce alcătuiau „familia” de copii peste care era aşezat duhul din stadiul al doilea ca „părinte” care să se poarte ca

„dumnezeu” cu familia sa) şi aşezate în duhul „părintelui”.

Partea dreaptă a duhului, adică parte prin care duhul se exprimă în cadrul relațiilor sociale, are următoarea alcătuire din punct de vedere al interiilor:

1 – interiile lumii şcoală a duhurilor – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea şcoală a duhurilor şi aşezate în duh.

2 – interiile lumii animale – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din toate animalele şi aşezate în partea dreaptă a duhului.

3 – interiile lumii vegetale – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din toate creațiile vegetale şi aşezate sub formă de interii, sfere energetice, în partea dreaptă a duhului.

4 – interiile duhurilor din stadiul al doilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din toate duhurile naturii, ale îngerilor şi oamenilor aflate în stadiul al doilea şi aşezate ca „părinți” peste familia lor de copii, peste care să vegheze ca „dumnezei”.

Partea de mijloc a duhului, adică partea relațiilor cu Dumnezeu şi cu duhurile din stadiul al treilea (aşezați de Dumnezeu peste duhurile din stadiul al doilea să vegheze asupra lor ca „dumnezei” de familii) are următoarea alcătuire a interiilor:

1 – interii dumnezeieşti – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină emanate din trupul Duh al lui Dumnezeu în momentul construirii duhului. Sunt interiile „părintelui” tuturor duhurilor care se regăsesc în partea de mijloc a tuturor duhurilor.

2 – interiile duhurilor din stadiul al treilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din duhurile aflate în stadiul al treilea(aşezate ca „părinți” peste duhurile din stadiul al doilea să vegheze peste acestea ca „dumnezeu”) şi aşezate în partea de mijloc a duhului din stadiul al treilea.

3 – interiile duhurilor din stadiul al treilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din trupurile anumitor duhuri din stadiul al treilea şi aşezate în partea de mijloc a duhului din stadiul al doilea. Aceste duhuri de stadiul trei sunt duhuri de oameni care potrivit gradului de cunoaştere acumulat au crescut foarte mult în putere. Din aceste motive ei au fost aşezați ca „părinți” peste toate duhurile din stadiul trei, doi şi unu, duhuri ale naturii, îngereşti şi umane, ca să vegheze asupra lor ca „dumnezei”.

Duhurile căzute din stadiul al treilea de îndumnezeire

Duhurile căzute de la regulile stadiului al treilea de îndumnezeire sunt cu mult superioare în cunoaştere, ceea ce le oferă capacități superioare de manifestare atât în lumină cât şi în întuneric. Aceste duhuri căzute au ales să se înpotrivească duhurilor din stadiile unu, doi, trei şi chiar lui Dumnezeu din motive pe care noi cei de aici de pe pământ le-am putea numi „mofturi copilăreşti”, dar care din păcate i-au costat pe ei şi pe semenii lor din stadiile inferioare de îndumnezeire, despărțirea de Dumnezeu precum şi pierderea unor energii colosale dea lungul vremurilor. Vom vorbi despre acestea din punct de vedere al interiilor.

Partea stângă a duhului are următoarele tipuri de interii:

1 – interiile lumii şcoală a duhurilor.

2 – interiile lumii animale.

3 – interiile lumii vegetale.

Aceste tipuri de interii sunt părți energetice luate cândva de Dumnezeu şi aşezate în trupul lor duh. Aceste părți energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din lumea şcoală a duhurilor, din lumea animală şi din lumea vegetală, alcătuiesc partea relațiilor de familie a unui duh căzut din stadiul al treilea. Sferele energetice ale interiilor au în interior sferele energiilor personale ale duhului prin care aceste înalte duhuri au ales să se manifeste luminos sau întunecat cu elementele lumii şcoală a duhurilor, cu animalele şi cu creația vegetală din lumea duhurilor.

4 – interiile duhurilor din stadiul al doilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din trupurile duh ale „dumnezeilor” de familii şi aşezate în duhul de stadiul al treilea aşezat de Dumnezeu ca „dumnezeu” peste aceşti „dumnezei” de familie să-i vegheze precum un „bunic” veghează la fiii lui care au la rândul lor familii şi copii.

Partea dreaptă a duhului de stadiul trei, adică partea relațiilor cu semenii are în alcătuire următoarele tipuri de interii:

1 – interiile lumii şcoală a duhurilor.

2 – interiile lumii animale.

3 – interiile lumii vegetale.

Aceste interii sunt asemănătoare unor mici sfere şi au în alcătuirea lor energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din elementele lumii şcoală a duhurilor, din animale şi din lumea vegetală, după care au fost aşezate în partea dreaptă a duhului din stadiul al treilea.

În mijlocul fiecărei interii se află energiile personale ale duhului. În funcție de gradul de lumină al fiecărui tip de interie vezi gradul de respect acordat de duhul din stadiul al treilea, lumii animale şi vegetale create de Dumnezeu pentru ca duhul să se îndumnezeiască experimentând binele şi răul până în momentul în care va fi capabil să se manifeste doar luminos, dumnezeiesc.

4 – interiile duhurilor din stadiul al treilea – sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din trupurile duh ale duhurilor naturii, îngerilor şi oamenilor din stadiul trei şi aşezate într-un duh din stadiul al treilea.

Partea de mijloc a duhului de stadiul trei are în alcătuirea sa următoarele tipuri de interii:

1 – interiile dumnezeieşti – sunt enegii de gând, cuvânt, purtare şi lumină emanate de Dumnezeu în momentul întocmirii duhului şi aşezate în partea din mijloc a duhului.

2 – interiile duhurilor de stadiul trei – care sunt duhuri evoluate şi aşezate de Dumnezeu ca „străbunici" care să se poarte ca „dumnezei" peste toți „dumnezeii", adică duhuri ale naturii, îngeri şi oameni aflați în stadiul trei de desăvârşire (duhurile naturii şi îngerii) şi îndumnezeire (duhurile de oameni).

Boli minore, boli grave şi boli foarte grave.

Bolile minore sunt defecte, lipsuri ale structurii trupului duh apărute în urma întreruperii conexiunilor energetice exterioare trupului duh. Aceste legături pe care duhul le avea în lumea şcoală a duhurilor în relația de famile, socială şi cu Dumnezeu au dus la întunecarea, stingerea, chiar dispariția interiilor ce alcătuiau partea relațiilor de familie(partea stângă), a relațiilor sociale (partea dreaptă) şi a relațiilor cu Dumnezeu (partea de mijloc a trupului duh). Imaginea unui astfel de duh care se descompletează treptat este înfiorătoare. Ființa umană se vede în imposibilitatea de a mai avea controlul total asupra trupului duh. Din vechiul trup duh plin de lumină şi frumusețe dumnezeiească nu mai rămâne decât o ființă scheletică, hâdă. Mirosul pestilențial produs de „putrefația" duhului, vocea grotescă îți dă fiori pe şira spinării.

Bolile grave sunt produse de pierderea conexiunilor dintre ființa umană, spirit şi trupul duh. Aceste conexiuni energetice de gând, cuvânt şi purtare odată desprinse de trupul duh, au ca urmare faptul că ființa umană care trăieşte în spirit să se manifeste numai prin partea energetică

personală a trupului duh care arată oarecum similar cu scheletul trupului fizic.

Bolile foarte grave sunt ultimul stadiu al acestui proces de descompunere care poate afecta trupul spirit dar şi ființa umană. Aceasta se vede nevoită să consume mult prea multă energie pentru a se manifesta în ce i-a mai rămas din trupul duh. Foamea disperată de energie luminoasă de gând, cuvânt, purtare şi lumină o împinge la acte disperate nemaiținând cont de semenii săi şi de pagubele produse prin minciunile şi furturile de energii din trupurile duh ale acestora. Pentru a nu-i muri duhul propriu, această ființă trebuie să omoare duhurile semenilor din care se hrăneşte cu lumina(viața) din gândul, cuvântul şi purtare lor.

Iată deci pentru ce a fost necesară intervenția lui Hristos, crearea lumilor „spital”, adică pământul şi astralul ca şi „şedințele de terapie cu lumină(viață, Duh Sfânt) repetate sub forma reîncarnărilor succesive.

Ființa umană „bolnavă cu duhul” îmbrăcată în suflet, trup şi aură

Duhurile care coboară la încarnare în perimetrul actual al României sunt înfăşurate cu trei structuri energetice diferite numite suflet, trup fizic şi aură. Pe parcursul unei vieți(a unei şedințe de terapie cu lumină de gând, cuvânt şi purtare) duhul are un obiectiv major. Acest obiectiv presupune colectarea prin suflet, trup şi aură a unei cantități suficiente de lumină pentru vindecarea trupului duh bolnav. Această colectare a luminii se va realiza prin relația pe care el o va desfăşura în familie, cu semenii şi cu Dumnezeu. Acest proces terapeutic cu lumină este posibil datorită acestor structuri minunate(sufletul, trupul fizic şi aura umană) special construite şi care au un rol de filtrare a energiilor întunecate de gând, cuvânt şi purtare, dar şi rol de amplificare a luminii din gândurile, cuvintele şi purtările pe care viitorul duh încarnat le va primi şi le va dărui în familie, în relația cu semenii şi în relația cu Dumnezeu.

Privind atent duhurile şi bolile cu care se coboară pe teritoriul românesc, precum şi întocmirea interiilor sufletului, trupului fizic şi al aurei, ți se dezvăluie nu numai misiunea fiecărui duh în parte ci şi misiunea tuturor duhurilor încarnate pe teritoriul românesc pentru perioada încarnării respective.

Procesul reîncarnării cuprinde până în acest moment patru faze prin care s-a urmărit reintegrarea în lumea şcoală a duhurilor, a tuturor duhurilor căzute de la procesul de îndumnezeire aflate deocamdată în

regatele zeilor şi în astralul lui Dumnezeu.

Prima fază cuprinde procesul de reîncarnare aflat la început, când nu erau încă veniți în lumea materială zeii din regatele zeilor. În acele timpuri coborau la încarnare doar zeii reîntorşi adunați în astralul lui Dumnezeu.

A doua fază presupune venirea la încarnare a duhurilor, după ce în lumea materială au intrat zeii care şi-au construit aici regatele proprii unde au creat sâmtemii, adică fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor. În acea perioadă coborau la încarnare atât duhurile zeilor întorşi din astral cât şi duhurile din regatele zeilor rămaşi fără puterile celor care li se închinau.

A treia fază are în vedere duhurile venite la încarnare imediat după jertfa lui Hristos.

A patra fază sau al patrulea val de duhuri coborâte la încarnare este reprezentat de duhurile care vin la reîncarnare în timpurile noastre.

Paşii procesului reîncarnării urmăresc să completeze cu lumină de gând, cuvânt şi purtare duhurile din care această lumină a plecat odată ce ele au căzut. Aceşti paşi sunt următorii:

1 – procesul începe cu primul pas şi anume cu atragerea din astralul lui Dumnezeu sau din regatele zeilor a unui duh bolnav, incomplet ca lumină de gând, cuvânt şi purtare.

2 – al doilea pas constă în procesul de înfăşurare a acestui duh în suflet, trup şi aură pe timpul unei vieți. Aceste trupuri sunt „sponsorizate” timp de o viață cu „suflare de viață” de la Dumnezeu, adică primeşte lumina Lui de gând, cuvânt şi purtare.

3 – al treilea pas constă din acumularea în suflet, a luminii de gând, cuvânt şi purtare din relația omului cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. Această acumulare de lumină se poate realiza numai dacă sufletul gândeşte, vorbeşte şi se poartă cu familia, semenii şi cu Dumnezeu în mod luminos, nedistructiv.

4 – pasul al patrulea constă în părăsirea lumii materiale, întoarcerea în astral şi vărsarea luminii de gând, cuvânt şi purtare colectată de suflet, în trupul duh pentru a-i lumina zonele incomplete care au nevoie de asta. În partea stângă a duhului incomplet se varsă lumina gândurilor, cuvintelor şi faptelor bune strânse în familia de pe pământ. În partea dreaptă a duhului incomplet luminat, se varsă lumina de gând, cuvânt şi purtare din partea dreaptă a sufletului pe care a adus-o din relația cu semenii de pe pământ. Din partea de mijloc a sufletului se varsă lumina

de gând, cuvânt şi purtare obținute pe pământ prin manifestarea dumnezeiască a sufletului, adică prin dezicerea de influențele zeilor pe pământ, de învățăturile şi tehnicile lor de „evoluție” rapidă care întunecă partea de mijloc a sufletului şi o secătuiesc de puterile cu care Dumnezeu „sponsorizează” acel suflet pe perioada unei vieți. Odată vărsată această lumină de gând, cuvânt şi purtare din suflet în părțile fără lumină ale duhului, acesta se revigorează de la o viață la alta.

5 – al cincilea pas constă în repetarea ciclului reîncarnării până la umplerea cu lumină de gând, cuvânt şi purtare a duhului.

6 – pasul al şaselea se constituie în reintegrarea duhului însănătoşit(prin care ființa umană să se poată manifesta iarăşi în duh în condiții ideale) în lumea şcoală a duhurilor, în unul din cele trei stadii de îndumnezeire din care căzuse.

7 - pasul al şaptelea constă în reluarea procesului de îndumnezeire în lumea şcoală a duhurilor alături de Dumnezeu şi de duhurile evoluate aflate în stadiile superioare de îndumnezeire, aşezate de Dumnezeu să se comporte ca „dumnezeu” peste duhurile din stadiile de început ale îndumnezeirii.

Trebuie subliniat că atunci când ultimul duh se va întoarce la Dumnezeu prin procesul de reîncarnare, adică atunci când astralul lui Dumnezeu şi regatele zeilor nu vor mai exista, se va iniția un nou proces de învățare de către Hristos şi duhurile desăvârşite care îi stau alături(oameni, îngeri şi spirite ale naturii) a sâmtemiilor(fii de zei). Aceste ființe vor fi „trezite” din pământ, se vor ridica şi vor fi îmbrăcate cu „haine albe” şi automat cu trupuri duh noi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Aceste vremuri nu prea depărtate vor genera primul lor pas în procesul de îndumnezeire alături de Dumnezeu care i-a înfiat, după jertfa Lui pe cruce. Odată declanşat procesul reîncarnării, s-a declanşat un război de uzură în urma căruia zeii rămân fără putere şi sunt nevoiți pentru a nu-şi pierde trupul duh să îşi reconsidere modul de comportare şi să se reîntoarcă la Dumnezeu. Cu fiecare etapă a încarnării rămân tot mai puține duhuri în regatele zeilor, regate care dispar, dar rămân şi mai puține duhuri în astralul lui Dumnezeu. Tot acest uriaş proces de reabilitare a duhurilor se desfăşoară sub atenta supraveghere a lui Dumnezeu. În fiecare din cele patru etape sau valuri de reîncarnare s-au rebilitat mii de miliarde de duhuri căzute care s-au reintegrat în procesul de îndumnezeire pe care l-au îtrerupt cândva prin căderea lor. Trebuie menționat că procesul de reîncarnare a fost mai accelerat sau mai lent

funcție de liberul arbitru al ficărui participant la proces. În prima fază a procesului au participat duhuri aduse din astral. În acele timpuri zeii încă nu cuceriseră lumea materială. În această fază au participat duhuri căzute din stadiul unu de îndumnezeire care s-au reîncarnat în trupuri bărbăteşti şi duhuri căzute din stadiul doi şi trei de îndumnezeire care s-au reîncarnat în trupuri femeieşti. În lumea materială există un aşa numit „îndreptar" dumnezeiesc care dacă este respectat în fiecare viață de către duhurile căzute în orice stadiu de îndumnezeire, procesul de reîncarnare se reduce foarte mult ca durată a unui ciclu, cât şi ca număr de cicluri de reîncarnare pentru că duhurile se luminau foarte repede şi se puteau reintegra rapid în lumea şcoală a duhurilor.

Îndreptarul dumnezeiesc consta în reguli stricte de comportament atât pentru bărbați cât şi pentru femei, în relațiile de familie, cu semenii şi cu Dumnezeu. Acest îndreptar poate fi asimilat cu „poruncile" biblice. Dacă sufletul le îndeplineşte, el poate acumula într-o viață suficientă lumină pentru a-şi vindeca partea stângă, partea dreaptă şi mijlocul duhului. În această ordine de idei putem afirma că există reguli specifice părții stângi, părții drepte şi părții de mijloc a sufletului.

Reguli pentru partea de mijloc a sufletului

1.- „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău Care te-a scos din pământul Egiptului şi din casa robiei; să nu ai alți dumnezei în afară de Mine!".

2.- „Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ți fie bine şi să trăieşti ani mulți...".

Reguli pentru partea dreaptă a sufletului

1.- „Să nu ucizi".

2.- „Să nu fii desfrânat".

3.- „Să nu furi".

4.- „Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău!"

5.- „Să nu doreşti casa aproapelui tău; să nu doreşti femeia aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui....".

Reguli pentru partea stângă a sufletului

1.- „Iar ziua a şaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta...".

În acele vremuri procesul de reîncarnare funcționa în mod ideal. Veneau să se învelească în suflete, trupuri şi aură, duhuri căzute din stadiul unu, doi şi trei de îndumnezeire.

Duhurile aveau de ales să respecte regulile dumnezeieşti de

încarnare, sau să experimenteze pe pielea lor toate gândurile, cuvintele şi purtările, după care să renunțe la cele care erau negative pentru duh. Duhurile care alegeau să respecte regulile încarnării, urmau să vină la reîncarnare doar de câteva ori după care se reintegrau în lumea şcoală a duhurilor. Duhurile care nu respectau regulile încarnării aveau parte de un număr mai mare de încarnări, întrucât lumina colectată la fiecare încarnare era foarte mică. Sufletele, trupurile şi aurele erau diferite de la un duh la altul, în funcție de stadiul de îndumnezeire de la care căzuseră. Extrapolând, natura, alcătuirea interiilor sufletelor, trupurilor şi aurelor ce îmbrăcau duhurile căzute din cele trei stadii, erau diferite. Interiile care alcătuiesc toate sufletele, trupurile şi aurele sunt diferite față de interiile trupului duh. Interiile sufletului, trupului şi aurei se văd ca trei sfere energetice care se înfăşoară una pe cealaltă.

Prima sferă – sfera din mijloc este alcătuită din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeieşti, adică „creditul" de viață al sufletului, trupului şi aurei pe timpul unei încarnări pentru oricare din duhurile bolnave sau „pe moarte" care vin să se încarneze.

A doua sferă – cuprinde prima sferă şi reprezintă partea personală, identitatea fiecărui suflet, trup şi aură. Este alcătuită din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină personale.

A treia sferă – are în interiorul ei celelalte două sfere şi este formată din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină adăugată pe timpul unei vieți de la celelalte duhuri.

Partea stângă a sufletului, trupului şi aurei este alcătuit din nenumărate astfel de interii ale familiei prin care aceste structuri se exprimă cu membrii familiei.

Partea din mijloc a acestor trei structuri este alcătuită din nenumărate interii prin care acestea se exprimă, comunică cu Dumnezeu şi cu ființele stabilite de El să se comporte ca „dumnezeu" cu ele(părinții şi părinții lor, adică bunicii).

Modul de funcționare pe parcursul unei încarnări a unei ființe umane căzute din stadiul unu de îndumnezeire în trupul duh

Ființele umane căzute în stadiul unu de îndumnezeire în trupul duh sunt ființele care la începutul îndumnezeirii lor au sfidat duhurile aşezate de Dumnezeu să se îngrijească de ele ca „dumnezei" peste acestea. Ele s-au împotrivit acestor părinți şi lui Dumnezeu deoarece au vrut să conducă peste ei, deşi nu erau pregătiți. Amăgiți de zei ei au părăsit pe Dumnezeu

şi pe părinţii lor şi i-au schimbat cu „dumnezeii" căzuţi. Aceste duhuri copii s-au împotrivit şi semenilor din familiile lor. Dorinţa lor de a fi dumnezei peste familiile lor, de a fura poziţia părinţilor le-au adus multe lipsuri şi boli. De asemenea tehnicile zeilor de „vindecare şi evoluţie rapidă" spre îndumnezeire i-au adus la un pas de moarte. Comparând duhurile acestora adică partea stângă, dreaptă şi mijlocul duhului cu părţile similare ale sufletului, trupului şi aurei pe care o îmbracă la încarnare timp de o viaţă, observi misiunea unui astfel de duh pe parcursul unei încarnări, adică ce trebuie neapărat să armonizeze în familia lor, cu semenii şi cu Dumnezeu. Venind la încarnare un duh căzut din stadiul unu îmbracă un suflet, un trup şi o aură specifică rezonanţei şi puterii duhului său.

Analizând alcătuirea interiilor duhului, sufletului, trupului şi aurei unui duh de pe teritoriul românesc, primim răspuns la întrebările: cine este omul, de unde vine el, de ce vine aici şi unde pleacă atunci când părăseşte lumea materială.

Partea stângă a duhului – observând interiile ce alcătuiesc această parte a relaţiilor de familie vezi că interiile specifice lumii şcoală a duhurilor, ale lumii animale, lumii vegetale cât şi interiile fraţilor din familia în care este integrat, conţin foarte puţină lumină în funcţie de bunătatea sau răutatea manifestată de duhul căzut.

Partea dreaptă a duhului - cercetând această parte a duhului vedem gradul de luminozitate al interiilor specifice lumii duhului, lumii animale şi vegetale dar şi interiile specifice semenilor din celelalte familii, din acelaşi stadiu ca şi duhul respectiv. Luminozitatea mare sau mică arată bunătatea sau răutatea manifestată de duhul în cauză în perimetrul locuinţelor, cu animalele şi lumea vegetală în care trăia dar şi cât de bine sau rău s-a comportat cu semenii lui, cât de respectuos era cu casa semenilor, cu animalele acestora sau cu lumea vegetală din arealul acestora.

Partea de mijloc – alcătuirea luminoasă sau întunecată a interiilor specifice părinţilor duhului de gradul unu(adică interiile duhurilor de gradul doi şi trei aşezaţi de Dumnezeu să se poarte ca „dumnezei") arată cât de mare era respectul sau sfidarea faţă de acei părinţi. Interiile specifice lui Dumnezeu funcţie de luminozitatea lor arată respectul sau sfidarea duhului în cauză faţă de Dumnezeul dumnezeilor. La unele duhuri interiile lui Dumnezeu şi ale părinţilor sunt substituite cu interiile zeilor.

Sufletul, trupul fizic şi aura

Sufletul joacă şi un rol de colector de lumină pentru un astfel de duh. Trupul fizic şi aura se comportă ca filtre pentru energii negative, filtre pentru întuneric care „dor” atunci când sufletul deraiază de la regulile încarnării stabilite pentru comportamentul în familie, cu semenii şi cu Dumnezeu. Un astfel de duh vine la încarnare în trup bărbătesc. El are multe de îndreptat în familie, în relațiile cu semenii şi în relația cu Dumnezeu pe care l-a părăsit pentru alți dumnezei.

Partea stângă a sufletului aflat în stadiul unu al încarnării(al copilăriei) are următoarea alcătuire a interiilor:

- partea Dumnezeiască.
- partea personală.
- partea adăugată în copilărie adică interiile fraților din aceeaşi familie cu el.

Dacă gândul, cuvântul şi purtarea sa în timpul copilăriei este luminoasă față de frații lui, atunci această parte luminoasă din interiile fraților din familie se va vărsa la plecarea din lume, în interiile semenilor în trupul duh, care nu au lumină, după care duhul se va reîntregi şi nu va fi descompletat cu acele interii. Pentru faptul că gândul, cuvântul şi purtarea sa este dumnezeiască, lumina din interiile dumnezeieşti va intra în interiile personale care vor spori în lumină. El va fi „în Dumnezeu” iar „Dumnezeu va fi în el”. Dacă gândul, cuvântul şi purtarea sa va fi fără lumină față de frații săi din familie, atunci partea personală, interiile energiei personale nu vor fi ca ale lui Dumnezeu. Sufletul nu va mai beneficia de energia de lumină de gând, cuvânt şi purtare din interiile lui Dumnezeu. În acest caz dacă nu va mai fi „în Dumnezeu” nici Dumnezeu nu va mai fi în el. Interiile personale nu vor mai lumina şi sufletul nu va mai putea susține viața din partea stângă a trupului şi aurei care se vor îmbolnăvi încet dar sigur. Aceste boli, dureri ale trupului fizic vor arăta sufletului, asemănător unor alarme, că a deraiat de la regulile îndumnezeirii şi că trebuie să se întoarcă, adică să renunțe la gândurile, cuvintele şi faptele de frecvență joasă în relația de familie.

Partea dreaptă a sufletului aflat în stadiul unu al încarnării are următoarea alcătuire a interiilor:

- interii Dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii adăugate ale semenilor din alte familii.

Interiile Dumnezeieşti sunt înfăşurate în interiile personale care la rândul lor sunt înfăşurate în interiile semenilor din alte familii pe care un suflet îi cunoaşte în copilăria sa. Avem de a face cu nenumărate astfel de sfere care arată ca trei sfere una în alta.

Când sufletul manifestă gânduri, cuvinte şi purtări luminoase, interiile dumnezeieşti inundă cu lumină interiile personale care vor lumina în trupul şi aura sufletului dar şi în sufletele, trupurile şi aurele semenilor din celelalte familii. Această lumină se va vărsa după plecarea din lume în interiile trupului duh care erau întunecate sau „descompuse". Dacă sufletul are mult întuneric îşi îmbolnăveşte sufletul, trupul şi aura sa.

Partea din mijloc a sufletului unui duh căzut din stadiul unu de îndumnezeire încarnat în trup bărbătesc are următoarea alcătuire a interiilor:

- interiile Dumnezeieşti(sfera principală care susține viața sufletului, trupului şi aurei într-o încarnare).
- interiile personale(sfera personală care înfăşoară sfera dumnezeiască).
- interiile adăugate în timpul copilăriei, adică:
- interiile mamei – sufletul duhului de gradul doi sau trei pus de Dumnezeu ca părinte pentru a se comporta ca „dumnezeu".
- interiile bunicii – interiile din sufletul bunicii, aşezată de Dumnezeu ca părinte peste mamă şi copilul ei pentru a se manifesta ca „dumnezeu" peste mamă şi „copilul" ei; interiile bunicii sunt sfere care cuprind interiile mamei, pe cele personale apoi interiile dumnezeieşti.

Dacă sufletul se comportă luminos prin gând, cuvânt şi purtare față de mamă şi bunică, prin interiile personale se accesează lumina din interiile Dumnezeieşti. În acest fel Dumnezeu este în suflet prin fiecare interie personală care îl compune, sufletul se luminează după care îşi luminează trupul şi aura, precum şi sufletele, trupurile şi aurele mamei şi bunicii. Negativitatea, bolile şi durerile dispar din suflet, trup şi aură. La sfârşitul vieții, lumina din interiile sufletului se varsă în interiile întunecate sau „lipsă" ale trupului duh pe care îl scoală din „moarte şi descompunere". Un comportament întunecat al sufletului față de mamă şi bunică nu mai poate accesa lumina din interiile dumnezeieşti. În acest fel sufletul se întunecă apoi îşi întunecă trupul şi aura dar şi sufletele, trupurile şi aurele mamei şi bunicii. Dacă derularea încarnării ia această turnură putem concluziona că încarnarea respectivă s-a consumat în

zadar.

Maturitatea sufletului unui duh căzut din stadiul unu se caracterizează prin adăugarea de noi interii în partea stângă, partea dreaptă şi mijlocul sufletului. Acest al doilea stadiu al unei încarnări aduce sufletul unui duh de gradul unu într-o poziție nefirească şi anume: statutul de „părinte” aşezat de Dumnezeu pentru a se purta ca „dumnezeu” peste copiii „dăruiți” lui de Dumnezeu.

În acest fel Dumnezeu aduce un duh de copil care în mândria şi aroganța lui îşi sfidează semenii, duhurile aşezate peste el ca „dumnezei” dar şi pe Dumnezeu. Acest tip de duhuri voiau să stăpânească, să domnească peste alte duhuri şi râvneau pozițiile dumnezeilor, poftindu-se ei înşişi „dumnezeu” fără a-şi putea susține acestă poziție prin calitățile şi învățătura pe care o acumulaseră până la acea dată. Dacă în copilărie au observat prea puțin că nu pot domni peste suflete şi-au sfidat proprii părinți aşezați ca ”dumnezei” peste ei(mama şi bunica), la maturitate încep să se trezească şi să-şi dea seama ce putere şi răspundere vine odată cu autoritatea de „dumnezei” peste o familie de suflete sau peste multe familii de suflete. Dumnezeu a hotărât ca aceste duhuri să aibă pe pământ cel mai potrivit ajutor, adică un duh a cărui poziție o râvnise şi pe care la sfidat, adică un duh de gradul doi sau trei, încarnat în trup de femeie. Acest ajutor „potrivit” pentru el este soția lui. Vom arăta în continuare alcătuirea interiilor unui bărbat, adică a unui duh în stadiul unu, copil, încarnat în suflet, trup şi aură de bărbat investit cu autoritate de „dumnezeu” pentru scurt timp, adică pe durata unei vieți.

Interiile din partea stângă (a familiei):

- interiile dumnezeieşti.
- interiile personale.
- interii adăugate – interii copii.

Partea stângă a unui bărbat devenit „părinte” peste copii este formată din nenumărate sfere, fiecare sferă fiind alcătuită la rândul ei din trei sfere mai mici care sunt cuprinse una în interiorul celeilalte. Acestea sunt: sfera interiilor dumnezeieşti, sfera interiilor personale, sfera interiilor sufletelor copiilor. Dacă sufletul bărbatului se manifestă cu gândul, cuvântul şi purtarea, luminos, atunci partea personală are acces la lumina interiilor dumnezeieşti. Această lumină a sufletului o va vărsa în trupul duh după ce va părăsi această lume iar respectul său pentru Dumnezeu şi duhurile de stadiul doi şi trei aşezate peste duh ca „dumnezei” va creşte. În lumea şcoală a duhurilor, duhul reintegrat prin

încarnare va respecta autoritatea dumnezeilor puşi peste ei şi îl vor respecta pe Dumnezeu deoarece va şti valoarea tuturor acestora.

Interiile din partea dreaptă (a semenilor):

- interiile dumnezeieşti.
- interiile personale.
- interiile semenilor, părinți peste alte familii.

Dacă sufletul respectă regulule dumnezeieşti ale încarnării specifice relațiilor sociale, partea de lumină din suflet va ajunge în interiile lipsă sau fără lumină ale părții drepte a duhului. Dacă sufletul nu respectă aceste reguli atunci întunericul, bolile, pun stăpânire pe sufletul, trupul şi aura sa, iar încarnarea eşuează.

Interiile părții de mijloc (relația cu Dumnezeu şi cu „dumnezeii" aşezați peste ei):

- interiile dumnezeieşti.
- interiile personale.
- interiile soției, mamei, bunicii.

Exprimarea conform regulii încarnării, adică luminoasă cu gândul, cuvântul şi fapta, ale bărbatului față de soția, mama şi bunica sa îi vor conferi lumina necesară pe care să o verse în partea de mijloc a trupului duh pentru a-şi reabilita interiile lipsă sau întunecate ca urmare a sfidării pe care duhul său a manifestat-o față de Dumnezeu şi duhurile aşezate peste el pentru a-l învăța îndumnezeirea.

Bătrânețea bărbatului – în momentul bătrâneții, bărbatul care ascunde duhul căzut din stadiul unu, este investit din nou cu o autoritate şi mai mare, aceea de „părinte" peste copiii lui care sunt „părinți" ai familiilor de copii. Pe scurt, bărbatul ce ascunde un duh de copil primeşte prin sufletul, trupul şi aura sa, o autoritate de „dumnezeu" peste „dumnezeii" de familie de copii. El devine bunic peste copiii lui şi peste copiii copiilor lui. În continuare vom arăta configurația unui suflet, trup şi aură a unui duh copil căzut în stadiul unu, mai exact dispunerea interiilor în zona familiei, a semenilor şi în zona dumnezeiască.

Interiile din partea stângă (familia):

- interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii adăugate – tată, bunic, străbunic.

Interiile din partea dreaptă (semeni):

- interii dumnezeieşti.
- interii personale.

- interii adăugate – ale semenilor – tați, bunici, străbunici.

Interiile din partea de mijloc(partea dumnezeiască):

- interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii adăugate – de la soție, mamă, bunică, străbunică.

Personal credem că această parte, stadiul al treilea de încarnare la care ajunge prin suflet, trup şi aură un duh căzut din stadiul unu de îndumnezeire este perioada maximă de trezire efectivă a unui suflet. Căința față de comportamentul negativ pe care l-a manifestat cu gândul, cuvântul şi fapta față de familie, semeni şi Dumnezeu, arată bărbatului că duhul său nu a fost şi nu este copt să se comporte ca „dumnezeu" nici măcar peste semenii lui, cu atât mai puțin să-şi realizeze propriile creații ca Dumnezeu. La bătrânețe sufletul unui bărbat invadat de boli şi de remuşcări începe să gândească, să vorbească şi să se poarte dumnezeiesc cum nu o mai făcuse niciodată în viața lui. Cu gândul, cuvântul şi purtarea lui, îşi cere iertare tuturor celor cărora le-a greşit şi reuşeşte de multe ori să-i convingă şi pe duşmanii lui să facă acelaşi lucru. Aceste energii de gând, cuvânt şi purtare prin care se exprimă părțile personale ale interiilor ce îi alcătuiesc sufletul, trupul şi aura, accesează prin lumina adevărului conținut în ele, interiile dumnezeieşti. Astfel împăcarea cu Dumnezeu şi cu dumnezeii încarnați pe pământ în femei, cu semenii săi încarnați pe pământ în bărbați, aduce sufletului cea mai mare parte de lumină dintr-o încarnare. E drept că timpul nu mai dă posibilitatea sufletului luminos în acele clipe să lumineze trupul şi aura întunecate şi bolnave deoarece mai are un timp scurt până la terminarea încarnării actuale.

Duhurile căzute din stadiul doi şi trei de îndumnezeire încarnate în suflet, trup femeiesc şi aură

Stadiul copilăriei:

- interii partea stângă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii de la surori, frați.
- interii partea dreaptă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii de la copii din alte familii.

- interii partea de mijloc: -interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii mamă, bunică, străbunică.

Stadiul maturității:

- interii partea stângă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii soț, copii.
- interii partea dreaptă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii soții ale altor familii.
- interii partea de mijloc: -interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii mamă, bunică.

Stadiul bătrâneții:

-interii partea stângă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii soț, copii, nepoți, strănepoți.
- interii partea dreaptă: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.
- interii semeni.
- interii partea de mijloc: - interii dumnezeieşti.
- interii personale.

Duhurile căzute în stadiul doi şi trei de îndumnezeire, încearcă în trupuri de femeie să strângă lumină în suflet pe partea relațiilor de familie, a relațiilor cu semenii şi a relațiilor cu Dumnezeu. Astfel aceste duhuri varsă lumina din sufletele lor în propriile trupuri duh pentru a-şi lumina interiile care le alcătuiesc duhul sau îşi realizează interii noi, luminoase, în locul interiilor „descompuse”. Prin respectarea regulilor, poruncilor de pe pământ se micşorează numărul de încarnări necesare reabilitării propriilor duhuri. Dacă prin comportamentul lor cu gândul, cuvântul şi purtarea nu sunt în lumină, numărul încarnărilor se prelungeşte. S-a observat că în acest prim val de încarnare, multe din duhurile căzute din stadiul unu, doi şi trei s-au reabilitat foarte repede deoarece pe pământ lipseau „dumnezeii” sau „zeii” din regatele zeilor.

Faza a doua sau al doilea val de reîncarnare s-a desfăşurat sub auspiciul „celui rău” intrat în lumea materială. Ritmul procesului de încarnare a început să scadă odată cu înmulțirea pe pământ a regatelor zeilor. Duhurile care veneau din astralul lui Dumnezeu la reîncarnare erau ținute în robie de zei şi de ajutoarele lor, îngerii şi spiritele naturii căzute, acestea neîntorcându-se în astral. Zeii, îngerii şi spiritele naturii căzute au avut creații proprii, fii şi fiice zămislite între ei sau cu duhurile încarnate venite din astralul lui Dumnezeu şi care nu se întorceau acolo. Interiile dumnezeieşti ce alcătuiau sufletele, trupurile şi aurele duhurilor încarnate, nu mai erau folosite de duhurile încarnate, ci de zei, îngeri şi spiritele naturii căzute care extrăgeau lumina dumnezeiască din fiecare suflet, trup şi aură ale duhurilor care se încarnau. Sâmtemiile umpluseră pământul întrecând ca număr duhurile încarnate de pe pământ. În acest fel sufletele duhurilor aflate în iadurile zeilor, erau golite după moartea fizică de lumina dumnezeiască deoarece neajungând în astral nu se puteau întoarce în duh şi erau menținute continuu în viață de Dumnezeu. Jertfa lui Hristos a dus la eliberarea a miliarde de miliarde de duhuri şi suflete captive în iadurile zeilor precum şi la neputința zeilor de a se manifesta în trupuri nemuritoare ca bărbați şi femei în regatele lor de pe pământ.

Faza a treia de încarnare a dus la reabilitarea duhurilor înrobite iar procesul reîncarnării a fost restabilit. Duhurile veneau din astralul lui Dumnezeu iar după o viață petrecută în suflet, trup şi aură se întorceau în astral unde vărsau în duh lumina strânsă pe pământ în comunicarea cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. Acest al treilea val a adus odată cu el şi restabilirea numelui lui Dumnezeu pe pământ prin Hristos, dar şi la înființarea de biserici în toate marile regate ale zeilor de pe pământ. Regulile dumnezeieşti ale încarnării au fost aduse la lumină în lumea materială şi reamintite în biserici pentru fiecare din duhurile venite la încarnare. Numărul duhurilor încarnate a început să crească simțitor spre detrimentul sâmtemiilor aflate în regatele zeilor. Acest al treilea val format din duhuri venite din astral, eliberate din iaduri, a fost un val de sacrificiu deoarece aceste duhuri încarnate în suflete, trupuri şi aure au purtat un război teribil cu zeii care neputându-se manifesta direct pe pământ puteau să se manifeste indirect în regatele lor prin miliardele de sâmtemii, fiii şi fiicele lor din fiecare regat.

Apostolii – restauratorii reîncarnării duhurilor căzute care vin din astralul lui Dumnezeu şi din regatele zeilor.

Apostolii sunt semenii noştri care de două mii de ani suferă morţi teribile şi sunt luaţi în râs de servitorii zeilor care s-au lepădat de Hristos şi care predică învăţătura zeilor, stăpânii lor, vindecă în numele zeilor şi învaţă sufletele lui Hristos „tehnici de evoluţie rapidă”. Ei duc la pierzanie multe suflete pe care le mint cu minunile şi vindecările lor false pentru a-i îndepărta pentru totdeauna de Hristos, Dumnezeu. Sufletele care s-au dezis de Dumnezeu habar nu au că din acel moment au început să lupte împotriva lui Hristos, deoarece li se ascunde acest lucru. Hristos (Dumnezeu coborât pe pământ) prin jertfa Lui pe cruce a transformat, a „născut din nou” toate sufletele, trupurile şi aurele duhurilor care vin la încarnare pe pământ şi care nu se mai închină la zei. De asemenea a salvat şi sufletele, trupurile şi aurele tuturor fiilor de zei care vor să aibă viaţă veşnică în Hristos Domnul şi renunţă la a se închina şi sluji zeilor muritori, părinţii şi creatorii lor.

Hristos – învingătorul morţii definitive a duhurilor
Apostolii lui Hristos – primele fiinţe „născute din nou”

Sufletele, trupurile şi aurele apostolilor au fost reînoite, născute din nou prin transformarea conformaţiilor interiilor ce alcătuiesc partea dreaptă, stângă şi mijlocul sufletului, trupului şi aurei lor. Noua conformaţie este următoarea:

- partea stângă: -interii hristice.
- interii personale.
- interii ale familiei.
- partea dreaptă: - interii hristice.
- interii personale.
- interii de la semeni.
- partea de mijloc: - interii hristice.
- interii personale.
- interii de la părinţi.

Se observă astfel cum susţinătorul cu lumină de gând, cuvânt şi purtare pe timpul unei vieţi încarnate a sufletelor, trupurilor şi aurelor duhurilor încarnate este Hristos în urma jertfei pe cruce. Această conformaţie a interiei hristice susţinătoare pe timpul încarnării, apare şi transformă duhurile care au început să revină la încarnare după Hristos

înlocuind astfel dependența sufletelor de zeii la care deveniseră sclavi şi „hrană”.

Zeii nu mai pot să se hrănească dintr-un suflet nou născut astfel încât să nu le moară duhul. De asemenea nu pot să se hrănescă nici din chakrele aurice pentru a-şi păstra trupurile nemuritoare. Aceasta deoarece Hristos a schimbat şi conformația interiilor aurei care nu mai are chakre, deoarece Hristos nu are nevoie de energii din trupurile oamenilor pe care să le absoarbă prin chakre precum zeii. Sfinții creştini în diferitele reprezentări nu apar ca „sfinții” zeilor, cu chakre, ci apar radiind lumina lui Hristos. Procesul energetic de transformare, de naştere din nou, este valabil şi pentru toate ”neamurile” adică toți fiii zeilor din toate regatele zeilor de pe pământ. Aceste ființe care se lasă creştinate, renunță la părinții lor zeii şi sunt înfiați de Dumnezeu Hristos. Configurația semizeiască a interiilor susținătoare de viață care alcătuiesc sufletele, trupurile şi aurele lor se schimbă şi devin ca a duhurilor încarnate prin suflet, trup şi aură. Interiile Hristice susținătoarele vieții veşnice a sufletului, trupului şi aurei iau locul interiilor zeilor. Interiile ce alcătuiesc sufletele, trupurile şi aurele sâmtemilor „înfiați” şi deveniți „copii” ai lui Dumnezeu este următoarea:

- partea stângă: - interii hristice(înlocuiesc interiile zeilor).
- interii personale.
- interiiile familiei.
- partea dreaptă: - interii hristice.
- interii personale.
- interii de la semeni.
- partea de mijloc: - interii hristice.
- interii personale.
- interii de la părinți.

În acest fel zeii nu se mai hrănesc cu duhul din sufletele sâmtemiilor. De asemenea aura cea nouă nu mai prezintă chakre prin care zeii „stăpânii chakrelor” îşi hrăneau trupurile muritoare cu energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale fiilor care li se închinau.

Evanghelia – vestea cea bună a naşterii din nou în Hristos a tuturor sufletelor, trupurilor şi aurelor - pe care apostolii o propovăduiau în orice regat al zeilor pe care îl penetrau, era şi pentru duhurile încarnate silite să se închine zeilor din regatele în care trăiau, precum şi fiilor de zei din acele regate. Prin lepădarea de „diavol si de satan”(zeii întunecați), duhurile încarnate şi fiii zeilor erau născuți din

nou în Hristos. În acele locuri se clădeau biserici peste portalurile de lumină deschise de Hristos în regatele zeilor.

În biserici se propovăduiau şi încă se propovăduiesc lucruri importante cum ar fi:

- regulile dumnezeieşti pentru încarnare (poruncile).
- naşterea din nou pentru duhurile încarnate (fiii şi fiicele căzute ale lui Dumnezeu) şi pentru fiii şi fiicele zeilor.
- vindecarea bolilor de suflet, trup şi aură apărute prin comportamentul negativ de gânduri, cuvinte şi fapte, în familie şi cu semenii datorate influențelor celui rău(cu ale căror „tehnici de evoluție spirituală" cochetează oamenii de pe pământ fară să aibă habar pe mâinile cui intră în această viață dar mai ales după ce mor).

Forță contra forță - după jertfa lui Dumnezeu Hristos pe cruce, de două mii de ani asistăm la un război de uzură purtat între Hristos Domnul şi „cel rău", zeii care încă mai au puterea dată de miliardele de fii care trăiesc şi se înmulțesc continuu ca un virus în sistem, fii pe care zeii orbindu-i, îi îndreaptă împotriva creştinilor care vin la încarnare în regatele zeilor răspândite pe tot pământul.

Evenimentele celui de-al treilea val de încarnare – coborârea pe pământ a lui Dumnezeu Hristos, a generat atât în ceruri cât şi pe pământ importante fenomene de natură energetică şi materială. Aceste două tipuri de fenomene sunt legate între ele.

Primul eveniment se caracterizează prin eliberarea din iadurile zeilor a tuturor duhurilor care se reîncarnaseră şi nu se reîntorseseră în astral, precum şi coborârea din astral la încarnare sub auspiciul lui Hristos, născuți din nou cu sufletul, trupul şi aura. Duhurile respective făceau parte din toate cele trei stadii de îndumnezeire de la ale căror procese de îndumnezeire căzuseră demult. Aceştia au continuat sub auspiciul lui Hristos timp de două mii de ani să se reîncarneze. Cu fiecare viață ei strângeau în sufletele proprii, lumină cu care îşi vindecau trupurile bolnave. Mulți din ei după un număr relativ mic de încarnări s-au reintegrat cu duhul în lumea şcoală a duhurilor în care şi-au continuat îndumnezeirea. O altă parte alcătuită din duhuri vindecate prin sufletele lor sub auspiciul lui Hristos au rămas alături de Hristos.

Al doilea eveniment – duhurile care au rămas alături de Hristos deşi erau duhuri vindecate, provenite din toate trei stadiile în suflete desăvârşite şi cu posibilitatea de a se manifesta de multe ori în trup fizic temporar pe pământ, au făcut această alegere din cauză că „cel rău căzuse

pe pământ". Acest fenomen energetic s-a datorat faptului că zeii au rămas fără energie de lumină de gând, cuvânt şi purtare de duh provenită de la duhurile captive eliberate de Hristos, precum şi de la miliardele de fii ale lor din regatele proprii de pe pământ. Văzându-se lipsiți de viață pentru duhurile şi regatele lor din afara lumii materiale, zeii au pornit să se lupte între ei atât în ceruri cât şi pe pământ prin războaiele dintre regatele lor de pe pământ. Timp de două mii de ani în aceste războaie ale zeilor, cei învinşi şi lăsați fără putere au fost absorbiți la încarnare. De asemenea şi din taberele învingătorilor, cei care au căzut la datorie au fost de asemenea absorbiți la încarnare. Însă au existat mulți zei, îngeri şi spirite ale naturii căzute care nu au putut fi chemați deoarece erau foarte rele adică aveau foarte puțină lumină în ele. Pentru a putea fi atraşi la încarnare aceşti zei, trebuiau generate pe pământ situații grave de viață de aşa manieră încât să înrăiască bărbatul şi femeia în momentul procreerii. Numai în acest mod multitudinea de duhuri rele şi foarte bolnave, aproape moarte, ar fi fost atrase de rezonanța joasă a bărbatului în special, dar şi de cea a femeii. De asemenea lumea animală şi vegetală ar trebui să cunoască distrugeri importante produse de om pentru a putea fi atrase duhurile rele de îngeri şi ființe ale naturii pe pământ. În ultimii două mii de ani, numărul acestor duhuri de zei, îngeri şi ființe ale naturii s-au mărit foarte mult. Locul situat între lumea materială şi contrapartea ei energetică, loc numit văzduh, este locul unde locuiesc ele de două mii de ani încoace. Referințe despre aceste duhuri căzute rămase fără regatele lor şi fără puteri se pot citi în cartea Apocalipsei, cap. 12, vers. 3, 4, 9, 10, 12, 17. Războaiele între zei au continuat timp de două mii de ani. Rând pe rând au căzut zeii şi regatele zeilor din nordul, sudul, estul şi vestul Europei. Tot atunci au căzut multe regate şi zeii din Asia, Asia mică şi regatele din Africa, toate cucerite de puternicii zei ai imperiului roman. În acest fel mulți zei din regatele zeilor aflate în afara lumii materiale au fost aruncați pe pământ. Sediul lor se află în văzduh, adică în partea nevăzută a lumii materiale.

A venit însă şi timpul prăbuşirii multor regate ale zeilor care stăpâneau pământul prin regatul imperiului roman. Ei şi-au pierdut puterile fiind cuceriți la rândul lor de zeii care aveau încă putere în Europa, Asia, Africa, Asia mică. Au căzut apoi regatele de pe pământ ale zeilor din America de Nord şi America de Sud. Parte din aceşti zei învinşi au fost absorbiți la încarnare. Cei mai răi aşteaptă timpuri rele pe pământ ca să intre şi ei la reîncarnare. În acest fel multe regate ale zeilor s-au

desfiinţat deoarece după războaiele dintre ei au rămas fără putere. Mulţi din ei se încarnează, iar ceilalţi stau în văzduh unde lucrează prin influenţarea oamenilor pentru generarea pe pământ a unor evenimente rele, pentru a putea veni la încarnare pe pământ.

Al treilea eveniment energetic parcurs în timpul celui de al treilea val de încarnări constă în:

-influenţa permanentă a celui rău aflat în regatele care încă nu au căzut deoarece mai au pe pământ miliarde de fii şi fiice care se închină lor.

-influenţa permanentă a "celui rău" aflat în văzduh de unde îndeamnă oamenii să facă rău pentru a fi atras în lumea materială în care să recapete puterea pierdută şi să înfiinţeze "iadul" pe pământ. În biblie există descrise cu acurateţe toate evenimentele ce se desfăşoară pe parcursul celui de al treilea val de încarnari. Despre cel de al treilea eveniment putem citi următoarele referiri:

-despre înfrângerea zeilor(domniile şi stăpânirile alcătuite din dumnezei căzuţi)citim în Coloseni, cap. 2, vers. 8, 9, 10, 15.

-despre influenţa pe pământ a dumnezeilor căzuţi din regatele zeilor care mai au încă putere datorită miliardelor de fii, sâmtemii din fostele regate de pe pământ citim în: Efeseni, cap. 6, vers. 10-17 dar şi în cap. 3, vers. 1, 2, 10, 11, 12.

-despre influenţele pe pământ ale celor căzuţi care se aflã în văzduh avem referire în Efeseni, cap. 2, vers. 1, 2, 3, 4, 5, 7.

Al patrulea eveniment desfăşurat în timpul celui de al treilea val de încarnare a constat în munca de apostolat. Aceasta continuă şi în zilele noastre adică ale celui de al patrulea val de încarnare. Munca de apostolat a vizat cele două categorii de fiinţe aflate în acele timpuri pe pământ:

- duhurile care se reîncarnau (dumnezii căzuţi, reîntorşi la Dumnezeu prin reîncarnare).

- neamurile, fii zeilor din toate regatele zeilor de pe pământ.

Despre duhurile care se reîncarnau, fii căzuţi ai lui Dumnezeu găsim referiri în Ioan, cap. 1, vers. 6, 11. Despre timpurile când reîncarnarea se va consuma iar fiii lui Dumnezeu nu vor mai avea nevoie de aură, trup şi suflet deoarece trupurile lor se vor extrage din acestea şi vor radia iarăşi lumină, găsim referiri în Romani, cap. 8, vers. 19 - 27.

Despre fiii "diavolului" adică despre sâmtemii, fii creaţi de zei, duhuri neîntoarse la Dumnezeu, căzute de mult din stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire citim în Ioan, cap. 1, vers. 12 - 13.

Pentru că aceşti fii de zei nu aveau duh şi spirit ci numai trup, suflet şi aură, trăiau o singură viață după care mureau fără să cunoască pe Dumnezeu. Referințe despre acest lucru găsim în Ioan, cap. 1, vers. 18, cap. 8, vers. 23, 24, 44; cap. 10, vers. 26 şi 1 Ioan, cap. 3, vers. 10.

Munca de apostolat era bazată pe Evanghelie adică pe vestea cea bună a naşterii din nou a structurilor energetice duh, suflet, aură, atât pentru fiii lui Dumnezeu care se încarnau cât şi pentru fiii şi fiicele neamurilor. Despre înfăptuirea propriu-zisă a acestui proces avem referințe în Apocalipsa, cap. 7, vers. 9. Despre procesul de naştere din nou a fiilor de zei(diavoli) citim în Efeseni, cap. 3, vers. 1 - 13 şi cap 4, vers. 17 - 27.

Pavel şi munca sa de apostolat. Apostolul neamurilor.

Pavel a penetrat adânc regatele zeilor (idolilor, dumnezeilor căzuți). El înființa biserici, aşeza preoți, iar prin puterea lui Hristos iniția botezul creştin, procesul Hristic de naştere din nou. Prin acest proces energetic se înlocuiau interiile susținătoare de viață ale zeilor din sufletele, trupurile şi aurele sâmtemiilor, cu interiile susținătoare de viață ale lui Hristos. Despre acest proces citim în 2 Corinteni, cap. 4, vers. 4, 5, 6. Aceste versete explică lumina lui Hristos şi interiile Hristice care înlocuiesc interiile din sufletele întunecate fără Dumnezeu ale fiilor de zei. Toate aceste minuni dumnezeieşti Pavel le făcea prin puterea lui Hristos dar şi prin administrarea harului lui Hristos cu care fusese investit(Efeseni, cap. 3, vers. 1, 2). Tot prin acest har, adică prin interiile Hristice din sufletul, trupul şi aura sa fiind în comuniune neîncetată cu Hristos, reuşea să vindece ologi din naştere. Astfel în faptele Apostolilor, cap. 14, vers. 8 – 13, fiii zeilor care se închinau zeilor de acolo îl confundă pe Pavel cu Mercur(purtătorul de cuvânt a dumnezeilor din regat conduşi de Jupiter) iar pe Barnaba îl confundă cu Jupiter. În Faptele Apostolilor, cap. 17, vers. 18, Pavel se confruntă în Atena cu filozofii stoici şi epicurieni şi este dus la templul lui Marte(Aeropag) pentru a i se cere explicații. Li se vorbeşte despre naşterea din nou în Hristos care dă posibilitatea învierii fiilor şi fiicelor lui Marte, Jupiter, Mercur etc. adică lor acestor filozofi stoici şi epicurieni care se amăgeau crezând că sunt nemuritori şi că vor ajunge în “Câmpiile Elizee” din regatele luminoase ale zeilor după ce vor muri. Toți aceştia nu aveau habar că zeii lor muriseră deja şi câmpiile Elizee şi regatele zeilor avuseseră şi ele aceeaşi soartă. Toți aceşti filozofi, semicreații defecte din naştere, ca gând,

cuvânt, purtare şi lumină, nu ştiau că nu aveau unde să se mai ducă şi că singurii lor amici după moarte vor fi viermii. Din păcate însă, pentru ei ca şi pentru toți cei care le îmbrățişau pe atunci gândurile, cuvintele şi purtările lor defecte din naştere au ales să râdă de Hristos prin Pavel, trimisul Lui (vers. 32, 33) şi să nu-l primească în sufletele, trupurile şi aurele lor puțin luminoase, făurite incorect de părinți asemenea lor. Tot în Faptele Apostolilor, cap. 19, vers. 11, 12, 13, 19, 20 ne sunt prezentate exorcizări adică scoaterea duhurilor necurate ale părinților sâmtemiilor, din sâmtemii. Aceste lucruri sunt văzute de mulți care lucrau cu puterea zeilor căzuți dar şi cu puterea ajutoarelor acestora, îngerii căzuți (dracii) şi duhurile naturii căzute (demonii). Aceşti oameni care văd puterea lui Hristos de vindecare şi de control asupra zeilor şi ajutoarelor acestora ca şi cum nu ar însemna mare lucru îşi ard cărțile lor "oculte" prin care învățau tehnici rapide de evoluție şi vindecare prin zei, îngeri şi ființe ale naturii. Ei încetează să se mai închine, să mai fie slujitorii prin care se exprimă indirect zeii, îngerii şi ființele naturii căzute. Influența zeilor prin alți oameni reuşesc să tulbure în Efes "Calea Domnului" (Faptele Apostolilor, cap. 19, vers. 23 - 36). Era vorba despre un argintar care făurea temple zeiței Artemis (Diana), fiica lui Jupiter (Zeus) la care se închinau fiii şi fiicele zeilor din acele cetăți. Pavel îi spune că zeii nu sunt făcuți de mâini; argintarul mâniat răscoală oamenii împotriva lui Pavel zicând că templul marii zeițe Diana precum şi măreția acesteia care era venerată în toată Asia şi în toată lumea de altfel, este dusă în derizoriu de către Pavel. Toată cetatea s-a tulburat şi a strigat "mare este Diana efesenilor". Conflictul este aplanat de mai marele cetății care spune: "bărbați efeseni cine este acela care nu ştie că cetatea efesenilor este păzitoarea templului măreței Diane şi a chipului ei căzut din cer?". Pe când Pavel se afla în insula Malta sâmtemiile de acolo văd cum o viperă îl muşcă pe Pavel de mână. Sâmtemiile de acolo se închinau la zeița Nemesis, zeița dreptății. Ei se aşteptau ca Pavel să se umfle îndată si să moară, dar văzând că acestuia nu i se întamplă nimic se miră şi îşi spun între ei că Pavel este un zeu. Ei s-au mirat şi mai tare văzând pe Pavel cum l-a vindecat instantaneu pe mai marele cetății, bolnav de friguri şi dezinterie, ba chiar mai mult, pe toți cei bolnavi de pe insulă pe care zeița Nemesis nu reuşise să-i însănătoşească (Faptele Apostolilor, cap. 28, vers. 1 - 10). Pavel în munca sa de întoarcere a neamurilor de la zeii la care se închinau, a atras atenția asupra influenței zeilor asupra lumii prin apostolii lor mincinoşi: 1 Corinteni, cap. 10, vers 14 - 21 şi cap. 10, vers.

5, 6. Despre aceşti apostoli (prin care se manifestă zeii, îngerii şi duhurile naturiii căzute prin posedarea acestora) şi despre "evangheliile zeilor", îngerilor şi spiritelor naturii căzute citim în: 2Corinteni, cap. 11, vers. 4 - 15; Galateni, cap. 1, vers. 6 - 8; 1 Ioan, cap. 4, vers. 1-6. Toți apostolii atenționează oamenii despre pericolul la care se supun atunci când se dezic de Hristos şi se întorc la zei deoarece se reîntorc la robia din care i-a scos Hristos (Galateni, cap. 4, vers. 8 - 17). Totodată oamenii sfătuiesc apostolii să rămână în Hristos pentru a avea autoritate şi să judece îngerii şi lumea întunecată de aceştia: Corinteni, cap. 6, vers. 1 - 3. Prin urmare apostolii spun oamenilor scoşi de Hristos din robia zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii căzute, să dezaprobe "lucrările neroditoare ale întunericului": Efeseni, cap. 5, vers. 5 - 14; 1 Timotei, cap. 4, vers. 1 - 5; 2Timotei, cap. 4, vers. 3 - 4; Coloseni, cap. 2, vers. 8 - 15; 2Tesaloniceni, cap. 2, vers. 1 - 7. Aceste versete bibilice avertizează omenirea cu privire la activitatea indirectă a "dumnezeilor căzuți" prin apostolii lor de pe pământ pe care îi numesc "antihrişti" care prin evangheliile lor (evanghelii ale zeilor, ale îngerilor, ale duhurilor naturii) se împotrivesc Dumnezeului dumnezeilor adică Dumnezeului adevărat şi lui Iisus Hristos dar şi Evangheliei prin care se spune că toate duhurile, sufletele, trupurile şi aurele căzute au un nou stăpân, Hristos, care vrea să le vindece şi să le lumineze, nu să le distrugă aşa cum făcuseră până la El dumnezeii, îngerii şi ființele naturii căzute. Hristos este Dumnezeu adevărat. Altă încarnare a unui duh născut din nou în Hristos în timpul celui de al treilea val de încarnare a fost Sf. Ierarh Nicolae, un apostol a lui Hristos ca mulți alții. Sf. Nicolae a trăit pe vremea împăraților Diocleţian şi Maximilian(248-305) şi Sf. Nicolae s-a confruntat în timpul apostolatului său cu zeii (diavolii) şi ajutoarele lor întunecate, îngerii (dracii) şi spiritele naturii căzute (demonii) dar şi cu zeii răi din văzduh care se încarnaseră pe pământ fiind atraşi la încarnare de părinți foarte răi. Am ales cele mai elocvente pasaje ale luptei Sf. Nicolae împotriva celor răi în timpul vieții sale pe pământ.

Acatistul Sf. Ierarh Nicolae

Icosul 1.

"Bucură-te, capul cel sfințit;

Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;

Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;
Bucură-te, izgonitorul demonilor.”

Icosul 3.

“Arhanghelii cu îngerii se minunează, Părinte, de credința ta cea tare către Dumnezeu. Apostolii cu Prorocii se laudă cu tine.

Bucură-te, că dimpreună cu dânsii, tai eresurile.(n.a. zeilor, *învățăturile zeilor, tehnicile zeilor de vindecare şi ardere a etapelor printr-o evoluție spirituală rapidă).*

Bucură-te, cel ce porți o credință cu dânşii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureți lumea de mulțimea zeilor;”

Icosul 6.

“De împresurările diavoleşti izbăveşte pe oameni, Părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni. Pentru aceea şi acum dăruieşte vindecări neputințelor mele, Ierarhe, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;”

Icosul 8.

“Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui păzeşti de lupii cei văzuți şi nevăzuți şi de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, şi mie, celui ce mă învăluiesc de gânduri şi de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, Părinte, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;
Bucură-te, că pe Arie, ***diavolul cel întrupat***, l-ai surpat;”

Icosul 11.

“Bucură-te, viețuitorule al locaşului Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe ***fiii diavoleşti.***
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor(*n.a. apostolul zeilor, antihristul*) l-ai ruşinat.”

Condacul 12.

“Înțelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit(*n.a. căzut)* l-a ruşinat şi mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mântuieşte şi sufletul

meu cel rătăcit şi mă învață a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!.”

Referiri despre un alt luptător împotriva zeilor, apostol al lui Hristos, sfântul mucenic Pantelimon, găsim în fragmente din viața sa ce alcătuiesc acatistul sfântului mucenic Pantelimon.

Condac 2.
“De mic rămas fără mamă, sfinte, ai fost dat de tatăl tău la învățătură păgânească(n.a. nedumnezeiască) şi la ***meşteşugul vindecărilor cu puterea zeilor,*** dar ca o trestie neînfrântă, ai rămas în mijlocul vânturilor vrăjmaşe şi nu ai găsit alinare până ce n-ai aflat ***calea Dumnezeului celui adevărat***.”

Icos 3.
Râvnă multă ai pus, sfinte, ca să întorci de la închinarea de idoli către Domnul chiar pe tatăl tău, dar el tot păgân a rămas, până ce a văzut tămăduirea pe care a-i dat-o în numele lui Hristos, unui orb şi atunci împreună cu acela, a primit botezul.”

Condac 6.
“Pe gânduri ai pus pe cei ce te chinuiau, sfinte, şi erau încruntați la față şi la suflet. Se întrebau de unde ai atâta putere şi de ce zeii nu te pierd?.”

Condac 7.
“Zile de-a rândul ai fost chinuit, sfinte, dar acestea mai multă răsplătire ți-au adus şi mulțumirea mai mult ți-a crescut, când cu chinurile tale, dor mare ai aprins în inimile multora, ***să părăsească zeii şi să treacă la Hristos.***”

Icosul 11.
“Bucură-te, mult-lăudatule de puterile cereşti;
Bucură-te, că de pământ nicidecum nu te-ai depărtat;
Bucură-te, că în rugăciuni pe orice credincios ai ascultat;
Bucură-te că ai fost încoronat cu nepieritoare cununi;
Bucură-te, piatră la temelia creştinătății;
Bucură-te, înfrângător al păgânătății(n.a. zeilor);”

În acest fel prin penetrarea fostelor regate ale zeilor de pe întreg pământul prin apostolii lui Hristos, s-a generat un eveniment energetic de coagulare atât în cer cât şi pe pământ, a doi mari poli de putere a duhurilot născute din nou în Hristos dar şi a sâmtemiilor.

Al cincilea eveniment*-coagularea bisericii lui Hristos.*

1. Biserica cerească a lui Hristos.
2. Biserica pământească a lui Hristos.

La acest proces energetic participă atât duhurile căzute din procesul de îndumnezeire şi întoarce prin reîncarnare, cât şi sâmtemiile, fiii zeilor "înfiaţi" de Dumnezeu prin Hristos şi deveniţi "copii a lui Dumnezeu".

Biserica cerească a lui Hristos.

Biserica cerească situată în contrapartea energetică a lumii materiale este strâns unită în jurul lui Hristos. Biserica sau oastea lui Hristos, este formată din mii de miliarde de duhuri ale oamenilor, îngerilor şi duhurilor naturii. Duhurile oamenilor din oastea lui Hristos sunt duhuri care au strâns lumină suficientă prin suflet dea lungul multor vieţi, lumină cu care şi-au vindecat duhurile. Toate aceste duhuri din stadiul unu, doi şi trei nu s-au mai întors în lumea şcoală a duhurilor pentru a-şi relua procesul de îndumnezeire, ci au rămas alături de Hristos pentru a ajuta la vindecarea prin suflet a tuturor duhurilor care vin la încarnare dar şi a duhurilor care părăsesc răul şi se întorc la lumină. Totodată duhurile aflate în oastea lui Hristos ajută la salvarea(mântuirea a cât mai multor sâmtemii). Aceste duhuri se pot manifesta ca duhuri în nevăzut dar şi ca suflete în trup şi aură de câte ori vin pe pământ însoţindu-l pe Hristos. Ei se amestecă printre oameni şi nu pot fi identificaţi datorită neatenţiei şi dezinteresului oamenilor absorbiţi de activităţile lor. Mulţi i-au găzduit fără să ştie. Aceşti ostaşi ai lui Hristos "de pământ nicidecum nu s-au depărtat" asemenea lui Hristos. Ei sunt sfinţii cunoscuţi în biserici şi nu numai ei.

Activitatea bisericii nevăzute a lui Hristos. Hristos şi biserica lui nevăzută iniţiază situaţii de viaţă în care îl implică pe omul depărtat de Dumnezeu şi influenţat de zei şi ajutoarele acestora. Prin aceste situaţii de viaţă, Hristos iniţiază evenimente în viaţa fiecărui om aflat sub influenţa "celui rău". În urma derulării acestor evenimente, omul îşi ia de pe faţă vălul zeilor (vălul celui rău), vălul îngerilor căzuţi (vălul dracilor) şi vălul

duhurilor naturii căzute(vălul demonilor). El se trezeşte la realitate şi se dezice de "înțelepciunea celui rău", de tehnicile lui de "evoluție spirituală rapidă" ca şi de "tehnicile lui de vindecare". Prin urmare refuză să mai fie "dumnezeu" peste semenii săi aduşi prin uneltiri, prin minciuni, legi strâmbe şi muncă forțată în robia puterilor sale, toate acestea bine ambalate în poleiala "democrației". Această activitate continuă a lui Hristos şi a oastei Sale de sfinți poartă numele de jocuri ale vieții. Prin aceste jocuri ale vieții, Hristos se opune jocurilor morții inițiate de "cel rău", adică de zei şi de ajutoarele lor, îngerii şi spiritele naturii căzute.

Activitatea bisericii pământeşti a lui Hristos. Principalul scop al bisericii pământeşti a lui Hristos se referă la reabilitarea pământului, vis a vis de efectele catastrofale provocate de pătrunderea aici a zeilor şi de lunga şi nedreapta stăpânire peste duhurile încarnate dar şi peste sâmtemii. Pentru a pătrunde această taină este suficient să aruncăm o privire asupra modului în care funcționa lumea spital a duhurilor(lumea materială) înainte şi după venirea în trup fizic a Dumnezeului dumnezeilor, Hristos Domnul.

Situația pământului înainte de venirea zeilor.

1. Înainte de intrarea prin „efracție" a zeilor în lumea materială, reabilitarea duhurilor se desfăşura constant în sensul că duhurile veneau la încarnare din astralul lui Dumnezeu şi după ce încheiau procesul de strângere de lumină prin suflet, trup şi aură în lumea materială, se reîntorceau în astral. În acest mod prin numai câteva „şedințe de terapie cu lumină" nenumărate duhuri căzute demult din cele trei stadii de îndumnezeire îşi însănătoşeau trupul duh şi se reintegrau în procesul de îndumnezeire întrerupt de căderea lor de la regulile îndumnezeirii.

2. Respectarea regulilor încarnării în lumea spital a duhurilor, lumea materială, era cheia reabilitării rapide a duhului propriu, deoarece nu exista încă „cel rău" cu ispitirile prin minciună despre „tehnici de vindecare şi de evoluție rapidă", adică îndumnezeirea rapidă. În acele vremuri exista o „democrație" dumnezeiească. Toți oamenii erau egali în fața lui Dumnezeu. Fiecare țintea spre obiectivul lui şi anume acumularea de lumină în familie, în relațiile cu semenii şi în relația cu Dumnezeu. Nici un om nu lucra pentru altul deoarece se cunoştea faptul că lucrul făcut cu mâna lui era energie înghețată care dacă trece în stăpânirea altuia îi diminuează îndeplinirea misiunii lui într-o viață. De aceea pe atunci omul evita să stăpânească peste semenul său sau să-l pună să muncească

pentru el, dar mai ales evita să-i facă legi proprii pe care să le impună cu forța semenilor săi. Pe atunci omul ştia că nu poate scăpa de bolile duhului său decât printr-un comportament dumnezeiesc pe pământ în fiecare viață, în familie, în relația cu semenii şi cu Dumnezeu.

Legea pentru partea de mijloc a trupului

Pe atunci omul cunoştea legea întâi a reîncarnării care spune: "să nu ai alți dumnezei în afară de mine". Aceasta dintr-un motiv foarte simplu şi anume faptul că îl rugaseră pe Dumnezeu să-i apere de dumnezeii răi care îi înrobeau le luau puterile. Omul cunoştea de asemenea valoarea cuvintelor lui Dumnezeu care spune: "Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din regatele zeilor, casele robiei". În acest fel omul din acele vremuri evita să practice învățătura altor dumnezei aşa cum au făcut când erau în trup duh, învățătură care îi îmbolnăvise duhul. Omul căuta să îşi amplifice lumina sufletului prin comuniune cu Dumnezeu, iar acea lumină strânsă în partea de mijloc a sufletului să o poată vărsa în partea de mijloc a duhului. De asemenea omul ştia însemnătatea părinților în viața lui de pe pământ care a fost reliefată de Dumnezeu în cuvintele: "cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care Domnul Dumnezeul tău ți-o dă". În acele vremuri omul ştia că atunci când era în trup duh îşi sfidase proprii părinți aşezați de Dumnezeu peste el pentru a-l veghea ca "dumnezei". Comportându-se sfidător, omul îşi îmbolnăvise mijlocul duhului şi căuta în lumea materială prin iubirea şi ascultarea de părinții de aici să strângă lumină şi să-şi vindece mijlocul duhului.

Regula încarnării pentru partea dreaptă a trupului

- Să nu ucizi.
- Să nu comiți adulter.
- Să nu furi.
- Să nu minți.
- Să nu pofteşti casa aproapelui tău.
- Să nu pofteşti soția aproapelui tău, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.

În acele timpuri omul era conştient de valoarea fiecăreia din aceste legi deoarece ştia că pe când era în trup duh nu le respectase şi îşi întunecase partea dreaptă a duhului. Prin urmare cunoştea că în lumea materială trebuia să respecte aceste legi şi prin lumina strânsă cu sufletul

său să își vindece duhul bolnav.

Regula încarnării pentru partea stângă a trupului

Ziua a şaptea este ziua închinată Domnului. ”Să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici străinul care este atunci în casa ta”.

Înaintea venirii zeilor pe pământ omul cunoştea valoarea familiei şi însemnătatea acestei legi specifice părții stângi a oricărui trup care se încarnează. Duhul care se reîncarna cunoştea că fiul sau fiica sa erau semeni de-ai lui pe care îi aducea din astral şi nu copii după chipul şi asemănarea lui. De asemenea şi copiii cunoşteau aceste taine. Fiecare, părinți şi copii, urmăreau să se afle în armonie unul cu celălalt pentru ca lumina strânsă în strânga sufletului să vindece stânga duhului care devenise întunecată tocmai datorită nerespectării acestei reguli pe când se aflau de mult în trupul duh.

În acest fel lumea spital, lumea materială, funcționa firesc adică se comporta ca un sanatoriu unde se refăceau duhurile lacome şi bolnave de şefie. În acele timpuri pământul era plin de duhurile foştilor zei căzuți care acceptaseră să se reabiliteze şi să se reintegreze în procesul de îndumnezeire alături de Dumnezeu. *Situația pământului după venirea zeilor.*

Putem caracteriza situația pământului după venirea zeilor astfel:

-intrarea zeilor pe pământ a fost un fapt care automat a diminuat ritmul încarnării. Astfel duhurile încarnate venite din astralul lui Dumnezeu nu se mai puteau întoarce ajungând de bună voie în “şambalele” zeilor sau forțați de aceştia ajungeau în “tartarurile” aceloraşi zei.

-pământul era plin cu sâmtemii, semiiființe, fii de zei, de îngeri şi de duhuri ale naturii căzute.

- înființarea pe tot pământul de împărății ce cuprindeau regate cu multe cetăți.

- înlocuirea regulilor încarnării cu regulile de supunere şi închinare fără crâcnire la zeii căzuți(diavoli), la îngerii căzuți(draci) şi la duhurile naturii căzute(demoni).

Situația pământului după venirea lui Dumnezeu ca Hristos (mântuitor)

Putem defini situația pământului după coborârea mântuitorului

Hristos enumerând principalele lucruri care s-au întâmplat:

-eliberarea prizonierilor din închisori, adică scoaterea din "şambalele" zeilor a tuturor duhurilor care se reîncarnaseră şi fuseseră luaţi de zei "cu voia lor" ca să le sporească regatele.

- eliberea "prizonierilor" din "tartarurile" zeilor adică din iadurile, din regatele "şambalele" lor pline de lumină şi de splendoare, furată din puterile duhurilor şi sufletelor celor minţiţi şi furaţi în mod josnic şi care nedorind să adere de bună voie şi să-şi plece capul în faţa zeilor, îngerilor sau duhurilor naturii căzute, erau aruncaţi în iaduri unde erau goliţi de puteri şi storşi până când se stingeau.

- eliberarea din robia zeilor a duhurilor care se reîncarnau a dus la revitalizarea ritmului încarnării.

- diminuarea sâmtemiilor şi a stăpânirii lor pe pământ s-a produs prin înmulţirea numărului celor care veneau din astral şi prin creştinarea fostelor împărăţii, regate şi cetăţi ale zeilor aflate pe pământ. Pământul ocupat de mult de zei în mod ilegal intră încet dar sigur de 2000 de ani din nou în stăpânirea duhurilor care vin din astral şi se reîncarnează.

- restabilirea regulilor dumnezeieşti ale reîncarnării prin înfiinţare de biserici pământeşti.

- toate acestea s-au făcut în timp, cu jertfe şi cu un consum formidabil de energie.

Toate aceste evenimente care s-au desfăşurat alcătuiesc întocmai şi definesc scopul înălţării bisericilor pământeşti şi certifică pe deplin funcţionarea lor. Dacă tot am discutat de motivele înfiinţării bisericilor pământeşi şi am descifrat taina acestora, vom vorbi pe scurt şi despre principiul de funcţionare sau mai exact despre ce anume se propovăduieşte în biserică.

În acest fel ne putem referi la activitatea bisericii pământene subliniind câteva idei principale enunţate de biserici pentru fiecare val, generaţie, clasă de duhuri care coboară la încarnare, dar şi pentru sâmtemiile de pe pământ:

- Reamintirea numelui Dumnezeului dumnezeilor, Domnul Dumnezeu pentru fiecare suflet.

- Vestea cea bună:

- care spune că Domnul Dumnezeilor s-a coborât pe pământ în chip de Hristos(Mântuitor) ca să anuleze greşelile şi răutatea fiilor săi căzuţi care s-au îmbătat cu lăcomie şi dorinţă de şefie şi au poftit să fie dumnezei fără să poată susţine aceste funcţii prin calităţile spirituale pe

care le posedau la acea dată.

- care mai spune că Domnul Hristos le-a luat puterile şi se ocupă personal de mântuirea duhurilor coborâte la încarnare.

- care mai spune că salvează de la pieire orice fiu şi fiică de zeu care îi cere ocrotirea şi ajutorul, adică îl înfiiază ca şi cum ar fi al lui.

- Reamintirea regulilor dumnezeieşti de încarnare valabile pentru fiecare viață în familie, cu semenii şi cu Dumnezeu.

- Reamintirea paşilor necesari pentru a rămâne în armonie, comuniune cu Dumnezeu pe principiul păstrării în interiile susținătoare de viață a lui Hristos, astfel omul rămâne în Hristos iar Hristos rămâne în El.

- Vindecarea bolilor căpătate în familie, în relațiile cu semenii precum şi a bolilor datorate închinării omului la zei, îngeri şi ființe ale naturii căzute prin adoptarea "evangheliei" zeilor propovăduită de apostolii întunecați, evanghelie care o înlocuieşte pe cea hristică, înlocuieşte vindecarea adevărată, hristică, înlocuieşte regulile dumnezeieşti ale reîncarnării. În acest fel de 2000 de ani biserica este locul unde duhurile încarnate îşi vindecă sufletul, trupul şi aura până când învață să renunțe la comportamentul întunecat în familie, în relația cu semenii; să renunțe de asemenea la reîntoarcerea în robia zeilor şi la "tehnicile de îndumnezeire rapidă şi de vindecare" mult trâmbițate de apostolii lor întunecați. Dar nu toți oamenii aleg să se poarte dumnezeiesc în relațiile lor cu familia şi cu semenii. Acest lucru îți arată clar că nu există nicio punte de comunicare între ei şi Dumnezeu. În acest fel omul fără Dumnezeu, neocrotit de El, cade sub influența zeilor care îşi trimit apostolii lor întunecați. Prin ispită şi minciuni de îndumnezeire rapidă apotolii întunecați îl atrag pe om în mâna "celui rău". Odată ajunşi sub auspiciul zeilor s-a observat un fenomen energetic pe care noi l-am denumit C.F.D.(comportament fără Dumnezeu).

Cauza producerii şi manifestării acestui fenomen se datorează cuplării omului la un zeu, înger sau spirit al naturii căzut, prin puterile sufletului, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. În acest fel, omul devine o păpuşă dar şi o baterie prin care zeul, îngerul sau spiritul naturii se manifestă şi se alimentează din sufletul acestuia. Principiul manifestării celui rău prin om diferă de principiul alimentării celui rău prin om, deoarece silesc duhul întrupat să se manifeste diferit prin suflet, trup şi aură în relația sa cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. Studiind un om aflat sub auspiciul celui rău poți lesne deosebi momentele în care cel rău

se manifestă prin el, de momentele prin care cel rău se alimentează din sufletul, trupul sau aura omului.

Manifestarea “celui rău” prin oameni, are ca scop alimentarea cu lumină de gând, cuvânt şi purtare din sufletul, trupul şi aura omului. Atenția “celui rău” se îndreaptă spre oamenii cu slabă comuniune cu Dumnezeu. În locul ”gol” neumplut cu Dumnezeu, sufletul se manifestă prin singurătate şi teamă. Cel rău speculează aceste emoții deoarece omul singuratic şi temător poate lesne deveni lacom şi gelos, apoi poate urî şi mânia, după care până la violență nu mai e decât un pas. Amenințările, bătaia, teroarea şi crima sunt ultimele simptome ale manifestării unui zeu, înger sau duh al naturii căzut, prin sufletul, trupul şi aura omului care este un duh încarnat în lumea materială. Atunci când observăm omul şi vedem pe unul dornic să primească laude, să dețină putere, să stăpânească peste nenumărate suflete, avem în față un om din care se alimentează un zeu, un înger sau un duh al naturii. De asemenea excesele în ceea ce priveşte mâncarea, băutura şi sexualitatea denotă un om din care se alimentează un zeu, un înger sau un duh al naturii căzut. “Decuplarea” alimentării se face atunci când energia de lumină de gând, cuvânt şi purtare luată de “cel rău” din sufletul, trupul şi aura omului s-a dovedit a fi suficientă pentru “cel rău”. Sufletul, trupul şi aura unui om abia “deconectat” de la un zeu, înger sau duh al naturii căzut nu se mai pot manifesta ideal şi se îmbolnăvesc. Refacerea acestor energii fără Dumnezeu nu este în regulă. Deasemenea lipsa comuniunii cu Dumnezeu prin biserica hristică pământească, va permite toată viața ca “cel rău” să se alimenteze din sufletul, trupul şi aura unui om. Apostolii unui zeu, înger sau duh al naturii căzut, precum şi “evangheliile” lor despre “tehnici de evoluție rapidă” dar mai ales despre “tehnicile lor de vindecare” sunt toate nişte cacialmale. Adevăratul scop al celui rău care se manifestă prin apostolii săi, este de a aşeza simbolurile celui rău pe sufletul, trupul şi aura omului. Aceste sigle sau peceți întunecate, orbesc gândul, cuvântul şi purtarea omului “inițiat” în aşa fel încât acesta să nu se întoarcă la Hristos pentru a fi mântuit. Relațiile de familie, relațiile cu semenii se deteriorează din cauză că relația cu Dumnezeu este inexistentă. Moartea acestui om sub auspiciul unui zeu, înger sau duh al naturii căzut, îl despart veşnic de Dumnezeu. Am observat că Dumnezeu este singurul care poate să întoarcă un om “inițiat”, un om atins de un zeu, înger sau duh al naturii căzut. De asemenea Dumnezeu aduce oamenii potriviți pentru a smulge oamenii prinşi în capcana zeilor, îngerilor sau duhurilor naturii căzute.

Al şaselea eveniment energetic produs în timpul celui de al treilea val de încarnări se fundamentează tocmai pe lucrarea susținută a celui rău prin apostolii săi întunecați. De două mii de ani au existat un număr de apostoli întunecați(antihrişti) care au propovăduit fiecare în parte "evanghelia" stăpânului său, fie el zeu, înger sau duh al naturii căzut. Lucrarea acestor antihrişti a dus la cernerea creştinilor. Astfel se poate discuta despre creştinii adevărați care întrețin o adevărată comuniune cu Dumnezeu prin biserica pământească a lui Hristos dar şi despre creştinii care nu se pot lăuda cu acest lucru. Şi dacă adevărata biserică creştină numără foarte mulți creştini, putem afirma că există şi o biserică apostată aflată sub auspiciul celui rău condusă de zei prin intermediul evangheliilor întunecate propovăduite de apostolii lor antihrişti.

Al patrulea proces energetic din planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru duhurile umane căzute.

Al patrulea val de încarnări.

Acest proces este un efect al primelor trei valuri de încarnări, iar munca lui Hristos de mântuire al acestui aşalon de duhuri care se încarnează, este o continuare a planului de mântuire pentru toate duhurile căzute, ca şi pentru toate sâmtemiile, fiii şi fiicele zeilor. Procesul în sine se caracterizează prin aducerea de ființe umane căzute de la regulile unu, doi şi trei de îndumnezeire din trei locuri: astralul lui Dumnezeu, regatele zeilor şi din văzduh.

Paşii încarnării se referă la:

- atragerea unei ființe umane al cărei duh este bolnav.
- intrarea în burta mamei.
- decuplarea ființei spirituale de la trupul duh.
- adormirea duhului.
- cuplarea ființei umane(care se manifestă prin ultimul trup îndumnezeit, spiritul) la suflet şi la lumea materială prin trup fizic şi aură.
- acumularea luminii în suflet.
- părăsirea lumii materiale.
- introducerea luminii acumulate în timpul vieții prin suflet, în trupul duh.
- pregătirea pentru o nouă încarnare.
- repetarea încarnărilor până la însănătoşirea trupului duh.
- părăsirea circuitului încarnării şi reintegrarea în lumea şcoală a duhurilor.

Duhurile atrase din astral, din regatele zeilor şi din văzduh se deosebesc între ele atunci când sunt privite prin clarvedere. Astfel:

- duhurile care sunt atrase la încarnare din astral sunt în plin proces de luminare, vindecare şi nu mai arată urât şi întunecat.

- duhurile atrase din regatele zeilor sau din văzduh arată urât, grotesc, sunt întunecate, incomplete şi urât mirositoare.

Fiinţele care se coboară la încarnare din astralul lui Dumnezeu, din regatele zeilor sau din văzduh, sunt fiinţe umane străvechi, foarte vechi, vechi, noi şi foarte noi, fiinţe care cândva au căzut de la regulile procesului de îndumnezeire din lumea şcoală a duhurilor. Aducerea acestor fiinţe din astral, regate şi din văzduh se face prin legea atracţiei, unul din principiile de funcţionare ale reîncarnării. Pentru a înţelege legea atracţiei prin care duhurile sunt aduse la încarnare trebuie să ştim că pe pământ la ora actuală există:

- Hristos şi biserica sa hristică.

- apostolii hristici care propovăduiesc evanghelia hristică.

- regulile dumnezeieşti ale încarnării.

Oamenii încarnaţi care se informează despre scopul venirii lor în lume şi aleg să respecte regulile dumnezeieşti ale încarnării, devin luminoşi. De aceea prin împreunarea lor, aceşti oameni ascultători, luminoşi, atrag la încarnare un semen din astral asemănător lor, conform legii atracţiei.

Trebuie să spunem însă că pe pământ există şi:

- biserici, temple ale zeilor.

- apostoli ai zeilor care propovăduiesc evanghelii întunecate, antihristice, devenind ei înşişi apostoli antihrişti.

- reguli de închinare şi comportament întunecat pe perioadaa încarnării.

- oamenii care respectă aceste reguli cuprinse în evangheliile antihristice dobândesc un comportament nearmonios, necreştin. Prin împreunarea lor, aceşti oameni atrag un semen similar din regatele zeilor sau din văzduh în conformitate cu legea atracţiei. La toate acestea se adaugă faptul că 75% din populaţia globului este alcătuită din sâmtemii, fii şi fiice ale zeilor, iar influenţa indirectă a zeilor prin fiii lor este pe măsură.

Studierea prin clarvedere directă a celui de-al patrulea val de încarnări pe teritoriul actual al României.

Putem cataloga ființele umane aflate azi în suflet, trup fizic şi aură pe teritoriul României în două mari categorii:

1.- duhuri atrase la încarnare din astralul lui Dumnezeu, din regatele zeilor şi din văzduh.

2.- sâmtemiile, adică fiii zeilor.

Duhurile atrase la încarnare pe teritoriul românesc, privite prin tipul de clarvedere directă pot fi uşor deosebite între ele. Cele atrase la încarnare din astralul lui Dumnezeu sunt în plin proces de vindecare datorită unui număr oarecare de încarnări avute la activ. Ele au început să se completeze cu lumină şi să revină oarecum la intensitatea luminoasă a înfățişării lor pe care o aveau înainte să cadă de la regulile stadiilor de îndumnezeire din lumea şcoală a duhurilor. Duhurile atrase din regatele zeilor sau din văzdud sunt incomplete, scheletice, cu părți lipsă dn stânga, dreapta sau din mijlocul trupului duh, au un aspect grotesc şi un miros pronunțat de putrefacție. Aceste categorii de ființe încarnate constituie aproape 75% din populația României.

Sâmtemiile – aceste ființe, fiii zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii, zămislite prin împreunarea acestora între ei sau cu bărbații şi femeile care se încarnau dea lungul timpului pe pământ, constituie 25% din populația României. Dacă ar fi să-i catalogăm în funcție de zonele energetice am spune că există următoarele categorii de sâmtemii:

1.– pe tot cuprinsul României există fii şi fiice ale zeilor şi ajutoarelor acestora care au deținut puterea pe teritoriul românesc de-a lungul timpului.

2. – există de asemenea pe tot teritoriul fii şi fiice ale ultimului zeu ce stăpânea un teritoriu românesc mult mai întins decât cel de azi, zeu pe care îl cunoaştem sub numele de Zamolxes.

3. – Există în special în sudul țării fii şi fiice ale zeilor care se războiau pentru putere cu Zamolxes, adică zeii Romei.

4. – în estul României există fii şi fiice ale unor zeități mai mari sau mai mici care dea lungul timpului au venit să se războiască cu Hristos, ca de exemplu mongolii, tătarii.

5. – Există în Transilvania, fii şi fiice ale zeităților care stăpânesc încă în stepele Asiei şi care în urmă cu ceva ani purtau războaie împotriva lui Hristos şi a duhurilor venite la încarnare din astralul lui Dumnezeu.

Acestea nu sunt decât semifiinţe, incomplete şi muritoare ca de altfel toate sâmtemiile.

6. – există de asemenea pe teritoriul României, fii şi fiice ale zeităţilor mari sau mici venite din ţinuturile stăpânite încă şi azi de acele zeităţi (India şi Pakistan).

7. – există fii şi fiice ale zeilor mari sau mici şi care în special după 1989 au venit din ţările în care stăpânesc zeităţile lor din Asia, Japonia, Africa, America etc.

Cei doi poli de putere din România

Cel de-al patrulea val de duhuri care se încarnează pe teritoriul românesc şi care este alcătuit din duhuri atrase din astral, regatele zeilor şi din văzduh, dar mai ales sâmtemiile aflate în viaţă în aceste vremuri deloc uşoare toate aceste fiinţe sunt supuse continuu la două mari categorii de influenţe. Aceste influenţe energetice manifestate în fiecare clipă zi şi noapte în sufletul românului corespund celor doi mari poli de putere care se manifestă ca un magnet spart în două ale cărui părţi se resping, dar fiecare în parte atrage ce este al său.

1.- polul de putere hristic – influenţa lui Hristos pe teritoriul românesc este hotărâtoare. Planul lui Hristos este ca duhurile atrase la încarnare din astral să se vindece şi să se reintegreze în lumea şcoală a duhurilor. Planul lui Hristos este ca duhurile atrase din regatele zeilor şi din văzduh să treacă printr-un număr de încarnări astfel ca în final, deplin vindecate cu duhul să se reintegreze în lumea şcoală a duhurilor. Acest lucru cere răbdare şi timp dar mai ales un număr de încarnări. Cândva aceşti semeni bolnavi în duh vor ajunge în acelaşi stadiu în care se află duhurile din astralul lui Dumnezeu care au la activ un oarecare număr de încarnări. Planul lui Hristos este ca toţi fiii de zei, fraţii noştri întru Hristos care au trăit, trăiesc şi vor trăi ca români să fie mântuiţi prin dezicerea de rău şi aderarea lor totală cu sufletul la Hristos prin respectarea regulilor hristice de manifestare în singura lor viaţă de pe pământ.

2. – polul de putere antihristic – influenţa zeilor, a îngerilor şi a duhurilor naturii căzute este mare în România. Puterea lor de manifestare este însă o putere indirectă, manifestată prin fiii şi fiicele din regatele lor aflate în ţările necreştine dar şi prin fiii şi fiicele lor aşezate strategic pe teritoriul românesc care au fii şi fiice. Planul zeilor este ca duhurile care se încarnează, să reintre sub auspiciul lor iar fiii lor de pe teritoriul

românesc să devină majoritari ca număr. Se doreşte alungarea lui Hristos de pe scaunul de domnie din toate țările creştine, inclusiv din România şi renaşterea vechiului imperiu al răului în lumea materială, imperiu alcătuit din mii de regate ale zeilor, îngerilor şi duhurilor naturii căzute care umpleau fiecare țară de pe pământ înainte de Hristos.

Procesul de reîncarnare propriuzis a duhurilor pe teritoriul românesc

Acest proces are ca fundament legea atracției universale. Această lege spune că o ființă de o anumită frecvență atrage o altă ființă de aceeaşi frecvență. În acest fel putem afirma că noi suntem ființe similare în gând, cuvânt şi purtare cu părinții noştri din momentul când ne-au chemat în lumea materială. De asemenea putem spune că cei pe care i-am chemat la rândul nostru la încarnare, copiii noştri au aceeaşi frecvență de vibrație cu a noastră în momentul procreării. Deci noi suntem suma respectării sau nerespectării de către părinții noştri a regulilor dumnezeieşti ale încarnării la momentul concepției. Ducând logica mai departe şi copiii noştri vor fi suma respectării sau nu, de către noi, a regulilor dumnezeieşti ale reîncarnării în momentul concepției. Privindu-ne copiii, putem spune aşadar sub al cărui pol de putere, hristică sau întunecată, ne aflam în momentul împreunării. Toate acestea denotă faptul că vom atrage prin împreunarea noastră, duhuri similare care pot fi din astralul lui Dumnezeu, din regatele zeilor sau din văzduh. Dacă ne împreunăm cu un sâmtem, vom crea tot un sâmtem, după chipul şi asemănarea noastră. Pentru ca aceste neajunsuri să fie eradicate sau cel puțin diminuate, există pe teritoriul românesc minunata lucrare a lui Dumnezeu prin Hristos care se manifestă prin biserica nevăzută şi prin biserica văzută, pământească.

Lucrarea lui Hristos pe teritoriul României

Fiecare biserică pământească este aşezată pe un portal energetic deschis de Hristos prin apostolii Săi luminoşi. În fiecare biserică pământească au loc procese energetice pentru ca duhurile încarnate şi sâmtemiile să se reîntoarcă la Dumnezeu. Prin biserica pământească este adus la încarnare orice duh, fie din astral, fie din regatele zeilor, fie din văzduh. În biserică se săvârşesc lucrări energetice dumnezeieşti:

1. – se vesteşte pentru fiecare generație de duhuri încarnate sau sâmtemii adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul dumnezeilor(Domnul

Dumnezeu).

2. – se vesteşte fiecărui român (duh încarnat sau sâmtem) vestea cea bună, adică posibilitatea naşterii din nou în Hristos şi eliberarea din robia celui rău.

3. – ne sunt aduse la cunoştinţă regulile dumnezeieşti de comportament pentru duhurile încarnate ca şi cele pentru sâmtemii, pentru familie, semeni şi relaţia cu Dumnezeu.

4. – ne sunt făcuţi cunoscuţi paşii necesari pentru a rămâne în comuniune cu Hristos după naşterea din nou cât şi accesul permanent la interiile lui Hristos.

5. – se produce vindecarea părţilor sufletului (partea familiei, a semenilor şi a relaţiei cu Dumnezeu) pentru toate duhurile încarnate ca şi pentru sâmtemiile care greşesc cu gândul, cuvântul şi fapta, faţă de familie, semeni şi Dumnezeu. Acest ajutor pentru fiecare român oferă posibilitatea acumulării de lumină cu sufletul pe parcursul unei vieţi, lumină necesară pentru vindecarea trupului duh. Oferă de asemenea posibilitatea sâmtemiilor de a-şi păstra sufletul în Hristos şi de a renaşte la venirea Lui. Putem spune că lucrarea lui Hristos pe teritoriul României se face prin vestirea evangheliei hristice în bisericile pământeşti de către preoţi, apostoli hristici. Chiar dacă repetăm, toată acestă lucrare se face pentru acumularea luminii cu sufletul pentru vindecarea duhului.

Lucrarea zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii pe teritoriul României

Aceste lucrări există şi au o intensitate mare în zilele noastre. Aceste lucrări sunt manifestări indirecte ale unor fraţi ai noştri încă neîntorşi la Dumnezeu şi aflaţi acum în aceeaşi situaţie în care ne aflam şi noi cu mult, mult timp în urmă. Vrem să spunem că aşa cum cu mult timp în urmă şi noi am propovăduit învăţăturile zeilor ducând în eroare şi ispitind pe fraţii noştri, după care ni s-a permis reîntoarcerea la Dumnezeu, aşa şi ei fac acum acel lucru pe care l-am făcut noi demult. După ce vor învăţa prin suferinţă din greşelile lor, aceştia se vor întoarce mai devreme sau mai târziu la Dumnezeu. Aceste lucrări ale zeilor, îngerilor şi duhurilor naturii căzute, se fac indirect pin fiii şi fiicele lor, sâmtemiile aflate pe teritoriul românesc. Ele se îndreaptă spre oamenii cu o slabă comunicare cu Dumnezeu, oameni care au mari boli sufleteşti căpătate datorită neştiinţei de a-şi armoniza relaţiile de familie şi cu semenii în lumina ştiinţei dumnezeieşti. Aceste lucrări antihristice se fac

prin evanghelizările întunecate, propovăduite mai ales după anul 1989 pe teritoriul românesc de către apostolii întunecați. În biblie, care este cuvântul lui Dumnezeu, sunt nenumărate capitole în care sunt trase serioase semnale de alarmă şi în care se vorbeşte despre aceste lucrături întunecate. Biblia ne indică existența acestui pol de putere manifestat clar prin propovăduirea evangheliilor întunecate. Aceasta exercită o influența nefastă asupra oamenilor încarnați şi cu o slabă comuniune cu Hristos prin biserica Lui pământească, unde se vesteşte neîncetat un lucru teribil de important şi anume setul de reguli de bază ale încarnării. Cunoscând aceste reguli, ne cunoaştem adversarul, metodele prin care să te fereşti de el şi prin care să îți poți îndeplini misiunea ta pe pământ. Vrei să-ți cunoşti adevărata misiune? Întreabă preotul şi citeşte ce spune Hristos. Pentru noi unele din cele mai prețioase amănunte pe care trebuie să le luăm în seamă sunt date în 1 Ioan, cap. 5, vers. 11-12:

1. – Aici găsim descrieri ale naşterii din nou în Hristos şi *prezența interiilor hristice, susținătoare de viață*, aflate la baza construcției sufletului nostru după jertfa lui Hristos pe cruce:

„şi mărturia este aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viața veşnică şi această viață este în Fiul Său”.

„cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”.

1 Ioan, cap. 5, vers. 18, 19, 20:

„ştim că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte, căci cel care a fost născut din Dumnezeu se păzeşte şi Cel Rău nu se atinge de el”.

„ştim că suntem din Dumnezeu şi că toată lumea zace în Cel Rău”.

„ştim că Fiul lui Dumnezeu a venit şi ne-a dat pricepere să cunoaştem pe Cel Adevărat. Şi noi suntem în Cel Adevărat, adică în Fiul Său Iisus Hristos. El este Dumnezeul adevărat şi viața veşnică”.

2. – Tot aici găsim amănunte teribile despre moartea sufletului prin care se schimbă interiile hristice susținătoare de viață, cu cele ale zeilor, adică anularea posibilității de mântuire a sufletului şi automat a duhului prin închinarea creştinilor la zei:

1 Ioan, cap. 5, vers. 21.

„Copilaşilor, păziți-vă de idoli!” (n.a. dumnezei căzuți).

Întoarcerea de la Hristos către idoli, adică spre zei, îngeri sau duhuri ale naturii căzute (satan, diavoli, draci, demoni) aduce cu sine întoarcerea în robie a sufletului şi automat a duhului care nu se mai duce în astral ci ajunge din nou în iadurile zeilor de unde a fost scos nu demult

de Hristos. Această reîntoarcere a unui duh încarnat prin suflet este o greşeală care îl costă „viaţa”.

În 1 Ioan, cap. 5, vers. 16 această greşeală este prezentată ca un păcat împotriva luminii, a Duhului Sfânt:

„Dacă vede cineva pe fratele său făcând un păcat care nu duce la moarte, să se roage; şi *Dumnezeu* îi va da viaţa, *anume* acelor care n-au făcut un păcat care *duce* la moarte. Este un păcat care *duce* la moarte; nu-i zic să se roage pentru acela”.

Acest verset ne trimite la Luca, cap. 12, vers 8 – 9, unde se spune în ce constă păcatul de moarte sau păcatul împotriva duhului sfânt. Acest păcat de moarte presupune lepădarea de Hristos şi închinarea la zei:

„Dar Eu vă spun: Pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi şi Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;”

„dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat şi el înaintea îngerilor lui Dumnezeu”.

Tot pentru duhurile încarnate pe teritoriul românesc există referiri la evanghelii întunecate vestite de antihrişti:

2 Corinteni, cap. 11, vers. 3, 4, 5:

„Dar mă tem ca nu cumva, după cum şarpele a amăgit pe Eva cu viclenia lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu se strice de la simplitatea şi *curăţia* faţă de Hristos”.

„În adevăr, dacă vine cineva să vă predice un alt Iisus pe care noi nu l-am vestit, sau să primiţi un alt duh pe care nu l-aţi primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-aţi primit-o, oh ce bine îl puteţi îngădui!”.

„Dar socotesc că nici eu nu sunt cu nimic mai prejos de apostolii aceştia *nespus de aleşi*!”.

2 Corinteni, cap. 11, vers. 13, 14, 15:

„Căci unii ca aceştia sunt nişte apostoli mincinoşi, nişte lucrători vicleni, care se prefac în apostoli ai lui Hristos”.

„Şi nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină”.

„Nu este deci mare lucru, dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori ai dreptăţii. Sfârşitul lor va fi după faptele lor”.

Întoarcerea de la Hristos şi Evanghelia lui Dumnezeu este prezentată şi în Galateni, cap. 1, vers. 6, 7, 8, 9:

„Mă mir că treceți aşa de repede de la Cel care v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă evanghelie”

“Nu este alta; dar sunt unii care vă tulbură şi voiesc să strice Evanghelia lui Hristos”

„Dar chiar dacă noi înşine sau un înger din cer ar veni să vă vestească o altă evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am vestit-o noi, să fie anatema”.

„Cum am mai spus, o spun şi acum: dacă vă vesteşte cineva ca evanghelie, alta decât cea pe care ați primit-o, să fie anatema”.

Tot în Galateni cap. 4, vers. 8, 9 se spune că renunțarea la Hristos şi întoarcerea la zei înseamnă întoarcerea în robie:

„Odinioară, când nu cunoşteați pe Dumnezeu, erați robiți celor care, din firea lor, nu sunt dumnezei”.

„Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu sau, mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăşi la acele învățături începătoare, slabe şi sărăcăcioase, cărora vreți din nou să fiți robi?”.

O altă înştiințare despre apostolii antihrişti care vestesc evanghelii antihristice le găsim în 2 Petru, cap. 2, vers. 1, 2, 3 şi 17, 18, 19:

„În popor sau ridicat şi proroci mincinoşi, cum şi între voi vor fi învățători mincinoşi, care vor strecura pe furiş erezii nimicitoare, tăgăduind pe Stăpânul care i-a cumpărat şi aducând asupra lor o nimicire grabnică”.

“Mulți îi vor urma în căile lor dezmățate. Şi din cauza lor, calea adevărului va fi hulită”.

„În lăcomia lor, vor căuta ca, prin cuvântări înşelătoare, să aibă un câştig de la voi. Dar judecata îi paşte de mult timp, şi pierzarea lor nu dormitează”.

„Oamenii aceştia sunt niste puțuri fără apă, nişte nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericului”.

„Rostind cuvântări deşarte, pline de mândrie, ei ademenesc cu poftele cărnii şi cu desfrânări, pe aceia care de abia au scăpat de cei care trăiesc în rătăcire”.

„Le promit libertatea, în timp ce ei înşişi sunt robi ai stricăciunii; căci fiecare este robul lucrului de care este biruit”.

Amănunte despre apostolii antihrişti care vestesc evanghelii antihristice găsim şi în 2 Ioan, vers. 7 - 11:

„Căci mulți amăgitori au ieşit în lume, cei care nu mărturisesc pe

Iisus Hristos venind în trup. Acesta este amăgitorul şi Antihristul”.

„Luaţi seama la voi înşivă, ca noi să nu pierdem ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină”.

„Oricine o ia înainte şi nu rămâne în învăţătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învăţătura aceasta, acela are şi pe Tatăl şi pe Fiul”(acest verset ilustrează pe deplin şi descrie necesitatea accesului neîntrerupt la interiile Hristice care susţin viaţa sufletului precum şi la interiile lui Dumnezeu care susţin viaţa duhului).

„Dacă cineva vine la voi şi nu vă aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă şi să nu-l salutaţi”.

„Căci cine îl salută, participă la faptele lui rele”.

Pentru noi însă, apostolii antihrişti care vestesc evanghelii întunecate pe teritoriul românesc sunt ilustraţi cel mai elocvent în 1 Timotei, cap. 4, vers. 1 - 5:

„Dar Duhul spune lămurit că în timpurile din urmă unii se vor îndepărta de credinţă, dându-şi mintea unor duhuri înşelătoare şi unor învăţături ale demonilor”.

„abătuţi de făţărnicia unor oameni, care vorbesc minciuni, însemnaţi cu fierul roşu în însăşi conştiinţa lor”.

„Ei opresc căsătoria şi *învaţă* să te fereşti de unele mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a făcut, ca să fie luate cu mulţumiri de către cei care cred şi cunosc adevărul”.

„Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună şi nimic nu este de lepădat dacă se ia cu mulţumiri”,

„pentru că este sfinţită prin Cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune”.

Despre apostolii întunecaţi care vestesc evanghelii străine, antihristice, citim în 1 Ioan cap. 2 vers. 18, 19 unde sunt arătate duhurile intrate la încarnare prin atragerea lor din regatele zeilor şi din văzduh:

„Copilaşilor, este ceasul cel de pe urmă. Şi, după cum aţi auzit că vine Antihrist, să ştiţi că acum s-au ridicat mulţi antihrişti; prin aceasta cunoaştem că este ceasul de pe urmă”.

„Ei au ieşit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noştri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noştri, ar fi rămas cu noi; ci *au ieşit* ca să se arate că nu toţi sunt dintre ai noştri”.

În continuarea acestui capitol se specifică cum se pot deosebi apostolii întunecaţi, antihriştii şi evangheliile lor antihristice, versetele 22 - 23:

„Cine este mincinosul, dacă nu cel care tăgăduieşte că Iisus este Hristosul? Acela este Antihristul: care tăgăduieşte pe Tatăl şi pe Fiul”.

„Oricine tăgăduieşte pe Fiul, n-are nici pe Tatăl. Cine mărturiseşte pe Fiul, are şi pe Tatăl”.

Acest verset 23 vorbeşte despre faptul că aderând la Hristos (cine mărturiseşte pe Fiul) sufletul are acces nelimitat la interiile Hristice prin naşterea din nou a sufletului, dar şi duhul are acces la interiile dumnezeieşti (are şi pe Tatăl).

Este un verset profetic care arată mântuirea duhului şi reîntoarcerea la Dumnezeu cu trupul duh vindecat, luminat (are şi pe Tatăl). Singura cale de mântuire a duhului este prin suflet, în trup şi aură, prin naşterea din nou în suflet şi duh(cine mărturiseşte pe Fiul), 1 Ioan cap. 3, vers. 9, 10:

„Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța (n.a. interia) Lui rămâne în el; şi nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu”.

„Prin aceasta sunt arătați ***copiii lui Dumnezeu*** şi ***copiii Diavolului***. Oricine nu practică dreptatea nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubeşte (n.a. distruge) pe fratele său”.

În aceste două versete se vorbeşte despre transformarea ființelor aflate sub auspiciul celui rău (diavolului) prin naşterea din nou în Hristos, în duh şi suflet a celor încarnați dar şi în suflet a sâmtemiilor, foştilor “copii ai Diavolului” născuți din nou în Hristos şi deveniți copii ai lui Dumnezeu prin înfierea lor de către El. Influența hristică în sufletele celor două categorii de ființe născute din nou în Hristos (duhuri care se încarnează şi sâmtemii) îi face să practice dreptatea şi să-şi iubească semenii. Atunci când creştinii sunt născuți din nou (în suflet şi duh dacă sunt veniți la încarnare sau născuți din nou în suflet dacă sunt copii înfiați de Dumnezeu, sâmtemii) capătă o nouă vedere care îi face capabili să aibă o percepție adevărată şi să poată deosebi pe cei buni de cei răi, pe apostolii hristici de apostolii antihrişti, evanghelia lui Hristos de evangheliile întunecate ale zeilor, ale îngerilor sau ale duhurilor căzute ale naturii.

1 Ioan, cap. 4, vers. 1-6:

„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu, căci au ieşit în lume mulți proroci mincinoşi”.

„Prin aceasta să cunoaşteţi Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu”;

„şi orice duh care nu mărturiseşte pe Iisus *Hristos venit în trup*, nu este de la Dumnezeu, ci este *duhul* lui Antihrist, de a cărui venire aţi auzit şi care chiar este în lume acum”.

„Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, şi lumea îi ascultă”.

„Noi suntem din Dumnezeu; cine cunoaşte pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă.

Prin aceasta cunoaştem duhul adevărului şi duhul rătăcirii”.

Misiunea românului determinată prin tipul de clarvedere directă

Nu există român care să nu se întrebe măcar odată în timpul unei încarnări ce sau cine este el şi de ce a venit aici pe pământ, îmbrăcând suflet, trup şi aură de român. Are el, românul o misiune personală de îndeplinit şi dacă da cum o poate îndeplini?. De unde poate românul şti că a ales bine calea?. Cum poate şti românul că pe parcursul unei reîncarnări se păstrează pe cale sau deraiază de pe calea misiunii personale. În ce constă misiunea lui de român, care sunt obiectivele incluse în misiunea lui şi cum le poate înfãptui cât mai uşor ?. Cum poate ocoli lucrurile şi fiinţele care i se împotrivesc?. Am observat că prin tipul de clarvedere directă se poate determina atât misiunea fiecărui român dar şi misiunile individuale ale tuturor românilor, adică Misiunea România. Tipul de clarvedere directă constituie un avantaj enorm deoarece îţi conferă posibilitatea de a vedea cu trupul fizic aflat în stare de veghe, prin ochii trupului fizic, ceea ce este un român înainte şi după ce intră la încarnare în lumea materială. Se poate vedea alcătuirea sa energetică în afara trupului, ca spirit ce se manifestă prin duh, dar în acelaşi timp învelit în suflet, trup şi aură în lumea materială. Acest mare avantaj face ca determinarea misiunii unui român pe timpul unei reîncarnări să fie foarte uşoară, simplă. Prin urmare putem discuta despre:

- determinarea misiunii unui român prin clarvedere directă, determinare care se face comparând duhul românului cu sufletul acestuia. Văzând bolile trupului duh, defectele şi neîmplinirile acestuia, dar şi obiectivele care sunt aşezate în sufletul acestui duh încarnat pentru a fi îndeplinite pe timpul unei vieţi, stabileşti priorităţile pentru o reîncarnare a românului. Asta deoarce în sufletul românului sunt aşezate obiectivele prioritare de pe timpul unei vieţi pe care dacă le îndeplineşte îşi va

vindeca duhul.

- determinarea prin consiliere spirituală a şanselor de îndeplinire a misiunii individuale a unui român, prin determinarea obiectivelor prioritare pe timpul unei vieți şi prin stabilirea regulilor pentru îndeplinirea acestora.

- determinarea procentului de obiective prioritare atinse de un român la sfârşitul vieții prin compararea sufletului înaintea ieşirii din trup şi după ieşirea din trup. Această comparație se poate citi în trupul fizic rămas pe pământ, pe o perioadă de câteva luni.

Tot prin clarvedere directă, privind în duhul românului şi la obiectivele prioritare aşezate în suflet pe parcursul unei vieți adică în stânga, dreapta şi mijlocul sufletului, poți determina:

- unde apar defectele, bolile unui român.
- cauzele apariției defectelor, bolilor de suflet, trup şi aură.
- cum se pot remedia defectele de suflet, trup şi aură.
- regulile ideale(tratamentul) după care să se ghideze un român, pentru ca pe viitor să nu se îmbolnăvească şi să sufere cât mai puțin sau aproape deloc pe parcursul unei vieți.

Am considerat întotdeauna că accesul la cât mai multe informații privitoare la român ca participant la misiune cât şi despre misiunea lui, constituie un as în mâna românului, as pe care îl poate folosi pentru a avea un procent cât mai ridicat de îndeplinire a misiunii personale.

Ce sau cine este românul?

Privit prin clarvedere, românul poate fi catalogat ca fiind:

- duh care se încarnează.
- sâmtem (fiu de zeu înfiat sau nu de Dumnezeu prin "lepădarea de satan" şi prin primirea botezului creştin de înfiere.

Duhurile încarnate ca români sunt atrase prin împreunarea părinților din astralul lui Dumnezeu, din regatele zeilor, din văzduh. Indiferent de unde sunt atrase aceste duhuri, care suntem noi românii, am căzut cândva din lumea şcoală a duhurilor. Duhurile căzute în stadiul unu de îndumnezeire vin la încarnare în trupuri de bărbați, iar cele căzute din stadiile doi şi trei se încarnează în trupuri de femei. Indiferent de unde este atras, din astral, din regate sau din văzduh, românul sau românca sunt supuşi pe toată perioada vieții, influenței celor doi mari poli de putere: polul de putere hristic şi polul de putere antihristic.

Polul hristic asigură:

- buna funcționare a duhurilor încarnate.

- mântuirea tuturor duhurilor prin intrarea lor în procesul de vindecare prin încarnare.

Polul antihristic urmăreşte:

- îndepărtarea omului de Dumnezeu.

- intrarea omului sub auspiciul răului.

- renaşterea imperiului răului pe pământ, adică distrugerea duhurilor care s-au întors la Dumnezeu.

Duhurile încarnate ca români au două lucruri în comun şi anume faptul că toți au duhurile mai mult sau mai puțin bolnave şi în al doilea rând faptul că toți trebuie să şi le vindece prin procesul încarnării. Vindecarea duhului prin încarnare în suflet, trup şi aură constituie Misiunea Românului şi Misiunea României. Problema care trebuie rezolvată constă în găsirea căii, a adevărului şi a vieții, adică a vindecării duhului prin suflet, trup şi aură. De-a lungul anilor, prin studiul efectuat prin clarvedere cu privire la dilema românului în a alege bine, am observat şi probat că există o singură cale sigură, adevărată, care îți asigură viața, adică posibilitatea terminării ciclului de încarnări şi ieşirea de sub auspiciul morții cu posibilitatea reintegrării în lumea şcoală a duhurilor.

Această cale este, în special de două mii de ani încoace, Iisus Hristos, Dumnezeul dumnezeilor, coborât ca duh învelit în suflet, trup şi aură în lumea materială. Probabil că nimeni în lume nu poate descrie această coborâre a lui Dumnezeu pe pământ mai bine decât a fost descrisă în "Acatistul bunei vestiri" prin gura fecioarei Maria: "Fie mie acum după cuvântul tău, şi voi naşte pe Cel fără de trup, pentru ca să ridice, cu împerecherea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi".

De asemenea în acatistier găsim: "Taina cea din veac se descoperă astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu nu a fost: iar Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu". "Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ție".

În acatistul sfintei mucenițe Varvara, Icosul al 2-lea se spune:

"toți zeii neamurilor sunt demoni".

De ce trebuie ca românul să intre sub auspiciul polului de putere hristic?

Pentru că alcătuirea energetică a sufletului, trupului şi aurei românului are la bază interiile lui Hristos. Mai simplu spus, părți din sufletul, trupul şi aura lui Hristos reînviat se află aşezate în sufletul, trupul şi aura noastră, tot aşa cum părticele din sufletul, trupul şi aura noastră se găsesc în sufletul, trupul şi aura Lui. Existând o singură cale pentru îndeplinirea misiunii românului pe timpul unei încarnări, există şi reguli specifice de menținere a românului pe această cale până la îndeplinirea misiunii încarnării. Aceste reguli hristice valabile pentru reuşita unei încarnări sunt specifice pentru părțile din stânga, din dreapta şi din mijlocul sufletului, trupului şi aurei românului, adică pentru relațiile pe care trebuie să le avem pe timpul unei încarnări:

- cu Dumnezeu

"Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău"

"Să nu ai alți dumnezei afară de Mine"

"Să nu iei în deşert Numele Domnului Dumnezeului tău"

- cu părinții

"cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să ți se lungească zilele în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău ți-o dă"

- cu semenii

"să nu ucizi"

"să nu comiți adulter"

"să nu furi"

"să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău"

"să nu pofteşti casa aproapelui tău, soția lui, nici robul lui...."

- cu familia

"iar ziua a şaptea este odihna domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta......"

De ce trebuie să respecți aceste reguli hristice ale încarnării

Răspunsul la această întrebare l-am găsit în sufletul românului coborât la încarnare în lumea materială. În suflet sunt aşezate obiectivele considerate importante de către Hristos. Acestea sunt interii ale anumitor ființe, animale, vegetale şi anumitor elemente. Ce vrem să spunem este că particule din toate lumile ființelor, animalelor, vegetalelor, elementelor sunt inserate în sufletele noastre aşa cum particule din noi sunt inserate în entitățile care populează toate aceste lumi. Astfel fiecare român trebuie să conştientizeze enorma importanță a prezenței în sufletul, trupul şi aura sa,

a tuturor acestor interii cu frecvențe şi rezonanțe diferite aşezate acolo pentru a-şi găsi rezoluție, pentru a fi rezolvate, vindecate. De aceea trebuie să fie foarte atent pe tot timpul unei încarnări, la schimbul de energii, adică la comunicarea prin aceste interii cu ființele, plantele, animalele şi elementele cu care intră în contact deoarece ele sunt misiunea românului, scopul şi obiectivul lui. Din acest schimb de energii, prin gând, cuvânt şi purtare dintre român şi aceste ființe, animale, plante şi elemente trebuie eliminate toate gândurile, cuvintele şi purtările discordante, fără lumină, pentru a împiedica apariția de boli, dureri, în sufletul, trupul şi aura românului evitând eşuarea misiunii propriului suflet. Dacă nu-ți vei duce singur misiunea ta sufletească la îndeplinire, românule, nimeni din toate lumile lui Dumnezeu nu va putea să o facă în locul tău.

Dacă în familia ta există dizarmonii create de mândria ei sau a ta rezolvă asta singur, cu Hristos în gândul, cuvântul şi purtarea din sufletul, trupul şi aura ta.

Dacă în relația ta cu semenii există dizarmonii create de ei sau de tine datorită mândriei lor sau a ta, fă acelaşi lucru.

Dacă între tine şi Dumnezeu nu există armonie deplină, procedează la fel ca mai sus. Du-te la El dar îmbracă-ți cu Hristos, gândul, cuvântul şi purtarea ta, atunci când mergi în fața

Lui. Până când românul nu-şi va lua inima în dinți şi nu va face aceste lucruri, el şi numai el, va eşua în misiunea sufletului său şi va bălti mult şi bine, vieți de-a rândul. În zadar va apela la vrăji şi magie, în zadar va chema spiritele şi va întreba stelele. Degeaba va face cursuri şi va deschide portaluri de „lumină”. Zadarnic se va lăsa însemnat de zei, îngeri sau spirite ale naturii căzute, deoarece atingerea şi vindecarea lor sunt cacialmale prin care mai fură şi ei ce a mai rămas din sufletul românului, loc din care el însuşi l-a alungat din neştiință pe Hristos. Românule, Omule, înțelege odată pentru totdeauna că ei nu vor putea niciodată să te ajute şi nici să te vindece deoarece nu au suflet, nici trup, nici aură nemuritoare ca a lui Hristos. Ei nu vor putea să facă niciodată în locul tău ce trebuie să faci tu însuți. De ce? Pentru că ei nu sunt tu! Şi pentru că, dacă pe ei nu se pot ajuta deoarece nu au găsit calea, cum te vor ajuta pe tine?. Ei nu s-au putut armoniza cu familia lor, nici cu semenii lor, nici cu Dumnezeu. Cum crezi tu românule că se vor putea ei împăca în locul tău(cu familia cu care tu eşti certat din vina ei sau a ta, cu semenii cu care eşti tu certat din vina lor sau a ta, sau cu Dumnezeu pe

care tu te superi) pentru ca tu să-ți vindeci bolile de familie, bolile din relațiile cu semenii şi bolile născute din lipsa comuniunii tale cu Hristos, din sufletul tău, din trupul tău şi din aura ta?.

Aşezarea interiilor în suflet în timpul unei vieți

Iisus Hristos, Domnul sufletelor, analizează duhul bolnav şi îi cercetează cele mai grave defecte sau boli care sunt prioritare la momentul respectiv. După aceasta organizează jocurile vieții pe pământ studiind sufletele care pot chema omul în cauză. Hristos face astfel încât prin împreunarea acestor suflete care au în ele capacitatea de a ajuta pe cel din astral, să îl cheme la încarnare. Aceştia vor fi părinții celui chemat din astral. De asemenea Hristos aranjează jocurile vieții astfel încât cel venit din astral la încarnare să aibă aici pe pământ semeni cu care să comunice, ajutându-se astfel reciproc fiecare completându-l pe celălalt.

Procesul de procreere este înainte de toate un proces energetic puțin înțeles de oameni. Acestă taină este dezvăluită în toată complexitatea ei prin procesul de clarvedere. Auspiciul sub care se face împreunarea este deosebit de important atât pentru cei implicați în acest proces cât şi pentru semenul care este atras din astralul lui Dumnezeu, din regatele zeilor sau din văzduh. Dacă puțin mai înainte vorbeam despre respectarea unor reguli hristice de încarnare să comentăm puțin câteva din aceste legi:

..... să nu ai alți dumnezei în afară de mine...

.....să nu comiți adulter....

.....să nu pofteşti casa aproapelui tău, nici soția lui....

Omul trebuie să cunoască faptul că nerespectând aceste legi, pe partea stângă, dreaptă şi de mijloc a sufletului, trupului şi aurei, apar disfuncții energetice de comunicare după care defecte şi boli de suflet, trup şi aură. Nerespectând aceste legi, prin împreunarea cu soția sa, aceste boli i se transmit şi ei. Nerespectând legile, prin împreunare, datorită legii atracției, este atras un duh care nu este din astralul lui Dumnezeu ci vine din regatele zeilor sau din văzduh. Aceste duhuri au exact bolile şi apucăturile celor care prin împreunare i-au adus în lumea materială. De aceea este necesar ca părinții să fie cununați în biserică îninte de procreere, deoarece prin taina cununiei, bolile de suflet, trup şi aură ale părinților se şterg. Respectând toate acestea, este atras din astral un duh „curățel” care va fi un copil ascultător, ordonat, bun şi liniştit. Dacă părinții nu sunt cununați în biserică şi au mai avut mulți parteneri de pat,

sufletul, trupul şi aura lor bolnave vor chema pe cineva care nu va veni din astral. Copilul va fi neascultător, dezordonat, dezechilibrat, într-o continuă agitație, fără pace şi linişte interioară, fără dorința de apropiere de Dumnezeu. Toate acestea se petrec datorită faptului că ființa sa spirituală nu se va putea desface total din legăturile sale cu duhul, iar acesta nu va putea „adormi" pe timpul încarnării. Când se va afla în burta mamei, sufletul său care era nou, curat, va copia bolile duhului deoarece ființa spirituală se va manifesta şi prin suflet dar va avea momente când se va manifesta şi prin duh. Astfel copilul va fi bolnav încă din burta mamei. Când se va naşte, datorită faptului că legăturile sufletului vor fi „bruiate" de legăturile cu duhul, este posibil să moară înainte de naştere. Mai există posibilitatea să se nască bolnav, cu boli de mică anvergură, medii sau grave. În timpul vieții va fi greu de stăpânit şi va rămâne atârnat între cele două lumi păstrând legătura cu locul de unde vine adică din regatele zeilor sau din văzduh. Pe timpul vieții chemarea sufletului său va rămâne la locurile de unde a fost atras, iar prin legăturile netăiate ale ființei spirituale cu duhul neadormit va putea să vadă, să audă sau să se comporte cu trupul în nenumărate feluri nepământene. Pentru astfel de ființe există ritualul botezului, o altă taină a bisericii.

Taina botezului este un proces energetic foarte puternic. Prin energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină hristice, se nasc din nou structurile celor atraşi din regatele zeilor sau din văzduh, duhul lor doarme iar ființa spirituală se poate manifesta doar prin suflet. De asemenea sunt şterse bolile de suflet şi trup. Hristos ridică din moarte şi descompunere un duh, dându-i posibilitatea reîntoarcerii la Dumnezeu prin reîncarnare în suflet, trup şi aură. Prin botez se iau interii de suflet, trup şi aură din preot, părinți şi naşi, aşezându-le în sufletul, trupul şi aura copilului. Din copil se iau interii din sufletul, trupul şi aura sa şi se aşează în sufletul, trupul şi aura preotului, părinților şi naşilor.

În timpul copilăriei se va petrece acelaşi lucru în sensul că dacă se va naşte un alt copil, interiile din sufletul, trupul şi aura copilului nou născut se vor aşeza în sufletul, trupul şi aura părinților şi a fratelui născut înaintea lui. Toate acestea sunt valabile şi în sens invers. Cu prietenii de joacă, cu colegii de grădiniță, de şcoală şi de facultate se va întâmpla la fel. Din aceste motive în sufletul, trupul şi aura copilului se vor afla părticele din sufletul, trupul şi aura familiei(partea stângă a sufletului, trupului şi aurei), a semenilor (partea dreaptă a sufletului, trupului şi aurei) şi din Hristos Domnul (partea de mijloc a sufletului, trupului şi

aurei). Şi invers.

În timpul maturității în suflet se vor adăuga alte interii care vor constitui obiective principale, prioritare pe timpul unei vieți. În partea stângă se vor adăuga soțul, soția, copiii şi copiii copiilor. În partea dreaptă a sufletului, trupului şi aurei se vor adăuga interii din sufletul, trupul şi aura tuturor semenilor, fie ei şefi, angajați şi străini pe care românul îi va întâlni şi va comunica cu ei.

În timpul bătrâneții vor fi aşezate în partea stângă şi în partea dreaptă a sufletului, interii noi din sufletele, trupurile şi aurele unor ființe, animale, din regnul vegetal sau din elemente în fața cărora românul va fi adus pentru ca prin comunicare reciprocă să se ajute între ei. Scopul aşezării acestor interii prioritare în sufletul, trupul şi aura unui român este comunicarea energetică armonioasă în care toate părțile să învețe să renunțe la toate gândurile, cuvintele şi purtările fără lumină care aduc stres, boli, dureri.

De ce nu reuşim să ne menținem în banda de frecvențâ luminoasă în mod continuu

Slaba comuniune cu Hristos şi slaba cunoaştere a alcătuirii energetice a ființei umane, dar mai ales necunoaşterea sau ignorarea misiunii pentru care vin aici în lumea materială, îl face pe român incapabil să găsescă drumul armonizării prin gând, cuvânt şi purtare cu familia, cu semenii şi cu Hristos Domnul. Chiar dacă această cale de armonizare nu se vede la nivel național, totuşi ea funcționează foarte bine la nivel individual, chiar dacă nu se „bate toba” cu privire la aceasta. Există foarte mulți români care intuiesc în timpul vieții că scopul misiunii lui se află în sufletul său prin ființele cu care intră zilnic în contact, în familie şi în relația cu semenii de peste tot. Aceşti români sunt conştienți că este foarte greu să se armonizeze cu toate aceste ființe. Ei conştientizează cauzele pentru care se îmbolnăvesc şi înțeleg că întreținerea de relații încordate în familie şi cu semenii sunt cauze obiective pentru deteriorarea stării lor de sănătate. Cei care înțeleg toate acestea se duc în biserica lui Hristos şi încearcă să îşi vindece sufletul, trupul şi aura. Ei vorbesc cu preotul, apostolul hristic, despre cauza bolilor proprii fie că provin din familie sau din relațiile cu semenii. De asemenea încearcă să spargă cercul vicios al certurilor ce nasc boli în familie şi în relațiile cu semenii. Am întâlnit nenumărați preoți care se implică în aplanarea certurilor din familii şi din relațiile cu semenii.

Aceşti preoţi le spun oamenilor:

- dacă vă certaţi în continuare în familie, vă veţi îmbolnăvi sufletul şi trupul.
- dacă vă veţi certa în continuare la serviciu, cu vecinii, vă veţi îmbolnăvi sufletul şi trupul.
- încetaţi să vă mai certaţi până când nu va fi prea târziu, iar sufletul şi trupul vor fi prea bolnave pentru a se mai putea face ceva. În acelaşi timp sunt nenumăraţi români care în fiecare zi renunţă la gândul, cuvântul şi purtarea întunecată, ei „îmbrăcându-şi” gândul, cuvântul şi purtarea în Hristos. Făcând asta, mândria, răutatea, violenţa şi înrobirea semenului prin nedreptate se spulberă din familia lor şi din relaţia cu semenii. Bolile lor de suflet, trup şi aură sunt şterse prin spovedanie, slujbă şi sfânta împărtăşanie(îmbrăcarea energetică a gândului, cuvântului şi purtării negative a omului, cu gândul, cuvântul şi purtarea lui Hristos). Bolile cele mai grele se sparg prin sfântul maslu. Toate aceste ritualuri, procese energetice de înaltă lumină, viaţă hristică, sunt conştientizate de foarte mulţi români cărora prin înrobirea lor de către semeni li s-a dat foarte mult întuneric, dar li s-a dat lumină din Hristos. Uitându-te la ei prin clarvedere directă, vezi că deşi sunt slabi şi neputincioşi în sensul lumesc, Hristos străluceşte în ei ca soarele de pe cer. Aceşti români sunt purtători de lumină în familii şi în relaţiile cu semenii. Ei au înţeles chiar dacă la un nivel intuitiv, care este misiunea România. Ei ştiu cum se pot vindeca toate bolile din sufletele, trupurile şi aurele românilor.

Dumnezeu coborât în lume ca Hristos şi planul său de mântuire al duhurilor căzute de la regulile stadiilor unu, doi şi trei de îndumnezeire.

De la începutul căderii duhurilor, Dumnezeu a iniţiat planul Său de reîntoarcere a acestor duhuri în lumea şcoală a duhurilor de unde au căzut. Acest proces de însănătoşire a duhurilor căzute, prin procesul de încarnare va dura atât timp cât ultimul duh căzut, aflat prin vreun regat al zeilor sau prin văzduh va coborî la încarnare. Cândva vor exista din ce în ce mai multe duhuri care vor beneficia în timpul încarnărilor de capacitatea clarvederii directe. Pentru astfel de oameni care vor vedea adevărata întocmire a lumii şi a omului din energiile dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină, îi va fi uşor să aleagă adevărata cale, cea hristică, pentru reabilitarea propriilor duhuri. În cele din urmă toate duhurile căzute din procesul de îndumnezeire vor fi vindecate prin

Hristos şi se vor întoarce reluând procesul de îndumnezeire alături de Dumnezeul dumnezeilor. Totul este numai o chestiune de timp. Astăzi când omenirea se află prinsă în acest proces de vindecare a duhului prin acumularea în suflet de Duh Sfânt cei care posedă capacitatea de clarvedere îşi pot ajuta semenii care sunt direct interesați de accelerarea propriului proces de mântuire a duhului. Prin consiliere spirituală cu ajutorul clarvederii directe, orice român poate fi scanat prin acest tip de clarvedere. El poate fi informat despre principalele obiective ale misiunii personale proprii pentru această viață şi poate primi sfaturi de un real folos pentru el pe timpul unei vieți.

Consiliere spirituală prin clarvedere directă

O şedință de consiliere spirituală cuprinde un pachet de informații pe care le primeşte un duh încarnat în suflet, trup şi aură în România. Acest pachet de informații care poate ajuta un duh încarnat cuprinde:

A – analizarea la zi prin scanarea tuturor structurilor care îl alcătuiesc pe om.

B – analizarea la zi a deficiențelor, a bolilor.

C – sfaturi, modele de autotratament şi de tratament a problemelor tuturor structurilor ce alcătuiesc omul încarnat.

A.1. – analiza ființei umane.

A.2. – analizarea trupurilor prin care se manifestă ființa umană:

- ființa în afara trupului şi în afara lumii materiale.
- ființa în suflet, trup şi aură în lumea materială.

A.1.1. – stabilirea esenței ființei umane:

- dacă este după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, adică dacă este un duh care se încarnează.
- dacă este după chipul şi asemănarea unui zeu, înger sau duh al naturii căzute.

A.1.2. – stabilirea locului de unde a fost atras la încarnare prin împreunarea părinților:

- din astralul lui Dumnezeu.
- din regatele zeilor.
- din văzduh.

A.1.3. – vechimea ființei umane care se află la încarnare şi care poate fi:

- o ființă străveche.
- o ființă foarte veche.

- o ființă nouă.
- o ființă foarte nouă.

A.2.1. – analizarea trupurilor prin care se manifestă ființa umană în afara trupului şi în afara lumii materiale.

- analizarea spiritului.

- analizarea duhului:

a. – stadiul de îndumnezeire din care a căzut.

b. – motivul căderii.

c. – activitatea avută pe perioada căderii.

d. – bolile duhului.

d.1. – înainte de a intra în procesul de reîntoarcere la Dumnezeu prin reîncarnare.

d.2. – după ce a intrat la reîncarnare.

d.3. – numărul de încarnări pe care le-a parcurs.

d.4. – numărul de încarnări pe care le mai are de făcut.

d.5. – bolile pe care trebuie să le vindece prin suflet în viața aceasta.

A.2.2. – analizarea trupurilor prin care se manifestă ființa în suflet, trup şi aură în lumea materială.

a – sufletul.

- stabilirea misiunii sufletului în această viață.

- enunțarea priorităților vizibile în suflet ca ființe, animale, plante, elemente.

- partea de mijloc a sufletului, trupului, aurei: relația cu Dumnezeu, relația cu părinții.

- partea dreaptă a sufletului, trupului, aurei: relația cu semenii.

- partea stângă a sufletului, trupului, aurei: relația cu familia proprie.

B. – analizarea bolilor ființei umane, adică a incapacității de armonizare prin gând, cuvânt şi purtare.

B.1. – bolile comunicării cu Dumnezeu şi cu dumnezeii autorizați de El(se referă la incapacitatea de a armoniza sufletul, trupul şi aura, prin gând, cuvânt şi purtare în relația cu Dumnezeu şi cu ființele aşezate de El ca dumnezei peste sufletele noastre în timpul unei vieți).

- bolile părții de mijloc a sufletului, trupului, aurei.

- boli de gând: boli ale capului.

- boli de cuvânt: boli ale gâtului.

- boli de purtare: - boli ale tubului digestiv.

- boli ale coloanei vertebrale.

- boli de natură ginecologică.

- boli ale aparatului urinar.

- boli ale aparatului excretor.

B.2. – bolile de comunicare cu dumnezeii autorizați sau neautorizați de Dumnezeu, care au un comportament nedumnezeiesc cu noi în timpul unei vieți (se referă la incapacitatea de a armoniza sufletul, trupul şi aura, prin gând, cuvânt şi purtare în relația cu semenii).

- bolile părții drepte a sufletului, trupului, aurei.
- boli de gând: boli ale capului pe partea dreaptă.
- boli de cuvânt: boli ale urechii, ale gâtului ale gurii.
- boli de purtare: - boli ale umărului drept.
- boli ale mâinii drepte.
- boli ale piciorului drept.
- boli ale organelor din partea dreaptă a corpului.

B.3. – bolile de comunicare cu ființele peste care am fost autorizați de Dumnezeu ca dumnezei (se referă la incapacitatea de a armoniza sufletul, trupul şi aura, prin gând, cuvânt şi purtare în relația cu familia proprie).

- boli ale părții stângi a sufletului, trupului şi aurei.

- boli de gând: boli ale capului.

- boli de cuvânt: boli ale urechii, nasului, gurii, gâtului.

- boli de purtare: boli ale umerilor, mâinilor, picioarelor şi ale organelor din partea stângă a trupului.

Boli de lumină – constituie suma bolilor nerezolvate în familie şi în relațiile cu semenii, nevindecate prin Hristos:

- boli de ochi.
- boli de sânge.

C. – diagnostice, modele de autotratament şi modele de tratament pentru deficiențele sufletului, trupului şi aurei (diagnosticarea se referă la depistarea „virusului”, adică a cauzei bolii care este motivul pentru incapacitatea sufletului, trupului şi aurei de a se armoniza cu gândul, cuvântul şi purtarea în relația cu Dumnezeu şi părinții, cu semenii, cu familia).

- tratamente energetice.
- protecții energetice.

Protecții deflectoare de gânduri, cuvinte şi purtări distructive

Pe tot parcursul vieții orice român încearcă atât cât poate să elimine orice gând, cuvânt şi purtare întunecată, manifestare care produce dizarmonii şi automat boli şi dureri, la început în suflet apoi în trup şi aură. Sunt două categorii de oameni care încearcă să elimine din comportamentul lor în relatia cu Dumnezeu, cu semenii, cu familia, componenta negativă, întunecată, cea care produce în timp toate desincronizările.

Prima categorie cuprinde românii care nu au cunoştință că gândul, cuvântul şi purtarea lor nefirească în familie, cu semenii şi comunicarea cu alți dumnezei, produc semenilor din familie şi din cercul social corespunzător, boli de suflet, trup şi aură.

A doua categorie o constituie românii care au înțeles că dacă se comportă rău în familie o îmbolnăveşte, o destramă; dacă se comportă rău prin gând, cuvânt şi purtare în relațiile cu semenii(la serviciu, în cercul de prieteni) îi îmbolnăvesc pe aceştia în suflet, trup şi aură. Acest român înțelege că îmbolnăvindu-şi semenul şi familia, se îmbolnăveşte la rândul său în suflet, trup şi aură de aceleaşi boli pe care le-a declanşat în jurul său. Românul din această categorie încearcă să-şi vindece sufletul, trupul şi aura prprie printr-un comportament bun, luminos, de gând, cuvânt şi purtare în familie şi cu semenii. Pe parcursul vieții, aceasta îl pune în contact cu membri noi în familie ca şi în relația cu semenii. Printre aceştia sunt din cei care se află în prima categorie din cele două expuse mai sus. Inerent, aceştia se comportă relativ întunecat prin gândul, cuvântul şi purtarea lor față de românul aflat deja în a doua categorie. Aceştia primesc din plin aceste gânduri, cuvinte şi purtări sfidătoare, puțin luminoase, din familie şi din relațiile sociale. În acest fel începe să devină conştient că sufletul său are dureri şi se îmbolnăveşte, după care aceste boli de suflet se transmit în trup şi aură. El caută cu disperare soluții, o cale de comportament prin care sufletul, trupul şi aura sa să nu fie afectate de răutatea ce se revarsă asupra lui din familie şi din relațiile cu semenii. Unii găsesc această Cale, alții nu o găsesc. Pentru cei care o găsesc şi încearcă să să nu mai ceară în schimbul bunătății lor aceeaşi bunătate de la familie şi de la cercul social, începutul este mai greu. Şi asta pentru că este într-adevăr greu să fii bun cu cei care sunt răi cu tine în familie, la serviciu sau între prieteni, dar nu este imposibil dacă respecți regulile hristice stabilite de Hristos pe timpul unei încarnări

pentru un duh care vrea să se vindece prin suflet, trup şi aură. Urmând aceste căi de comportament prin gând, cuvânt şi purtare în familie şi cu semenii, treptat lumina sufletului creşte iar gândurile, cuvintele şi purtările întunecate nu îl mai afectează deoarece se topesc în lumina emanată de suflet înainte să-l poată atinge. Aceste încercări de comportament pot dura un timp mai lung sau mai scurt. Pentru toți românii aflați în acest proces de lepădare a gândurilor, cuvintelor şi purtărilor întunecate în familie şi în relațiile cu semenii şi care sunt afectați de răutatea din gândurile, vorbele şi purtările(comportamentul) celorlalți, am realizat prin prin cercetare şi experimente efectuate prin clarvedere directă, anumite tipuri de protecții deflectoare de gânduri, cuvinte şi purtări întunecate. Rezultatul acestor experimente s-a concretizat într-un set de protecții speciale, care se comportă ca adevărate scuturi ce captează (înmagazinând la infinit) sau fac să ricoşeze majoritatea gândurilor, cuvintelor sau purtărilor întunecate care altfel ar deteriora armonia sufletului, trupului şi aurei:

- protecții individuale.
- protecții pentru familie.
- protecții pentru relații sociale: la serviciu, în cercul de prieteni, în călătorii.
- protecții împotriva apostolilor antihristici.

Cele două tipuri de misiuni, Misiunea România şi Misiunea Antiromânia

După jertfa lui Hristos există două tipuri de misiuni pentru care se acționează ca să poată fi îndeplinite. Polul de putere hristic condus de Hristos lucrează pentru îndeplinirea misiunilor în fiecare țară, deci şi pe teritoriul României de astăzi. Polul de putere antihristic desfăşoară o activitate de sabotare a acestei misiuni prin îndepărtarea de Hristos a multor suflete şi aducerea lor sub auspiciul celui rău, adică al zeilor, îngerilor şi duhurilor naturii căzute. Puterea zeilor în România este dată de numărul fiilor de zei din România, sâmtemiile.

Misiunea România este îndeplinită de către Hristos prin biserica Lui pământească, biserica creştin ortodoxă. Scopul ei este mântuirea fiecărui duh prin acumularea în fiecare viață de Lumină, Duh Sfânt, prin suflet, după care urmează trezirea duhului şi reîntoarcerea acestuia la cinstea cea dintâi în lumea şcoală duhurilor lui Dumnezeu, adică în procesul de îndumnezeire. Biserica creştin ortodoxă prin apostolii hristici,

preoții, vestește Evanghelia lui Dumnezeu pentru fiecare duh atras în lumea materială din regatele zeilor, din astralul lui Dumnezeu și din văzduh, adică:

- posibilitatea mântuirii tuturor duhurilor prin legile hristice adică nașterea din nou în Hristos.

- posibilitatea mântuirii sâmtemiilor prin înfierea acestora de către Dumnezeu și prin nașterea din nou în Hristos.

Legile Hristice date pentru mântuirea sufletului pe durata unei vieți se referă la faptul că trebuie început un antrenament serios pentru eliminarea gândurilor, cuvintelor și purtărilor întunecate în relațiile pe care le are un duh încarnat în suflet, trup și aură de român în relația sa cu Dumnezeu(prin dezicerea sa de alți dumnezei, de îngeri și ființe ale naturii, precum și de învățăturile și tehnicile lor de evoluție și vindecare), cu familia și cu semenii. Tot legile hristice spun că dacă românul nu începe acest antrenement, timpul de întoarcere la Dumnezeu se prelungește, se diminuează sau se anulează. Tot legile hristice spun că pe timpul acestui proces de „antrenament", bolile de suflet, trup și aură se pot șterge prin terapii energetice de gând, cuvânt și purtare hristică ce curăță sufletul, trupul și aura românului. Aceste terapii hristice se fac în biserică de fiecare dată când românul este copleșit de gânduri, cuvinte și purtări întunecate pe care le primește din familie, de la semeni sau de la alți dumnezei prin lucrarea de atragere către alți dumnezei prin apostolii antihristici. Tot legile hristice spun oricărui român că nu este lăsat singur pe timpul unei vieți și că toate defectele, bolile de suflet, trup și aură contactate de el, sunt luate de Hristos după ce a găsit Calea, și se păstrează pe ea, adică renunță definitiv la toate gândurile, cuvintele și purtările sale puțin luminoase pe durata unei vieți, în relația cu familia, cu semenii, dar trebuie să renunțe definitiv și la orice gând, cuvânt și purtare care ține de învățăturile altor dumnezei care vin prin apostolii lor antihristici. La această dată există în România multe ființe din astralul lui Dumnezeu dar vor fi atrase și mai multe de aici ca și din regatele zeilor și din văzduh. Din motive diferite născute din alegerea fiecăruia, multe suflete își vor amplifica capacități speciale sau de clarvedere. Unele din ele vor căuta să deschidă ochii multor români pentru înțelegerea evangheliilor lui Hristos, evanghelii închise pentru ochii lor lumești. Alții vor căuta să acopere pe Hristos și automat adevărata obârșie și misiune a românului pe pământul actual al României. Ei vor minți românii spunându-le că răspunsul este la extratereștri, la zei și în înrobirea

semenilor. Însă preocuparea prioritară mult timp de acum încolo pe pământul actual al României va rămâne descifrarea adevăratei căi de vindecare a sufletului, a trupului şi aurei românului. Cele mai căutate răspunsuri vor fi la întrebările:

1. - cum să eliminăm bolile contactate prin alți dumnezei; cum să-şi elimine bolile proprii şi ale celor cu care a intrat în contact în timpul conectării sale la zei, îngeri şi spirite ale naturii căzute, prin apostolii antihrişti.

Sunt boli grave la nivel de suflet, trup şi aură pe care mulți români le-au contactat în timpul conferințelor, cursurilor, invocării extratereştrilor, a zeilor, a îngerilor şi a duhurilor naturii căzute. Bolile contactate în urma deschiderii de portaluri energetice, porți către rău, prin inițieri şi atingeri cu „energii noi”, „vindecătoare”, prin „spirale” sau „ridicarea energiei”, prin grade de inițiere, prin diferite simboluri aşezate pe frunte sau pe mâini, peceți de înrobire, nume ale celui rău, aşezate, înfierate, ca pe animale, pe sufletul, trupul şi aura românului pentru a se şti cine este stăpânul sufletului respectiv şi unde va merge sufletul după ce moare românul. Din aceste motive vor fi tot mai mulți români care vor intui, vor afla că au fost atraşi prin minciuni într-o capcană cu tot cu sufletul lor iar despărțirea de Hristos va fi iminentă. Ei vor alerga încoace şi încolo întrebând cum să şteargă pecețile de înrobire de pe sufletul, trupul şi aura lor şi cum să facă să fie primiți de Dumnezeu.

2. - cum să elimine bolile care îi macină sufletul, trupul şi aura, boli pe care le-a contactat în familie şi în relațiile cu semenii, pe când dăruia fără să ştie gânduri, cuvinte şi purtări întunecate, primind în schimb gânduri, cuvinte şi purtări de acelaşi fel.

Misiunea Antiromânia se caracterizeazâ prin acțiuni distructive, efectul manifestării directe şi indirecte a „celui rău” (zei, îngeri şi duhuri căzute ale naturii) prin fiii şi fiicele lor, sâmtemiile, de pe teritoriul românesc.

Modelul de consiliere a unui român prin tipul de clarvedere directă constă în:

1. – analiza structurilor bolnave.

2. – stabilirea unui diagnostic.

3. – stabilirea unui model de autotratament şi tratament.

Aceasta va constitui în următorii ani pe teritoriul actual al României un model la care vor adera din ce în ce mai mulți români. România este prima țară în care se vor afla răspunsurile mult căutate de

adevărații căutători:

- cine sau ce este românul?
- de unde vine?
- de ce vine aici?
- are o misiune?
- cum găseşte Calea care trebuie urmată pentru a-şi îndeplini misiunea?
- unde se duce de aici?
- va mai reveni aici?

Singurul mod prin care poți afla adevăratul răspuns este să vezi cu ochii tăi:

1. – ce este ființa umană.
2. – ce sunt trupurile prin care se manifestă ființa umană(spiritul, duhul, sufletul, trupul fizic, aura).
3. – principiul de funcționare al acestora.

Acestă posibilitate de clarvedere directă va începe să fie activată la din ce în ce mai multe duhuri încarnate în suflet, trup şi aură pe teritoriul României, Inima Sufletelor. Lucrătura antihristică din România care se face prin apostolii antihrişti se va da pe față, aceştia fiind confruntați cu adevărul. Românul se va deştepta. Hristos singur va domni în familia românului, la serviciul lui, între prietenii lui, în gândurile, cuvintele şi purtările românilor aşezați în poziții de „dumnezei” peste 10 români, peste 100 de români, peste 1000 de români, peste 10.000 de români, peste sute de mii de români, peste milioane de români. România va deveni în acele timpuri centrul Confederației Luminii, iar semnul ei este un pătrat suprapus peste alt pătrat. Primul pătrat simbolizează cele patru puteri sufleteşti în trup de bărbat, iar al doilea pătrat simbolizează cele patru puteri în trup de femeie. Va fi semnul că oamenii, „dumnezeii” căzuți din stadiile unu, doi şi trei de îndumnezeire au găsit calea prin care nu se mai sfidează între ei şi nu mai sfidează nici pe Dumnezeul dumnezeilor. Atunci Dumnezeu va fi Unul în toți. Se va ridica Unul din partea de sus a României şi prin cei de acolo va schimba totul. Toate vor deveni noi. Vor fi timpuri când duhurile încarnate în suflet, trup şi aură de român vor vedea frumosul acolo unde străinul nu va reuşi şi vor vedea pe Cel care pune mâna şi vindecă.

În zilele acestea însă, pe teritoriul României ne confruntăm cu bolile noastre de suflet, trup şi aură, căutând răspunsuri cu privire la modele de analiză, de stabilire a diagnosticului adevărat, dar mai ales de

stabilire a unor modele de tratament atât pentru ființa umană cât şi pentru trupurile în care se vede nevoită să se manifeste. Despre aceste modele de analiză, diagnostic şi modele de autotratamet şi tratament vom vorbi în următorul ciclu de cărți. Acest ciclu de cărți care va urma va fi inedit, în premieră mondială, deoarece până în prezent nu s-a reuşit în nici o țară, surprinderea prin clarvedere directă în trupul fizic aflat în stare de veghe a tuturor structurilor energetice despre existența cărora se pomeneşte în foarte multe cărți şi care intră în alcătuirea românului încarnat pe teritoriul actual al României. Vom discuta în acest ciclu despre:

1. alcătuirea energetică a ființei umane.
2. alcătuirea energetică a spiritului, duhului, sufletului, contrapărții energetice a trupului fizic şi a aurei.

Acestea din urmă sunt, aşa cum aminteam, trupuri prin care ființa umană se vede nevoită să se manifeste pentru un timp mai scurt sau mai lung.

În acest ciclu de cărți vom discuta pe lângă alcătuirea şi principiul de funcționare a ființei umane şi despre modul în care apar şi cum pot fi tratate defecțiunile, bolile ființei şi ale trpurilor ei pe parcursul unei vieți în cele trei mari dimensiuni în care comunică energetic cu:

- Dumnezeu sau din neştiință cu alți „dumnezei".
- cu semenii.
- cu familia.

Tot în acest ciclu de cărți vom caracteriza tipurile de protecții, scuturi deflectoare de gânduri, cuvinte şi purtări întunecate care îmbolnăvesc mai uşor sau mai grav ființa noastră şi trupurile prin care se manifestă aceasta pe tot parcursul procesului de reîntoarcere la Dumnezeu, proces care se desfăşoară pe parcursul a mai multor etape, adică vieți .

Se pot stabili legături:

1. *– Pentru consiliere spirituală, care constă în:*
a). – analiza prin clarvedere a:
a.1. - fiinţei umane.
a.2. - trupurilor prin care se manifestă fiinţa umană adică:
- spiritul.
- duhul.
- sufletul.
- contrapartea energetică a trupului fizic.
- aura umană.

b). – stabilirea prin clarvedere directă a unui model de diagnostic, adică stabilirea defectelor prezente în fiinţa umană şi în trupurile prin care aceasta se manifestă.
c). – stabilirea unui model de autotratament şi tratament.

2. *– Pentru procurarea de protecţii individuale deflectoare sau captatoare* care după caz să respingă sau să absoarbă gândurile, cuvintele şi purtările întunecate, distructive provenite de la:
- apostolii antihrişti.
- membrii familiei.
- semenii de la servici, prieteni, din călătorii, etc.

3. *– Pentru sponsorizarea de activităţi cum ar fi:*
a). - deplasarea în străinătate pentru studierea prin clarvedere:
a.1. – a principalelor ţări în care zeii, îngerii şi spiritele naturii încă mai stăpânesc prin puterea propriilor fii, aceste ţări.
a.2. – a portalurilor, aceste porţi ale zeilor prin care aceştia păstrează încă un anumit control şi influenţează indirect lumea materială.
a.3. – analizarea activităţii acestor portaluri.
a.4. – a locurilor în care mai sunt relicve ale principalelor religii ale umanităţii.
b). – deplasarea pe teritoriul României pentru studierea şi catalogarea tuturor portalurilor deschise de zei, îngeri şi fiinţe ale naturii căzute, prin puterea dată de sâmtemiile aflate în România ca şi de sufletele românilor care aderă la ştiinţele şi tehnicile zeilor, prin iniţieri, cursuri şi deschideri de portaluri, prin trecere colectivă la „noua energie”

sau în „dimensiuni” antihristice; aceste „spargeri” de ceruri cotate de unii ca „apariții extraterestre”, merită cercetate având în vedere interesele polului de putere antihristică pe teritoriul României.

c). – catalogarea duhurilor care sunt atrase prin împreunarea celor din lumea fizică şi coboară pe teritoriul României din regatele zeilor sau din văzduh.

d). – studierea amănunțită prin clarvedere a tuturor fenomenelor ieşite din comun pe teritoriul României.

e). – editarea de noi cărți.

f). – efectuarea de conferințe în țară, pe aceste teme.

g). – realizarea unei emisiuni de televiziune în care să fie dezvoltată tema misiunii românilor şi automat a Misiunii România.